Univerzális programozás

Így neveld a programozód!

Ed. BHAX, DEBRECEN, 2020. március 22, v. 0.0.7

Copyright © 2019 Dr. Bátfai Norbert

Copyright (C) 2019, 2020, Norbert Bátfai Ph.D., batfai.norbert@inf.unideb.hu, nbatfai@gmail.com,

Permission is granted to copy, distribute and/or modify this document under the terms of the GNU Free Documentation License, Version 1.3 or any later version published by the Free Software Foundation; with no Invariant Sections, no Front-Cover Texts, and no Back-Cover Texts. A copy of the license is included in the section entitled "GNU Free Documentation License".

https://www.gnu.org/licenses/fdl.html

Engedélyt adunk Önnek a jelen dokumentum sokszorosítására, terjesztésére és/vagy módosítására a Free Software Foundation által kiadott GNU FDL 1.3-as, vagy bármely azt követő verziójának feltételei alapján. Nincs Nem Változtatható szakasz, nincs Címlapszöveg, nincs Hátlapszöveg.

http://gnu.hu/fdl.html

A tananyag elkészítését az EFOP-3.4.3-16-2016-00021 számú projekt támogatta. A projekt az Európai Unió támogatásával, az Európai Szociális Alap társfinanszírozásával valósult meg.

COLLABORATORS

	TITLE :		
	Univerzális programozás		
ACTION	NAME	DATE	SIGNATURE
WRITTEN BY	Bátfai, Norbert, Bátfai, Mátyás, Bátfai, Nándor, és Bátfai, Margaréta	2020. december 1.	

REVISION HISTORY

NUMBER	DATE	DESCRIPTION	NAME
0.0.1	2019-02-12	Az iniciális dokumentum szerkezetének kialakítása.	nbatfai
0.0.2	2019-02-14	Inciális feladatlisták összeállítása.	nbatfai
0.0.3	2019-02-16	Feladatlisták folytatása. Feltöltés a BHAX csatorna https://gitlab.com/nbatfai/bhax repójába.	nbatfai
0.0.4	2019-02-19	A Brun tételes feladat kidolgozása.	nbatfai
0.0.5	2020-03-02	Az Chomsky/a ⁿ b ⁿ c ⁿ és Caesar/EXOR csokor feladatok kiírásának aktualizálása (a heti előadás és laborgyakorlatok támogatására).	nbatfai

REVISION HISTORY

NUMBER	DATE	DESCRIPTION	NAME
0.0.6	2020-03-21	A MALMÖ projektes feladatok átvezetése, minden csokor utolsó feladata Minecraft ágensprogramozás ezzel. Mottók aktualizálása. Prog1 feladatok aktuzalizálása. Javasolt (soft skill) filmek, elméletek, könyvek, előadások be.	nbatfai
0.0.7	2020-03-22	Javítások.	nbatfai

Ajánlás

"To me, you understand something only if you can program it. (You, not someone else!) Otherwise you don't really understand it, you only think you understand it."

—Gregory Chaitin, META MATH! The Quest for Omega, [METAMATH]

"Csak kicsi hatást ért el a videójáték-ellenes kampány. A legtöbb iskolában kétműszakos üzemben dolgoznak a számítógépek, értő és áldozatos tanárok ellenőrzése mellett."

"Minden számítógép-pedagógus tudja a világon, hogy játékokkal kell kezdeni. A játékot követi a játékprogramok írása, majd a tananyag egyes részeinek a feldolgozása.,

—Marx György, Magyar Tudomány, 1987 (27) 12., [MARX]

"I can't give complete instructions on how to learn to program here — it's a complex skill. But I can tell you that books and courses won't do it — many, maybe most of the best hackers are self-taught. You can learn language features — bits of knowledge — from books, but the mind-set that makes that knowledge into living skill can be learned only by practice and apprenticeship. What will do it is (a) reading code and (b) writing code."

—Eric S. Raymond, *How To Become A Hacker*, 2001., http://www.catb.org/~esr/faqs/hacker-howto.html

"I'm going to work on artificial general intelligence (AGI)."

I think it is possible, enormously valuable, and that I have a non-negligible chance of making a difference there, so by a Pascal's Mugging sort of logic, I should be working on it.

For the time being at least, I am going to be going about it "Victorian Gentleman Scientist" style, pursuing my inquiries from home, and drafting my son into the work."

—John Carmack, Facebook post, 2019., in his private Facebook post

Tartalomjegyzék

I.	Bevezetés	1
1.	Vízió	2
	1.1. Mi a programozás?	2
	1.2. Milyen doksikat olvassak el?	2
	1.3. Milyen filmeket, előadásokat nézzek meg, könyveket olvassak el?	3
II.	. Tematikus feladatok	5
2.	Helló, Turing!	7
	2.1. Végtelen ciklus	7
	2.2. Lefagyott, nem fagyott, akkor most mi van?	9
	2.3. Változók értékének felcserélése	11
	2.4. Labdapattogás	11
	2.5. Szóhossz és a Linus Torvalds féle BogoMIPS	11
	2.6. Helló, Google!	11
	2.7. A Monty Hall probléma	12
	2.8. 100 éves a Brun tétel	12
	2.9. Vörös Pipacs Pokol/csiga folytonos mozgási parancsokkal	16
3.	Helló, Chomsky!	17
	3.1. Decimálisból unárisba átváltó Turing gép	17
	3.2. Az a ⁿ b ⁿ c ⁿ nyelv nem környezetfüggetlen	17
	3.3. Hivatkozási nyelv	17
	3.4. Saját lexikális elemző	18
	3.5. Leetspeak	18

	3.6.	A Torrasok olvasasa	20
	3.7.	Logikus	21
	3.8.	Deklaráció	22
	3.9.	Vörös Pipacs Pokol/csiga diszkrét mozgási parancsokkal	25
4.	Hell	ó, Caesar!	26
	4.1.	double ** háromszögmátrix	26
	4.2.	C EXOR titkosító	28
	4.3.	Java EXOR titkosító	28
	4.4.	C EXOR törő	29
	4.5.	Neurális OR, AND és EXOR kapu	29
	4.6.	Hiba-visszaterjesztéses perceptron	29
	4.7.	Vörös Pipacs Pokol/írd ki, mit lát Steve	29
5.	Hell	ó, Mandelbrot!	30
	5.1.	A Mandelbrot halmaz	30
	5.2.	A Mandelbrot halmaz a std::complex osztállyal	31
	5.3.	Biomorfok	34
	5.4.	A Mandelbrot halmaz CUDA megvalósítása	38
	5.5.	Mandelbrot nagyító és utazó C++ nyelven	38
	5.6.	Mandelbrot nagyító és utazó Java nyelven	38
	5.7.	Vörös Pipacs Pokol/fel a láváig és vissza	38
6.	Hell	ó, Welch!	39
	6.1.	Első osztályom	39
	6.2.	LZW	39
	6.3.	Fabejárás	39
	6.4.	Tag a gyökér	39
	6.5.	Mutató a gyökér	40
	6.6.	Mozgató szemantika	40
	6.7.	Vörös Pipacs Pokol/5x5x5 ObservationFromGrid	40
7.	Hell	ó, Conway!	41
	7.1.	Hangyaszimulációk	41
	7.2.	Java életjáték	41
	7.3.	Qt C++ életjáték	41
	7.4.	BrainB Benchmark	42
	7.5.	Vörös Pipacs Pokol/19 RF	42

8.	Hell	ó, Schwarzenegger!	43
	8.1.	Szoftmax Py MNIST	43
	8.2.	Mély MNIST	43
	8.3.	Minecraft-MALMÖ	43
	8.4.	Vörös Pipacs Pokol/javíts a 19 RF-en	44
9.	Hell	ó, Chaitin!	45
	9.1.	Iteratív és rekurzív faktoriális Lisp-ben	45
	9.2.	Gimp Scheme Script-fu: króm effekt	45
	9.3.	Gimp Scheme Script-fu: név mandala	45
	9.4.	Vörös Pipacs Pokol/javíts tovább a javított 19 RF-eden	46
10.		ó, Gutenberg!	47
	10.1	. Programozási alapfogalmak	47
	10.2	. C programozás bevezetés	47
	10.3	. C++ programozás	47
	10.4	Python nyelvi bevezetés	47
II	I. N	Második felvonás	48
11.		ó, Arroway!	50
	11.1.	. Yoda	50
	11.2	EPAM: Java Object metódusok	51
	11.3	EPAM: Eljárásorientál vs Objektumorientált	51
	11.4	EPAM: Objektum példányosítás programozási mintákkal	52
12	Hell	ó, Liskov!	54
	12.1.	. Ciklomatikus komplexitás	54
	12.2	EPAM: Interfész evolúció Java-ban	55
	12.3	EPAM: Liskov féle helyettesíthetőség elve, öröklődés	55
	12.4	EPAM: Interfész, Osztály, Absztrak Osztály	56
13.	. Hell	ó, Mandelbrot!	58
	13.1	Forward engineering UML osztálydiagram	58
	13.2	EPAM: Neptun tantárgyfelvétel modellezése UML-ben	60
	13.3	EPAM: Neptun tantárgyfelvétel UML diagram implementálás	61
	13.4	EPAM: OO modellezés	63

14. Helló, Chomsky!	65
14.1. Full screen	65
14.2. EPAM: Order of everything	66
14.3. EPAM: Bináris keresés és Buborék rendezés implementálása	67
14.4. EPAM: Saját HashMap implementáció	70
15. Helló, Stroustrup!	80
15.1. Másoló-mozgató szemantika	80
15.2. EPAM: It's gone. Or is it?	81
15.3. EPAM: Kind of equal	
15.4. EPAM: Java GC	
16. Helló, Gödel!	86
16.1. GIMP Scheme hack	86
16.2. EPAM: Mátrix szorzás Stream API-val	90
16.3. EPAM: LinkedList vs ArrayList	91
16.4. EPAM: Refactoring	94
17. Helló, hetedik hét!	96
17.1. EPAM: XML feldolgozás	96
17.2. EPAM: ASCII Art	99
17.3. EPAM: Titkos üzenet, száll a gépben!	101
18. Helló, Lauda!	105
18.1. EPAM: DI	105
18.2. EPAM: JSON szerializáció	113
18.3. EPAM: Kivételkezelés	120
19. Helló, Calvin!	123
19.1. MNIST	123
19.2. Deep MNIST	123
19.3. CIFAR-10	123
19.4. Android telefonra a TF objektum detektálója	123
19.5. SMNIST for Machines	123
19.6. Minecraft MALMO-s példa	123

20. Helló, Berners-Lee! - Olvasónapló	12
20.1. C++ vs Java	12
20.2. Python	12
IV. Irodalomjegyzék	130
20.3. Általános	13
20.4. C	
20.5. C++	13
20.6. Python	
20.7 Lien	12

Ábrák jegyzéke

2.1. A B ₂ konstans közelítése	15
4.1. A double ** háromszögmátrix a memóriában	28
5.1. A Mandelbrot halmaz a komplex síkon	30
11.1. A program Yoda conditions nélkül	50
11.2. A program Yoda conditions-al	51
13.1. A program UML terve	58
13.2. A program UML terve	61
14.1. Java Fullscreen	66
14.2. Output	70
15.1. Output	81
16.1. List Measurement	93
16.2. Map Measurement	93
16.3. Map With Wrong Key Measurement	94
17.1. Eredmény	99
17.2. Eredmény	101
17.3. Console Input	104
17.4. Output	104
18.1. Feladat	120
18.2. Output	122

Előszó

Amikor programozónak terveztem állni, ellenezték a környezetemben, mondván, hogy kell szövegszerkesztő meg táblázatkezelő, de az már van... nem lesz programozói munka.

Tévedtek. Hogy egy generáció múlva kell-e még tömegesen hús-vér programozó vagy olcsóbb lesz allo-kálni igény szerint pár robot programozót a felhőből? A programozók dolgozók lesznek vagy papok? Ki tudhatná ma.

Mindenesetre a programozás a teoretikus kultúra csúcsa. A GNU mozgalomban látom annak garanciáját, hogy ebben a szellemi kalandban a gyerekeim is részt vehessenek majd. Ezért programozunk.

Hogyan forgasd

A könyv célja egy stabil programozási szemlélet kialakítása az olvasóban. Módszere, hogy hetekre bontva ad egy tematikus feladatcsokrot. Minden feladathoz megadja a megoldás forráskódját és forrásokat feldolgozó videókat. Az olvasó feladata, hogy ezek tanulmányozása után maga adja meg a feladat megoldásának lényegi magyarázatát, avagy írja meg a könyvet.

Miért univerzális? Mert az olvasótól (kvázi az írótól) függ, hogy kinek szól a könyv. Alapértelmezésben gyerekeknek, mert velük készítem az iniciális változatot. Ám felhasználjuk az egyetemi programozás oktatásban is: a reguláris programozás képzésben minden hallgató otthon elvégzendő labormérési jegyzőkönyvként, vagy kollokviumi jegymegajánló dolgozatként írja meg a saját változatát belőle. Ahogy szélesedni tudna a felhasználók köre, akkor lehetne kiadása különböző korosztályú gyerekeknek, családoknak, szakköröknek, programozás kurzusoknak, felnőtt és továbbképzési műhelyeknek és sorolhatnánk...

Milyen nyelven nyomjuk?

C (mutatók), C++ (másoló és mozgató szemantika) és Java (lebutított C++) nyelvekből kell egy jó alap, ezt kell kiegészíteni pár R (vektoros szemlélet), Python (gépi tanulás bevezető), Lisp és Prolog (hogy lássuk mást is) példával.

Hogyan nyomjuk?

Rántsd le a https://gitlab.com/nbatfai/bhax git repót, vagy méginkább forkolj belőle magadnak egy sajátot a GitLabon, ha már saját könyvön dolgozol!

Ha megvannak a könyv DocBook XML forrásai, akkor az alább látható **make** parancs ellenőrzi, hogy "jól formázottak" és "érvényesek-e" ezek az XML források, majd elkészíti a dblatex programmal a könyved pdf változatát, íme:

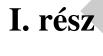
```
batfai@entropy:~$ cd glrepos/bhax/thematic_tutorials/bhax_textbook/
batfai@entropy:~/glrepos/bhax/thematic_tutorials/bhax_textbook$ make
rm -f bhax-textbook-fdl.pdf
xmllint --xinclude bhax-textbook-fdl.xml --output output.xml
xmllint --relaxng http://docbook.org/xml/5.0/rng/docbookxi.rng output.xml ↔
   --noout
output.xml validates
rm -f output.xml
dblatex bhax-textbook-fdl.xml -p bhax-textbook.xls
Build the book set list...
Build the listings...
XSLT stylesheets DocBook - LaTeX 2e (0.3.10)
_____
Stripping NS from DocBook 5/NG document.
Processing stripped document.
Image 'dblatex' not found
Build bhax-textbook-fdl.pdf
'bhax-textbook-fdl.pdf' successfully built
```

Ha minden igaz, akkor most éppen ezt a legenerált bhax-textbook-fdl.pdf fájlt olvasod.

A DocBook XML 5.1 új neked?

Ez esetben forgasd a https://tdg.docbook.org/tdg/5.1/ könyvet, a végén találod az informatikai szövegek jelölésére használható gazdag "API" elemenkénti bemutatását.

Bevezetés

1. fejezet

Vízió

1.1. Mi a programozás?

Ne cifrázzuk: programok írása. Mik akkor a programok? Mit jelent az írásuk?

Magam is ezeken gondolkozok. Szerintem a programozás lesz a jegyünk egy másik világba..., hogy a galaxisunk közepén lévő fekete lyuk eseményhorizontjának felületével ez milyen relációban van, ha egyáltalán, hát az homályos...

1.2. Milyen doksikat olvassak el?

- Kezd ezzel: http://esr.fsf.hu/hacker-howto.html!
- Olvasgasd aztán a kézikönyv lapjait, kezd a man man parancs kiadásával. A C programozásban a 3-as szintű lapokat fogod nézegetni, például az első feladat kapcsán ezt a man 3 sleep lapot
- C kapcsán a [KERNIGHANRITCHIE] könyv adott részei.
- C++ kapcsán a [BMECPP] könyv adott részei.
- Az igazi kockák persze csemegéznek a C nyelvi szabvány ISO/IEC 9899:2017 kódcsipeteiből is.
- Amiből viszont a legeslegjobban lehet tanulni, az a The GNU C Reference Manual, mert gcc specifikus és programozókra van hangolva: szinte csak 1-2 lényegi mondat és apró, lényegi kódcsipetek! Aki pdf-ben jobban szereti olvasni: https://www.gnu.org/software/gnu-c-manual/gnu-c-manual.pdf
- Az R kódok olvasása kis általános tapasztalat után automatikusan, erőfeszítés nélkül menni fog. A Python nincs ennyire a spektrum magától értetődő végén, ezért ahhoz olvasd el a [BMEPY] könyv 25-49, kb. 20 oldalas gyorstalpaló részét.

1.3. Milyen filmeket, előadásokat nézzek meg, könyveket olvassak el?

A kurzus kultúrájának élvezéséhez érdekes lehet a következő elméletek megismerése, könyvek elolvasása, filmek megnézése.

Elméletek.

- Einstein: A speciális relativítás elmélete.
- Schrödinger: Mi az élet?
- Penrose-Hameroff: Orchestrated objective reduction.
- Julian Jaynes: Breakdown of the Bicameral Mind.

Könyvek.

- Carl Sagan, Kapcsolat.
- Roger Penrose, A császár új elméje.
- Asimov: Én, a robot.
- Arthur C. Clarke: A gyermekkor vége.

Előadások.

- Mariano Sigman: Your words may predict your future mental health, https://youtu.be/uTL9tm7S1Io, hihetetlen, de Julian Jaynes kétkamarás tudat elméletének legjobb bizonyítéka információtechnológiai...
- Daphne Bavelier: Your brain on video games, https://youtu.be/FktsFcooIG8, az esporttal kapcsolatos sztereotípiák eloszlatására ("The video game players of tomorrow are older adults": 0.40-1:20, "It is not true that Screen time make your eyesight worse": 5:02).

Filmek.

- 21 Las Vegas ostroma, https://www.imdb.com/title/tt0478087/, benne a Monty Hall probléma bemutatása.
- Rain Man, https://www.imdb.com/title/tt0095953/, az [SMNIST] munkát ihlette, melyeket akár az MNIST-ek helyett lehet csinálni.
- Kódjátszma, https://www.imdb.com/title/tt2084970, benne a kódtörő feladat élménye.
- Interstellar, https://www.imdb.com/title/tt0816692.
- Middle Men, https://www.imdb.com/title/tt1251757/, mitől fejlődött az internetes fizetés?
- Pixels, https://www.imdb.com/title/tt2120120/, mitől fejlődött a PC?

- Gattaca, https://www.imdb.com/title/tt0119177/.
- Snowden, https://www.imdb.com/title/tt3774114/.
- The Social Network, https://www.imdb.com/title/tt1285016/.
- The Last Starfighter, https://www.imdb.com/title/tt0087597/.
- What the #\$*! Do We (K)now!?,, https://www.imdb.com/title/tt0399877/.
- I, Robot, https://www.imdb.com/title/tt0343818.

Sorozatok.

- Childhood's End, https://www.imdb.com/title/tt4171822/.
- Westworld, https://www.imdb.com/title/tt0475784/, Ford az első évad 3. részében konkrétan meg is nevezi Julian Jaynes kétkamarás tudat elméletét, mint a hosztok programozásának alapját...
- Chernobyl, https://www.imdb.com/title/tt7366338/.
- Stargate Universe, https://www.imdb.com/title/tt1286039, a Desteny célja a mikrohullámú háttér struktúrája mögötti rejtély feltárása...
- The 100, https://www.imdb.com/title/tt2661044/.
- Genius, https://www.imdb.com/title/tt5673782.

II. rész Tematikus feladatok

Bátf41 Haxor Stream

A feladatokkal kapcsolatos élő adásokat sugároz a https://www.twitch.tv/nbatfai csatorna, melynek permanens archívuma a https://www.youtube.com/c/nbatfai csatornán található.

2. fejezet

Helló, Turing!

2.1. Végtelen ciklus

Írj olyan C végtelen ciklusokat, amelyek 0 illetve 100 százalékban dolgoztatnak egy magot és egy olyat, amely 100 százalékban minden magot!

Megoldás videó: https://youtu.be/lvmi6tyz-nJ

Megoldás forrása: bhax/thematic_tutorials/bhax_textbook_IgyNeveldaProgramozod/ Turing/infty-f.c,bhax/thematic_tutorials/bhax_textbook_IgyNeveldaProgramozo Turing/infty-w.c.

Számos módon hozhatunk és hozunk létre végtelen ciklusokat. Vannak esetek, amikor ez a célunk, például egy szerverfolyamat fusson folyamatosan és van amikor egy bug, mert ott lesz végtelen ciklus, ahol nem akartunk. Saját péláinkban ilyen amikor a PageRank algoritmus rázza az 1 liter vizet az internetben, de az iteráció csak nem akar konvergálni...

Egy mag 100 százalékban:

```
int
main ()
{
   for (;;);
   return 0;
}
```

vagy az olvashatóbb, de a programozók és fordítók (szabványok) között kevésbé hordozható

```
int
#include <stdbool.h>
main ()
{
   while(true);
   return 0;
}
```

Azért érdemes a for (;;) hagyományos formát használni, mert ez minden C szabvánnyal lefordul, másrészt a többi programozó azonnal látja, hogy az a végtelen ciklus szándékunk szerint végtelen és nem szoftverhiba. Mert ugye, ha a while-al trükközünk egy nem triviális 1 vagy true feltétellel, akkor ott egy másik, a forrást olvasó programozó nem látja azonnal a szándékunkat.

Egyébként a fordító a for-os és while-os ciklusból ugyanazt az assembly kódot fordítja:

```
$ gcc -S -o infty-f.S infty-f.c
$ gcc -S -o infty-w.S infty-w.c
$ diff infty-w.S infty-f.S
1c1
<    .file "infty-w.c"
---
>    .file "infty-f.c"
```

Egy mag 0 százalékban:

```
#include <unistd.h>
int
main ()
{
   for (;;)
     sleep(1);
   return 0;
}
```

Minden mag 100 százalékban:

```
#include <omp.h>
int
main ()
{
    #pragma omp parallel
{
    for (;;);
}
    return 0;
}
```

A **gcc infty-f.c -o infty-f -fopenmp** parancssorral készítve a futtathatót, majd futtatva, közben egy másik terminálban a **top** parancsot kiadva tanulmányozzuk, mennyi CPU-t használunk:

```
top - 20:09:06 up 3:35, 1 user, load average: 5,68, 2,91, 1,38

Tasks: 329 total, 2 running, 256 sleeping, 0 stopped, 1 zombie

%Cpu0 :100,0 us, 0,0 sy, 0,0 ni, 0,0 id, 0,0 wa, 0,0 hi, 0,0 si, 0,0 st

%Cpu1 : 99,7 us, 0,3 sy, 0,0 ni, 0,0 id, 0,0 wa, 0,0 hi, 0,0 si, 0,0 st

%Cpu2 :100,0 us, 0,0 sy, 0,0 ni, 0,0 id, 0,0 wa, 0,0 hi, 0,0 si, 0,0 st
```

```
%Cpu3: 99,7 us, 0,3 sy, 0,0 ni, 0,0 id, 0,0 wa, 0,0 hi, 0,0 si, 0,0 st
%Cpu4 :100,0 us, 0,0 sy, 0,0 ni, 0,0 id, 0,0 wa, 0,0 hi, 0,0 si, 0,0 st
%Cpu5 :100,0 us, 0,0 sy, 0,0 ni, 0,0 id, 0,0 wa, 0,0 hi, 0,0 si, 0,0 st
%Cpu6 :100,0 us, 0,0 sy, 0,0 ni, 0,0 id, 0,0 wa, 0,0 hi, 0,0 si, 0,0 st
%Cpu7 :100,0 us, 0,0 sy, 0,0 ni, 0,0 id, 0,0 wa, 0,0 hi, 0,0 si, 0,0 st
KiB Mem :16373532 total,11701240 free, 2254256 used, 2418036 buff/cache
                                             0 used. 13751608 avail Mem
KiB Swap: 16724988 total, 16724988 free,
 PID USER
                PR NI
                         VIRT
                                  RES
                                         SHR S %CPU %MEM
                                                              TIME+ COMMAND
 5850 batfai
                20
                   0
                         68360
                                  932
                                         836 R 798,3 0,0
                                                            8:14.23 infty-f
```


Werkfilm

• https://youtu.be/lvmi6tyz-nl

2.2. Lefagyott, nem fagyott, akkor most mi van?

Mutasd meg, hogy nem lehet olyan programot írni, amely bármely más programról eldönti, hogy le fog-e fagyni vagy sem!

Megoldás videó:

Megoldás forrása: tegyük fel, hogy akkora haxorok vagyunk, hogy meg tudjuk írni a Lefagy függvényt, amely tetszőleges programról el tudja dönteni, hogy van-e benne vlgtelen ciklus:

```
Program T100
{
   boolean Lefagy(Program P)
   {
      if(P-ben van végtelen ciklus)
        return true;
      else
        return false;
   }
   main(Input Q)
   {
      Lefagy(Q)
   }
}
```

A program futtatása, például akár az előző v.c ilyen pszeudókódjára:

```
T100(t.c.pseudo)
true
```

akár önmagára

```
T100(T100)
false
```

ezt a kimenetet adja.

A T100-as programot felhasználva készítsük most el az alábbi T1000-set, amelyben a Lefagy-ra épőlő Lefagy2 már nem tartalmaz feltételezett, csak csak konkrét kódot:

```
Program T1000
{
  boolean Lefagy (Program P)
     if(P-ben van végtelen ciklus)
      return true;
     else
      return false;
  }
  boolean Lefagy2 (Program P)
     if (Lefagy(P))
     return true;
     else
      for(;;);
  }
  main(Input Q)
    Lefagy2(Q)
```

Mit for kiírni erre a T1000 (T1000) futtatásra?

- Ha T1000 lefagyó, akkor nem fog lefagyni, kiírja, hogy true
- Ha T1000 nem fagyó, akkor pedig le fog fagyni...

akkor most hogy fog működni? Sehogy, mert ilyen Lefagy függvényt, azaz a T100 program nem is létezik.

Tanulságok, tapasztalatok, magyarázat... ezt kell az olvasónak kidolgoznia, mint labor- vagy otthoni mérési feladatot! Ha mi már megtettük, akkor használd azt, dolgozd fel, javítsd, adj hozzá értéket!

2.3. Változók értékének felcserélése

Írj olyan C programot, amely felcseréli két változó értékét, bármiféle logikai utasítás vagy kifejezés nasználata nélkül!

Megoldás videó és forrás: https://bhaxor.blog.hu/2018/08/28/10_begin_goto_20_avagy_elindulunk

Megoldás forrása: ugyanott.

Tanulságok, tapasztalatok, magyarázat... ezt kell az olvasónak kidolgoznia, mint labor- vagy otthoni mérési feladatot! Ha mi már megtettük, akkor használd azt, dolgozd fel, javítsd, adj hozzá értéket!

2.4. Labdapattogás

Először if-ekkel, majd bármiféle logikai utasítás vagy kifejezés nasználata nélkül írj egy olyan programot, ami egy labdát pattogtat a karakteres konzolon! (Hogy mit értek pattogtatás alatt, alább láthatod a videókon.)

Megoldás videó: https://bhaxor.blog.hu/2018/08/28/labdapattogas

Megoldás forrása: ugyanott.

Tanulságok, tapasztalatok, magyarázat... ezt kell az olvasónak kidolgoznia, mint labor- vagy otthoni mérési feladatot! Ha mi már megtettük, akkor használd azt, dolgozd fel, javítsd, adj hozzá értéket!

2.5. Szóhossz és a Linus Torvalds féle BogoMIPS

Írj egy programot, ami megnézi, hogy hány bites a szó a gépeden, azaz mekkora az int mérete. Használd ugyanazt a while ciklus fejet, amit Linus Torvalds a BogoMIPS rutinjában!

Megoldás videó: https://youtu.be/9KnMqrkj_kU, https://youtu.be/KRZlt1ZJ3qk, .

Megoldás forrása: bhax/thematic_tutorials/bhax_textbook_IgyNeveldaProgramozod/Turing/bogomips.c

Tanulságok, tapasztalatok, magyarázat... ezt kell az olvasónak kidolgoznia, mint labor- vagy otthoni mérési feladatot! Ha mi már megtettük, akkor használd azt, dolgozd fel, javítsd, adj hozzá értéket!

2.6. Helló, Google!

Írj olyan C programot, amely egy 4 honlapból álló hálózatra kiszámolja a négy lap Page-Rank értékét! Megoldás forrása: a második előadás 55-63 fólia.

Tanulságok, tapasztalatok, magyarázat... ezt kell az olvasónak kidolgoznia, mint labor- vagy otthoni mérési feladatot! Ha mi már megtettük, akkor használd azt, dolgozd fel, javítsd, adj hozzá értéket!

2.7. A Monty Hall probléma

Írj R szimulációt a Monty Hall problémára!

Megoldás videó: https://bhaxor.blog.hu/2019/01/03/erdos_pal_mit_keresett_a_nagykonyvben_a_monty_hall-paradoxon_kapcsan

Megoldás forrása: https://gitlab.com/nbatfai/bhax/tree/master/attention_raising/MontyHall_R

Tanulságok, tapasztalatok, magyarázat... ezt kell az olvasónak kidolgoznia, mint labor- vagy otthoni mérési feladatot! Ha mi már megtettük, akkor használd azt, dolgozd fel, javítsd, adj hozzá értéket!

2.8. 100 éves a Brun tétel

Írj R szimulációt a Brun tétel demonstrálására!

Megoldás videó: https://youtu.be/xbYhp9G6VqQ

Megoldás forrása: https://gitlab.com/nbatfai/bhax/blob/master/attention_raising/Primek_R

A természetes számok építőelemei a prímszámok. Abban az értelemben, hogy minden természetes szám előállítható prímszámok szorzataként. Például 12=2*2*3, vagy például 33=3*11.

Prímszám az a természetes szám, amely csak önmagával és eggyel osztható. Eukleidész görög matematikus már Krisztus előtt tudta, hogy végtelen sok prímszám van, de ma sem tudja senki, hogy végtelen sok ikerprím van-e. Két prím ikerprím, ha különbségük 2.

Két egymást követő páratlan prím között a legkisebb távolság a 2, a legnagyobb távolság viszont bármilyen nagy lehet! Ez utóbbit könnyű bebizonyítani. Legyen n egy tetszőlegesen nagy szám. Akkor szorozzuk össze n+1-ig a számokat, azaz számoljuk ki az 1*2*3*... *(n-1)*n*(n+1) szorzatot, aminek a neve (n+1) faktoriális, jele (n+1)!.

Majd vizsgáljuk meg az a sorozatot:

(n+1)!+2, (n+1)!+3,..., (n+1)!+n, (n+1)!+(n+1) ez n db egymást követő azám, ezekre (a jól ismert bizonyítás szerint) rendre igaz, hogy

- (n+1)!+2=1*2*3*... *(n-1)*n*(n+1)+2, azaz 2*valamennyi+2, 2 többszöröse, így ami osztható kettővel
- (n+1)!+3=1*2*3*... *(n-1)*n*(n+1)+3, azaz 3*valamennyi+3, ami osztható hárommal
- •
- (n+1)!+(n-1)=1*2*3*...*(n-1)*n*(n+1)+(n-1), azaz (n-1)*valamennyi+(n-1), ami osztható (n-1)-el
- (n+1)!+n=1*2*3*... *(n-1)*n*(n+1)+n, azaz n*valamennyi+n-, ami osztható n-el
- (n+1)!+(n+1)=1*2*3*...*(n-1)*n*(n+1)+(n-1), azaz (n+1)*valamennyi+(n+1), ami osztható (n+1)-el

tehát ebben a sorozatban egy prim nincs, akkor a (n+1)!+2-nél kisebb első prim és a (n+1)!+ (n+1)-nél nagyobb első prim között a távolság legalább n.

Az ikerprímszám sejtés azzal foglalkozik, amikor a prímek közötti távolság 2. Azt mondja, hogy az egymástól 2 távolságra lévő prímek végtelen sokan vannak.

A Brun tétel azt mondja, hogy az ikerprímszámok reciprokaiból képzett sor összege, azaz a (1/3+1/5)+ (1/5+1/7)+ (1/11+1/13)+... véges vagy végtelen sor konvergens, ami azt jelenti, hogy ezek a törtek összeadva egy határt adnak ki pontosan vagy azt át nem lépve növekednek, ami határ számot B₂ Brun konstansnak neveznek. Tehát ez nem dönti el a több ezer éve nyitott kérdést, hogy az ikerprímszámok halmaza végtelene? Hiszen ha véges sok van és ezek reciprokait összeadjuk, akkor ugyanúgy nem lépjük át a B₂ Brun konstans értékét, mintha végtelen sok lenne, de ezek már csak olyan csökkenő mértékben járulnának hozzá a végtelen sor összegéhez, hogy így sem lépnék át a Brun konstans értékét.

Ebben a példában egy olyan programot készítettünk, amely közelíteni próbálja a Brun konstans értékét. A repó bhax/attention_raising/Primek_R/stp.r mevű állománya kiszámolja az ikerprímeket, összegzi a reciprokaikat és vizualizálja a kapott részeredményt.

```
Copyright (C) 2019 Dr. Norbert Bátfai, nbatfai@gmail.com
#
#
    This program is free software: you can redistribute it and/or modify
    it under the terms of the GNU General Public License as published by
#
    the Free Software Foundation, either version 3 of the License, or
#
    (at your option) any later version.
#
    This program is distributed in the hope that it will be useful,
    but WITHOUT ANY WARRANTY; without even the implied warranty of
#
    MERCHANTABILITY or FITNESS FOR A PARTICULAR PURPOSE. See the
#
    GNU General Public License for more details.
#
#
    You should have received a copy of the GNU General Public License
    along with this program. If not, see <a href="http://www.gnu.org/licenses/">http://www.gnu.org/licenses/</a>
library(matlab)
stp <- function(x){</pre>
    primes = primes(x)
    diff = primes[2:length(primes)]-primes[1:length(primes)-1]
    idx = which(diff==2)
    t1primes = primes[idx]
    t2primes = primes[idx]+2
    rt1plust2 = 1/t1primes+1/t2primes
    return(sum(rt1plust2))
x = seq(13, 1000000, by = 10000)
y=sapply(x, FUN = stp)
plot (x, y, type="b")
```

Soronként értelemezzük ezt a programot:

```
primes = primes(13)
```

Kiszámolja a megadott számig a prímeket.

```
> primes=primes(13)
> primes
[1] 2 3 5 7 11 13

diff = primes[2:length(primes)]-primes[1:length(primes)-1]
> diff = primes[2:length(primes)]-primes[1:length(primes)-1]
> diff
[1] 1 2 2 4 2
```

Az egymást követő prímek különbségét képzi, tehát 3-2, 5-3, 7-5, 11-7, 13-11.

```
idx = which(diff==2)
> idx = which(diff==2)
> idx
[1] 2 3 5
```

Megnézi a diff-ben, hogy melyiknél lett kettő az eredmény, mert azok az ikerprím párok, ahol ez igaz. Ez a diff-ben lévő 3-2, 5-3, 7-5, 11-7, 13-11 külünbségek közül ez a 2., 3. és 5. indexűre teljesül.

```
t1primes = primes[idx]
```

Kivette a primes-ból a párok első tagját.

```
t2primes = primes[idx]+2
```

A párok második tagját az első tagok kettő hozzáadásával képezzük.

```
rt1plust2 = 1/t1primes+1/t2primes
```

Az 1/t1primes a t1primes 3,5,11 értékéből az alábbi reciprokokat képzi:

```
> 1/t1primes
[1] 0.3333333 0.20000000 0.09090909
```

Az 1/t2primes a t2primes 5,7,13 értékéből az alábbi reciprokokat képzi:

```
> 1/t2primes
[1] 0.20000000 0.14285714 0.07692308
```

Az 1/t1primes + 1/t2primes pedig ezeket a törteket rendre összeadja.

```
> 1/t1primes+1/t2primes
[1] 0.5333333 0.3428571 0.1678322
```

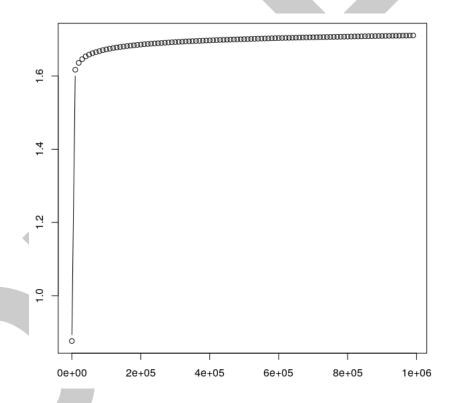
Nincs más dolgunk, mint ezeket a törteket összeadni a sum függvénnyel.

```
sum(rt1plust2)
```

```
> sum(rt1plust2)
[1] 1.044023
```

A következő ábra azt mutatja, hogy a szumma értéke, hogyan nő, egy határértékhez tart, a B₂ Brun konstanshoz. Ezt ezzel a csipettel rajzoltuk ki, ahol először a fenti számítást 13-ig végezzük, majd 10013, majd 20013-ig, egészen 990013-ig, azaz közel 1 millióig. Vegyük észre, hogy az ábra első köre, a 13 értékhez tartozó 1.044023.

```
x=seq(13, 1000000, by=10000)
y=sapply(x, FUN = stp)
plot(x,y,type="b")
```


2.1. ábra. A B₂ konstans közelítése

Werkfilm

- https://youtu.be/VkMFrgBhN1g
- https://youtu.be/aF4YK6mBwf4

2.9. Vörös Pipacs Pokol/csiga folytonos mozgási parancsokkal

Megoldás videó: https://youtu.be/uA6RHzXH840

Megoldás forrása: https://github.com/nbatfai/RedFlowerHell

Tanulságok, tapasztalatok, magyarázat... ezt kell az olvasónak kidolgoznia, mint labor- vagy otthoni mérési

feladatot! Ha mi már megtettük, akkor használd azt, dolgozd fel, javítsd, adj hozzá értéket!

3. fejezet

Helló, Chomsky!

3.1. Decimálisból unárisba átváltó Turing gép

Állapotátmenet gráfjával megadva írd meg ezt a gépet!

Megoldás forrása: az első előadás 27 fólia.

Tanulságok, tapasztalatok, magyarázat... ezt kell az olvasónak kidolgoznia, mint labor- vagy otthoni mérési feladatot! Ha mi már megtettük, akkor használd azt, dolgozd fel, javítsd, adj hozzá értéket!

3.2. Az aⁿbⁿcⁿ nyelv nem környezetfüggetlen

Mutass be legalább két környezetfüggő generatív grammatikát, amely ezt a nyelvet generálja!

Megoldás forrása: az első előadás 30-32 fólia.

Tanulságok, tapasztalatok, magyarázat... ezt kell az olvasónak kidolgoznia, mint labor- vagy otthoni mérési feladatot! Ha mi már megtettük, akkor használd azt, dolgozd fel, javítsd, adj hozzá értéket!

3.3. Hivatkozási nyelv

A [KERNIGHANRITCHIE] könyv C referencia-kézikönyv/Utasítások melléklete alapján definiáld BNF-ben a C utasítás fogalmát! Majd mutass be olyan kódcsipeteket, amelyek adott szabvánnyal nem fordulnak (például C89), mással (például C99) igen.

Megoldás forrása: az első előadás 63-65 fólia.

Tanulságok, tapasztalatok, magyarázat... ezt kell az olvasónak kidolgoznia, mint labor- vagy otthoni mérési feladatot! Ha mi már megtettük, akkor használd azt, dolgozd fel, javítsd, adj hozzá értéket!

3.4. Saját lexikális elemző

Írj olyan programot, ami számolja a bemenetén megjelenő valós számokat! Nem elfogadható olyan megoldás, amely maga olvassa betűnként a bemenetet, a feladat lényege, hogy lexert használjunk, azaz óriások vállán álljunk és ne kispályázzunk!

Megoldás videó: https://youtu.be/9KnMqrkj_kU (15:01-től).

Megoldás forrása: bhax/thematic_tutorials/bhax_textbook_IgyNeveldaProgramozod/Chomsky/realnumber.l

```
%{
#include <stdio.h>
int realnumbers = 0;
%}
digit [0-9]
%%
{digit}*(\.{digit}+)? {++realnumbers;
    printf("[realnum=%s %f]", yytext, atof(yytext));}
%%
int
main ()
{
    yylex ();
    printf("The number of real numbers is %d\n", realnumbers);
    return 0;
}
```

Tanulságok, tapasztalatok, magyarázat... ezt kell az olvasónak kidolgoznia, mint labor- vagy otthoni mérési feladatot! Ha mi már megtettük, akkor használd azt, dolgozd fel, javítsd, adj hozzá értéket!

3.5. Leetspeak

Lexelj össze egy 133t ciphert!

Megoldás videó: https://youtu.be/06C_PqDpD_k

Megoldás forrása: bhax/thematic_tutorials/bhax_textbook_IgyNeveldaProgramozod/Chomsky/1337d1c7.1

```
%{
    #include <stdio.h>
    #include <stdlib.h>
    #include <time.h>
    #include <ctype.h>

#define L337SIZE (sizeof 1337d1c7 / sizeof (struct cipher))

struct cipher {
    char c;
```

```
char *leet[4];
  } 1337d1c7 [] = {
  {'a', {"4", "4", "@", "/-\\"}},
  {'b', {"b", "8", "|3", "|}"}},
  {'c', {"c", "(", "<", "{"}}},
  {'d', {"d", "|)", "|]", "|}"}},
  {'e', {"3", "3", "3", "3"}},
  {'f', {"f", "|=", "ph", "|#"}},
  {'g', {"g", "6", "[", "[+"}},
  {'h', {"h", "4", "|-|", "[-]"}},
  {'i', {"1", "1", "|", "!"}},
  {'j', {"j", "7", "_|", "_/"}},
  {'k', {"k", "|<", "1<", "|{"}}},
  {'1', {"1", "1", "|", "|_"}},
  {'m', {"m", "44", "(V)", "|\\/|"}},
  {'n', {"n", "|\\|", "/\\/", "/V"}},
  {'o', {"0", "0", "()", "[]"}},
  {'p', {"p", "/o", "|D", "|o"}},
  {'q', {"q", "9", "0_", "(,)"}},
  {'r', {"r", "12", "12", "|2"}},
  {'s', {"s", "5", "$", "$"}},
  {'t', {"t", "7", "7", "'|'"}},
  {'u', {"u", "|_|", "(_)", "[_]"}},
  {'v', {"v", "\\/", "\\/", "\\/"}},
  {'w', {"w", "VV", "\\/\/", "(/\\)"}},
  {'x', {"x", "%", ")(", ")("}},
  {'y', {"y", "", "", ""}},
  {'z', {"z", "2", "7_", ">_"}},
  {'0', {"D", "0", "D", "0"}},
  {'1', {"I", "I", "L", "L"}},
  {'2', {"Z", "Z", "Z", "e"}},
  {'3', {"E", "E", "E", "E"}},
  {'4', {"h", "h", "A", "A"}},
  {'5', {"S", "S", "S", "S"}},
  {'6', {"b", "b", "G", "G"}},
  {'7', {"T", "T", "j", "j"}},
  {'8', {"X", "X", "X", "X"}},
  {'9', {"g", "g", "j", "j"}}
// https://simple.wikipedia.org/wiki/Leet
 };
응 }
응응
. {
    int found = 0;
    for(int i=0; i<L337SIZE; ++i)</pre>
```

```
if(1337d1c7[i].c == tolower(*yytext))
        int r = 1 + (int) (100.0 * rand() / (RAND_MAX+1.0));
           if (r<91)</pre>
           printf("%s", 1337d1c7[i].leet[0]);
           else if (r < 95)
           printf("%s", 1337d1c7[i].leet[1]);
        else if (r < 98)
           printf("%s", 1337d1c7[i].leet[2]);
        else
           printf("%s", 1337d1c7[i].leet[3]);
        found = 1;
        break;
    }
    if(!found)
       printf("%c", *yytext);
  }
응응
int
main()
  srand(time(NULL)+getpid());
  yylex();
  return 0;
}
```

Tanulságok, tapasztalatok, magyarázat... ezt kell az olvasónak kidolgoznia, mint labor- vagy otthoni mérési feladatot! Ha mi már megtettük, akkor használd azt, dolgozd fel, javítsd, adj hozzá értéket!

3.6. A források olvasása

Hogyan olvasod, hogyan értelmezed természetes nyelven az alábbi kódcsipeteket? Például

```
if(signal(SIGINT, jelkezelo) == SIG_IGN)
    signal(SIGINT, SIG_IGN);
```

Ha a SIGINT jel kezelése figyelmen kívül volt hagyva, akkor ezen túl is legyen figyelmen kívül hagyva, ha nem volt figyelmen kívül hagyva, akkor a jelkezelo függvény kezelje. (Miután a **man 7 signal** lapon megismertem a SIGINT jelet, a **man 2 signal** lapon pedig a használt rendszerhívást.)

Bugok

Vigyázz, sok csipet kerülendő, mert bugokat visz a kódba! Melyek ezek és miért? Ha nem megy ránézésre, elkapja valamelyiket esetleg a splint vagy a frama?

Megoldás videó: BHAX 357. adás.

Tanulságok, tapasztalatok, magyarázat... ezt kell az olvasónak kidolgoznia, mint labor- vagy otthoni mérési feladatot! Ha mi már megtettük, akkor használd azt, dolgozd fel, javítsd, adj hozzá értéket!

3.7. Logikus

Hogyan olvasod természetes nyelven az alábbi Ar nyelvű formulákat?

```
$(\forall x \exists y ((x<y)\wedge(y \text{ prim})))$
$(\forall x \exists y ((x<y)\wedge(y \text{ prim}))\wedge(SSy \text{ prim})) \\
)$
$(\exists y \forall x (x \text{ prim}) \supset (x<y)) $
$(\exists y \forall x (y<x) \supset \neg (x \text{ prim}))$</pre>
```

Megoldás forrása: https://gitlab.com/nbatfai/bhax/blob/master/attention_raising/MatLog_LaTeX

Megoldás videó: https://youtu.be/ZexiPy3ZxsA, https://youtu.be/AJSXOQFF_wk

Tanulságok, tapasztalatok, magyarázat...

3.8. Deklaráció

Vezesd be egy programba (forduljon le) a következőket:

- egész
- egészre mutató mutató
- egész referenciája

int *(*1) ();

int (*v (int c)) (int a, int b)

- egészek tömbje
- egészek tömbjének referenciája (nem az első elemé)
- egészre mutató mutatók tömbje
- egészre mutató mutatót visszaadó függvény
- egészre mutató mutatót visszaadó függvényre mutató mutató
- egészet visszaadó és két egészet kapó függvényre mutató mutatót visszaadó, egészet kapó függvény
- függvénymutató egy egészet visszaadó és két egészet kapó függvényre mutató mutatót visszaadó, egészet kapó függvényre

Mit vezetnek be a programba a következő nevek?

```
int a;
int *b = &a;
int &r = a;
int c[5];
int (&tr)[5] = c;
int *d[5];
int *h ();
```

```
• int (*(*z) (int)) (int, int);
```

Megoldás videó: BHAX 357. adás.

Az utolsó két deklarációs példa demonstrálására két olyan kódot írtunk, amelyek összahasonlítása azt mutatja meg, hogy miért érdemes a typedef használata: bhax/thematic_tutorials/bhax_textbook_ IgyNeveldaProgramozod/Chomsky/fptr.c,bhax/thematic_tutorials/bhax_textbook_ IgyNeveldaProgramozod/Chomsky/fptr2.c.

```
#include <stdio.h>
int
sum (int a, int b)
{
   return a + b;
int
mul (int a, int b)
{
    return a * b;
}
int (*sumormul (int c)) (int a, int b)
{
    if (c)
       return mul;
    else
       return sum;
}
int
main ()
    int (*f) (int, int);
    f = sum;
    printf ("%d\n", f (2, 3));
    int (*(*g) (int)) (int, int);
    g = sumormul;
    f = *g (42);
    printf ("%d\n", f (2, 3));
```

F sumormul (int c)

F f = sum;

G g = sumormul;

f = *g (42);

return 0;

return mul;

return sum;

printf ("%d\n", f (2, 3));

printf ("%d\n", f (2, 3));

if (c)

else

{

}

int
main ()

{

```
return 0;
}
#include <stdio.h>

typedef int (*F) (int, int);
typedef int (*(*G) (int)) (int, int);

int
sum (int a, int b)
{
    return a + b;
}

int
mul (int a, int b)
{
    return a * b;
}
```

3.9. Vörös Pipacs Pokol/csiga diszkrét mozgási parancsokkal

Megoldás videó: https://youtu.be/Fc33ByQ6mh8

Megoldás forrása: https://github.com/nbatfai/RedFlowerHell

Tanulságok, tapasztalatok, magyarázat... ezt kell az olvasónak kidolgoznia, mint labor- vagy otthoni mérési

feladatot! Ha mi már megtettük, akkor használd azt, dolgozd fel, javítsd, adj hozzá értéket!

Helló, Caesar!

4.1. double ** háromszögmátrix

Írj egy olyan malloc és free párost használó C programot, amely helyet foglal egy alsó háromszög mátrixnak a szabad tárban!

Megoldás videó: https://youtu.be/1MRTuKwRsB0, https://youtu.be/RKbX5-EWpzA.

Megoldás forrása: bhax/thematic_tutorials/bhax_textbook_IgyNeveldaProgramozod/Caesar/tm.c

```
#include <stdio.h>
#include <stdib.h>

int
main ()
{
    int nr = 5;
    double **tm;

    if ((tm = (double **) malloc (nr * sizeof (double *))) == NULL)
    {
        return -1;
    }

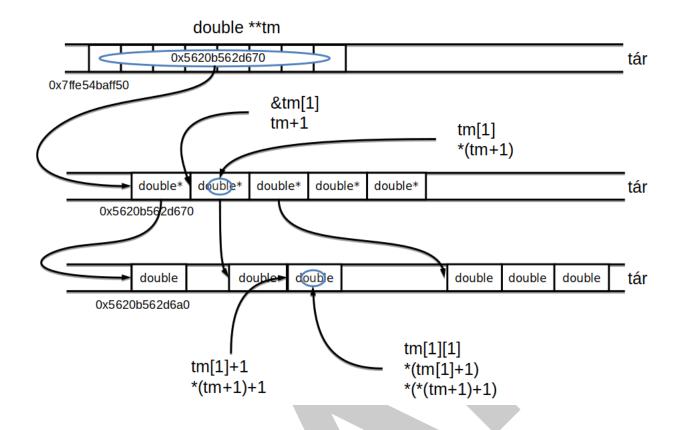
    for (int i = 0; i < nr; ++i)
    {
        return -1;
    }

    for (int i = 0; i < nr; ++i)
    {
        return -1;
    }
}

for (int i = 0; i < nr; ++i)
    for (int j = 0; j < i + 1; ++j)</pre>
```

```
tm[i][j] = i * (i + 1) / 2 + j;
for (int i = 0; i < nr; ++i)
    for (int j = 0; j < i + 1; ++j)
       printf ("%f, ", tm[i][j]);
   printf ("\n");
tm[3][0] = 42.0;
(*(tm + 3))[1] = 43.0; // mi van, ha itt hiányzik a külső ()
*(tm[3] + 2) = 44.0;
*(*(tm + 3) + 3) = 45.0;
for (int i = 0; i < nr; ++i)
{
    for (int j = 0; j < i + 1; ++j)
       printf ("%f, ", tm[i][j]);
   printf ("\n");
for (int i = 0; i < nr; ++i)
   free (tm[i]);
free (tm);
return 0;
```


4.1. ábra. A double ** háromszögmátrix a memóriában

Tanulságok, tapasztalatok, magyarázat... ezt kell az olvasónak kidolgoznia, mint labor- vagy otthoni mérési feladatot! Ha mi már megtettük, akkor használd azt, dolgozd fel, javítsd, adj hozzá értéket!

4.2. C EXOR titkosító

Írj egy EXOR titkosítót C-ben!

Megoldás forrása: egy részletes feldolgozása az posztban, lásd az e.c forrást.

Tanulságok, tapasztalatok, magyarázat... ezt kell az olvasónak kidolgoznia, mint labor- vagy otthoni mérési feladatot! Ha mi már megtettük, akkor használd azt, dolgozd fel, javítsd, adj hozzá értéket!

4.3. Java EXOR titkosító

Írj egy EXOR titkosítót Java-ban!

Megoldás forrása: https://www.tankonyvtar.hu/hu/tartalom/tkt/javat-tanitok-javat/ch01.html#exor_titkosito

4.4. C EXOR törő

Írj egy olyan C programot, amely megtöri az első feladatban előállított titkos szövegeket!

Megoldás forrása: egy részletes feldolgozása az posztban, lásd az t.c forrást.

Tanulságok, tapasztalatok, magyarázat... ezt kell az olvasónak kidolgoznia, mint labor- vagy otthoni mérési feladatot! Ha mi már megtettük, akkor használd azt, dolgozd fel, javítsd, adj hozzá értéket!

4.5. Neurális OR, AND és EXOR kapu

R

Megoldás videó: https://youtu.be/Koyw6IH5ScQ

Megoldás forrása: https://gitlab.com/nbatfai/bhax/tree/master/attention_raising/NN_R

Tanulságok, tapasztalatok, magyarázat... ezt kell az olvasónak kidolgoznia, mint labor- vagy otthoni mérési feladatot! Ha mi már megtettük, akkor használd azt, dolgozd fel, javítsd, adj hozzá értéket!

4.6. Hiba-visszaterjesztéses perceptron

Fontos, hogy ebben a feladatban még nem a neurális paradigma megismerése a cél, hanem a többrétegű perceptron memóriakezelése (lásd majd a változó argumentumszámú konstruktorban a double *** szerkezetet).

Megoldás videó: https://youtu.be/XpBnR31BRJY

Megoldás forrása: https://github.com/nbatfai/nahshon/blob/master/ql.hpp#L64

Tanulságok, tapasztalatok, magyarázat... ezt kell az olvasónak kidolgoznia, mint labor- vagy otthoni mérési feladatot! Ha mi már megtettük, akkor használd azt, dolgozd fel, javítsd, adj hozzá értéket!

4.7. Vörös Pipacs Pokol/írd ki, mit lát Steve

Megoldás videó: https://youtu.be/-GX8dzGqTdM

Megoldás forrása: https://github.com/nbatfai/RedFlowerHell

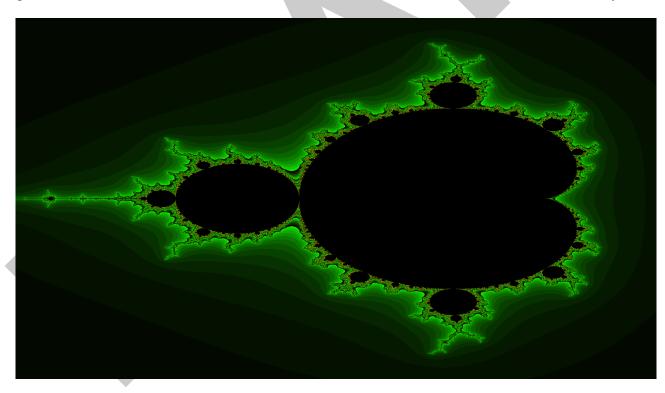
Helló, Mandelbrot!

5.1. A Mandelbrot halmaz

Írj olyan C programot, amely kiszámolja a Mandelbrot halmazt!

Megoldás videó: https://youtu.be/gvaqijHlRUs

Megoldás forrása: bhax/attention_raising/CUDA/mandelpngt.c++ nevű állománya.

5.1. ábra. A Mandelbrot halmaz a komplex síkon

A Mandelbrot halmazt 1980-ban találta meg Benoit Mandelbrot a komplex számsíkon. Komplex számok azok a számok, amelyek körében válaszolni lehet az olyan egyébként értelmezhetetlen kérdésekre, hogy melyik az a két szám, amelyet összeszorozva -9-et kapunk, mert ez a szám például a 3i komplex szám.

A Mandelbrot halmazt úgy láthatjuk meg, hogy a sík origója középpontú 4 oldalhosszúságú négyzetbe lefektetünk egy, mondjuk 800x800-as rácsot és kiszámoljuk, hogy a rács pontjai mely komplex számoknak felelnek meg. A rács minden pontját megvizsgáljuk a $z_{n+1}=z_n^2+c$, (0 <= n) képlet alapján úgy, hogy a c az éppen vizsgált rácspont. A z0 az origó. Alkalmazva a képletet a

- $z_0 = 0$
- $z_1 = 0^2 + c = c$
- $z_2 = c^2 + c$
- $z_3 = (c^2 + c)^2 + c$
- $z_4 = ((c^2+c)^2+c)^2+c$
- ... s így tovább.

Azaz kiindulunk az origóból (z_0) és elugrunk a rács első pontjába a z_1 = c-be, aztán a c-től függően a további z-kbe. Ha ez az utazás kivezet a 2 sugarú körből, akkor azt mondjuk, hogy az a vizsgált rácspont nem a Mandelbrot halmaz eleme. Nyilván nem tudunk végtelen sok z-t megvizsgálni, ezért csak véges sok z elemet nézünk meg minden rácsponthoz. Ha eközben nem lép ki a körből, akkor feketére színezzük, hogy az a c rácspont a halmaz része. (Színes meg úgy lesz a kép, hogy változatosan színezzük, például minél későbbi z-nél lép ki a körből, annál sötétebbre).

5.2. A Mandelbrot halmaz a std::complex osztállyal

Írj olyan C++ programot, amely kiszámolja a Mandelbrot halmazt!

Megoldás videó: https://youtu.be/gvaqijHlRUs

Megoldás forrása: BHAX repó, https://gitlab.com/nbatfai/bhax/-/blob/master/attention_raising/Mandelbrot/-3.1.2.cpp

A Mandelbrot halmaz pontban vázolt ismert algoritmust valósítja meg a repó bhax/attention_raising/Mandelbrot/3.1.2.cpp nevű állománya.

```
// Nyomtatas:
// a2ps 3.1.2.cpp -o 3.1.2.cpp.pdf -1 --line-numbers=1 --left-footer=" \leftarrow
   BATF41 HAXOR STR34M" --right-footer="https://bhaxor.blog.hu/" --pro= ←
   color
// ps2pdf 3.1.2.cpp.pdf 3.1.2.cpp.pdf.pdf
//
//
// Copyright (C) 2019
// Norbert Bátfai, batfai.norbert@inf.unideb.hu
//
//
   This program is free software: you can redistribute it and/or modify
// it under the terms of the GNU General Public License as published by
//
   the Free Software Foundation, either version 3 of the License, or
//
   (at your option) any later version.
//
//
   This program is distributed in the hope that it will be useful,
// but WITHOUT ANY WARRANTY; without even the implied warranty of
//
   MERCHANTABILITY or FITNESS FOR A PARTICULAR PURPOSE. See the
//
   GNU General Public License for more details.
//
// You should have received a copy of the GNU General Public License
// along with this program. If not, see <a href="https://www.gnu.org/licenses/">https://www.gnu.org/licenses/</a>.
#include <iostream>
#include "png++/png.hpp"
#include <complex>
int
main ( int argc, char *argv[] )
  int szelesseg = 1920;
  int magassag = 1080;
  int iteraciosHatar = 255;
  double a = -1.9;
  double b = 0.7;
  double c = -1.3;
  double d = 1.3;
  if (argc == 9)
    {
      szelesseg = atoi ( argv[2] );
      magassag = atoi (argv[3]);
      iteraciosHatar = atoi ( argv[4] );
      a = atof (argv[5]);
      b = atof (argv[6]);
      c = atof (argv[7]);
      d = atof (argv[8]);
```

```
else
 {
   std::cout << "Hasznalat: ./3.1.2 fajlnev szelesseg magassag n a b c d \leftrightarrow
       " << std::endl;
   return -1;
png::image < png::rgb_pixel > kep ( szelesseg, magassag );
double dx = (b - a) / szelesseg;
double dy = (d - c) / magassag;
double reC, imC, reZ, imZ;
int iteracio = 0;
std::cout << "Szamitas\n";</pre>
// j megy a sorokon
for ( int j = 0; j < magassag; ++j )
 {
    // k megy az oszlopokon
    for ( int k = 0; k < szelesseg; ++k )
        // c = (reC, imC) a halo racspontjainak
        // megfelelo komplex szam
        reC = a + k * dx;
        imC = d - j * dy;
        std::complex<double> c ( reC, imC );
        std::complex<double> z_n ( 0, 0 );
        iteracio = 0;
        while ( std::abs ( z_n ) < 4 && iteracio < iteraciosHatar )
            z_n = z_n * z_n + c;
            ++iteracio;
          }
        kep.set_pixel ( k, j,
                        png::rgb_pixel (iteracio%255, (iteracio*iteracio ←
                           )%255, 0 ) );
      }
    int szazalek = ( double ) j / ( double ) magassag * 100.0;
    std::cout << "\r" << szazalek << "%" << std::flush;
  }
```

```
kep.write ( argv[1] );
std::cout << "\r" << argv[1] << " mentve." << std::endl;
}</pre>
```

5.3. Biomorfok

Megoldás videó: https://youtu.be/IJMbgRzY76E

Megoldás forrása: https://gitlab.com/nbatfai/bhax/tree/master/attention_raising/Biomorf

A biomorfokra (a Julia halmazokat rajzoló bug-os programjával) rátaláló Clifford Pickover azt hitte természeti törvényre bukkant: https://www.emis.de/journals/TJNSA/includes/files/articles/Vol9_Iss5_2305-2315_Biomorphs_via_modified_iterations.pdf (lásd a 2307. oldal aljától).

A különbség a Mandelbrot halmaz és a Julia halmazok között az, hogy a komplex iterációban az előbbiben a c változó, utóbbiban pedig állandó. A következő Mandelbrot csipet azt mutatja, hogy a c befutja a vizsgált összes rácspontot.

```
// j megy a sorokon
for ( int j = 0; j < magassag; ++j )
    for ( int k = 0; k < szelesseg; ++k )
      {
        // c = (reC, imC) a halo racspontjainak
        // megfelelo komplex szam
        reC = a + k * dx;
        imC = d - j * dy;
        std::complex<double> c ( reC, imC );
        std::complex<double> z_n ( 0, 0 );
        iteracio = 0;
        while ( std::abs ( z_n ) < 4 && iteracio < iteraciosHatar )
          {
            z n = z n * z n + c;
            ++iteracio;
          }
```

Ezzel szemben a Julia halmazos csipetben a cc nem változik, hanem minden vizsgált z rácspontra ugyanaz.

```
// j megy a sorokon
for ( int j = 0; j < magassag; ++j )
{
    // k megy az oszlopokon</pre>
```

A bimorfos algoritmus pontos megismeréséhez ezt a cikket javasoljuk: https://www.emis.de/journals/-TJNSA/includes/files/articles/Vol9_Iss5_2305--2315_Biomorphs_via_modified_iterations.pdf. Az is jó gyakorlat, ha magából ebből a cikkből from scratch kódoljuk be a sajátunkat, de mi a királyi úton járva a korábbi Mandelbrot halmazt kiszámoló forrásunkat módosítjuk. Viszont a program változóinak elnevezését összhangba hozzuk a közlemény jelöléseivel:

```
// Verzio: 3.1.3.cpp
// Forditas:
// g++ 3.1.3.cpp -lpng -03 -0 3.1.3
// Futtatas:
// ./3.1.3 bmorf.png 800 800 10 -2 2 -2 2 .285 0 10
// Nyomtatas:
// a2ps 3.1.3.cpp -o 3.1.3.cpp.pdf -1 --line-numbers=1 --left-footer=" \leftarrow
   BATF41 HAXOR STR34M" --right-footer="https://bhaxor.blog.hu/" --pro= ↔
   color
11
// BHAX Biomorphs
// Copyright (C) 2019
// Norbert Batfai, batfai.norbert@inf.unideb.hu
//
//
   This program is free software: you can redistribute it and/or modify
//
    it under the terms of the GNU General Public License as published by
//
   the Free Software Foundation, either version 3 of the License, or
//
    (at your option) any later version.
//
//
   This program is distributed in the hope that it will be useful,
   but WITHOUT ANY WARRANTY; without even the implied warranty of
//
// MERCHANTABILITY or FITNESS FOR A PARTICULAR PURPOSE. See the
//
   GNU General Public License for more details.
//
// You should have received a copy of the GNU General Public License
// along with this program. If not, see <a href="https://www.gnu.org/licenses/">https://www.gnu.org/licenses/</a>.
```

```
//
// Version history
//
// https://youtu.be/IJMbgRzY76E
// See also https://www.emis.de/journals/TJNSA/includes/files/articles/ \leftrightarrow
  Vol9_Iss5_2305--2315_Biomorphs_via_modified_iterations.pdf
#include <iostream>
#include "png++/png.hpp"
#include <complex>
int
main ( int argc, char *argv[] )
    int szelesseg = 1920;
    int magassag = 1080;
    int iteraciosHatar = 255;
    double xmin = -1.9;
    double xmax = 0.7;
    double ymin = -1.3;
    double ymax = 1.3;
    double reC = .285, imC = 0;
    double R = 10.0;
    if (argc == 12)
        szelesseg = atoi ( argv[2] );
        magassag = atoi (argv[3]);
        iteraciosHatar = atoi ( argv[4] );
        xmin = atof (argv[5]);
        xmax = atof (argv[6]);
        ymin = atof (argv[7]);
        ymax = atof (argv[8]);
        reC = atof (argv[9]);
        imC = atof (argv[10]);
        R = atof (argv[11]);
    }
    else
    {
        std::cout << "Hasznalat: ./3.1.2 fajlnev szelesseg magassag n a b c \leftrightarrow
            d reC imC R" << std::endl;
        return -1;
    }
    png::image < png::rgb_pixel > kep ( szelesseg, magassag );
    double dx = (xmax - xmin) / szelesseg;
```

```
double dy = ( ymax - ymin ) / magassag;
std::complex<double> cc ( reC, imC );
std::cout << "Szamitas\n";</pre>
// j megy a sorokon
for ( int y = 0; y < magassag; ++y )
    // k megy az oszlopokon
    for ( int x = 0; x < szelesseg; ++x )
        double reZ = xmin + x * dx;
        double imZ = ymax - y * dy;
        std::complex<double> z_n ( reZ, imZ );
        int iteracio = 0;
        for (int i=0; i < iteraciosHatar; ++i)</pre>
        {
            z_n = std::pow(z_n, 3) + cc;
            //z_n = std::pow(z_n, 2) + std::sin(z_n) + cc;
            if(std::real (z_n) > R \mid\mid std::imag (z_n) > R)
                iteracio = i;
                break;
            }
        }
        kep.set_pixel ( x, y,
                         png::rgb_pixel ((iteracio*20)%255, (iteracio \leftarrow
                            *40)%255, (iteracio*60)%255 ));
    }
    int szazalek = ( double ) y / ( double ) magassag \star 100.0;
    std::cout << "\r" << szazalek << "%" << std::flush;
}
kep.write ( argv[1] );
std::cout << "\r" << argv[1] << " mentve." << std::endl;
```

5.4. A Mandelbrot halmaz CUDA megvalósítása

Megoldás videó: https://youtu.be/gvaqijHlRUs

Megoldás forrása: bhax/attention_raising/CUDA/mandelpngc_60x60_100.cu nevű állo-

mánya.

5.5. Mandelbrot nagyító és utazó C++ nyelven

Építs GUI-t a Mandelbrot algoritmusra, lehessen egérrel nagyítani egy területet, illetve egy pontot egérrel kiválasztva vizualizálja onnan a komplex iteréció bejárta z_n komplex számokat!

Megoldás videó: Illetve https://bhaxor.blog.hu/2018/09/02/ismerkedes_a_mandelbrot_halmazzal.

Megoldás forrása: az ötödik előadás 26-33 fólia, illetve https://sourceforge.net/p/udprog/code/ci/master/tree/source/binom/Batfai-Barki/frak/.

5.6. Mandelbrot nagyító és utazó Java nyelven

Megoldás videó: https://youtu.be/Ui3B6IJnssY, 4:27-től. Illetve https://bhaxor.blog.hu/2018/09/02/ismerkedes_a

Megoldás forrása: https://www.tankonyvtar.hu/hu/tartalom/tkt/javat-tanitok-javat/apbs02.html#id570518

5.7. Vörös Pipacs Pokol/fel a láváig és vissza

Megoldás videó: https://youtu.be/I6n8acZoyoo

Megoldás forrása: https://github.com/nbatfai/RedFlowerHell

Tanulságok, tapasztalatok, magyarázat... ezt kell az olvasónak kidolgoznia, mint labor- vagy otthoni mérési

feladatot! Ha mi már megtettük, akkor használd azt, dolgozd fel, javítsd, adj hozzá értéket!

Helló, Welch!

6.1. Első osztályom

Valósítsd meg C++-ban és Java-ban az módosított polártranszformációs algoritmust! A matek háttér teljesen irreleváns, csak annyiban érdekes, hogy az algoritmus egy számítása során két normálist számol ki, az egyiket elspájzolod és egy további logikai taggal az osztályban jelzed, hogy van vagy nincs eltéve kiszámolt szám.

Megoldás forrása: a második előadás 17-22 fólia.

Tanulságok, tapasztalatok, magyarázat... térj ki arra is, hogy a JDK forrásaiban a Sun programozói pont úgy csinálták meg ahogyan te is, azaz az OO nemhogy nem nehéz, hanem éppen természetes neked!

6.2. LZW

Valósítsd meg C-ben az LZW algoritmus fa-építését!

Megoldás forrása: https://progpater.blog.hu/2011/03/05/labormeres_otthon_avagy_hogyan_dolgozok_fel_egy_potential.

6.3. Fabejárás

Járd be az előző (inorder bejárású) fát pre- és posztorder is!

Megoldás forrása:

6.4. Tag a gyökér

Az LZW algoritmust ültesd át egy C++ osztályba, legyen egy Tree és egy beágyazott Node osztálya. A gyökér csomópont legyen kompozícióban a fával!

Megoldás videó: https://youtu.be/_mu54BDkqiQ

Megoldás forrása: ugyanott.

6.5. Mutató a gyökér

Írd át az előző forrást, hogy a gyökér csomópont ne kompozícióban, csak aggregációban legyen a fával!

Megoldás videó: https://youtu.be/_mu54BDkqiQ

Megoldás forrása: ugyanott.

6.6. Mozgató szemantika

Írj az előző programhoz másoló/mozgató konstruktort és értékadást, a mozgató konstruktor legyen a mozgató értékadásra alapozva, a másoló értékadás pedig a másoló konstruktorra!

Megoldás videó: https://youtu.be/QBD3zh5OJ0Y

Megoldás forrása: ugyanott.

6.7. Vörös Pipacs Pokol/5x5x5 ObservationFromGrid

Megoldás forrása: https://github.com/nbatfai/RedFlowerHell

Helló, Conway!

7.1. Hangyaszimulációk

Írj Qt C++-ban egy hangyaszimulációs programot, a forrásaidról utólag reverse engineering jelleggel készíts UML osztálydiagramot is!

Megoldás videó: https://bhaxor.blog.hu/2018/10/10/myrmecologist

Megoldás forrása: https://gitlab.com/nbatfai/bhax/-/tree/master/attention_raising%2FMyrmecologist

Tanulságok, tapasztalatok, magyarázat... ezt kell az olvasónak kidolgoznia, mint labor- vagy otthoni mérési feladatot! Ha mi már megtettük, akkor használd azt, dolgozd fel, javítsd, adj hozzá értéket!

7.2. Java életjáték

Írd meg Java-ban a John Horton Conway-féle életjátékot, valósítsa meg a sikló-kilövőt!

Megoldás forrása: https://regi.tankonyvtar.hu/hu/tartalom/tkt/javat-tanitok-javat/apb.html#conway

Tanulságok, tapasztalatok, magyarázat... ezt kell az olvasónak kidolgoznia, mint labor- vagy otthoni mérési feladatot! Ha mi már megtettük, akkor használd azt, dolgozd fel, javítsd, adj hozzá értéket!

7.3. Qt C++ életjáték

Most Qt C++-ban!

Megoldás forrása: https://bhaxor.blog.hu/2018/09/09/ismerkedes_az_eletjatekkal

Megoldás videó: a hivatkozott blogba ágyazva.

7.4. BrainB Benchmark

Megoldás videó: initial hack: https://www.twitch.tv/videos/139186614

Megoldás forrása: https://github.com/nbatfai/esport-talent-search

Tanulságok, tapasztalatok, magyarázat... ezt kell az olvasónak kidolgoznia, mint labor- vagy otthoni mérési

feladatot! Ha mi már megtettük, akkor használd azt, dolgozd fel, javítsd, adj hozzá értéket!

7.5. Vörös Pipacs Pokol/19 RF

Megoldás videó: https://youtu.be/VP0kfvRYD1Y

Megoldás forrása: https://github.com/nbatfai/RedFlowerHell

Tanulságok, tapasztalatok, magyarázat... ezt kell az olvasónak kidolgoznia, mint labor- vagy otthoni mérési

feladatot! Ha mi már megtettük, akkor használd azt, dolgozd fel, javítsd, adj hozzá értéket!

Helló, Schwarzenegger!

8.1. Szoftmax Py MNIST

Python (lehet az SMNIST [SMNIST] is a példa).

Megoldás videó: https://youtu.be/j7f9SkJR3oc

Megoldás forrása: https://github.com/tensorflow/tensorflow/releases/tag/v0.9.0 (/tensorflow-0.9.0/tensorflow/examulttps://progpater.blog.hu/2016/11/13/hello_samu_a_tensorflow-bol

Tanulságok, tapasztalatok, magyarázat... ezt kell az olvasónak kidolgoznia, mint labor- vagy otthoni mérési feladatot! Ha mi már megtettük, akkor használd azt, dolgozd fel, javítsd, adj hozzá értéket!

8.2. Mély MNIST

Python (MNIST vagy SMNIST, bármelyik, amely nem a softmaxos, például lehet egy CNN-es).

Megoldás videó: https://bhaxor.blog.hu/2019/03/10/the_semantic_mnist

Megoldás forrása: SMNIST, https://gitlab.com/nbatfai/smnist

Tanulságok, tapasztalatok, magyarázat... ezt kell az olvasónak kidolgoznia, mint labor- vagy otthoni mérési feladatot! Ha mi már megtettük, akkor használd azt, dolgozd fel, javítsd, adj hozzá értéket!

8.3. Minecraft-MALMÖ

Most, hogy már van némi ágensprogramozási gyakorlatod, adj egy rövid általános áttekintést a MALMÓ projektről!

Megoldás videó: initial hack: https://youtu.be/bAPSu3Rndi8. Red Flower Hell: https://github.com/nbatfai/-RedFlowerHell.

Megoldás forrása: a Red Flower Hell repójában.

8.4. Vörös Pipacs Pokol/javíts a 19 RF-en

Megoldás forrása: https://github.com/nbatfai/RedFlowerHell

Helló, Chaitin!

9.1. Iteratív és rekurzív faktoriális Lisp-ben

Megoldás videó: https://youtu.be/z6NJE2a1zIA

Megoldás forrása: ugyanott.

Tanulságok, tapasztalatok, magyarázat... ezt kell az olvasónak kidolgoznia, mint labor- vagy otthoni mérési feladatot! Ha mi már megtettük, akkor használd azt, dolgozd fel, javítsd, adj hozzá értéket!

9.2. Gimp Scheme Script-fu: króm effekt

Írj olyan script-fu kiterjesztést a GIMP programhoz, amely megvalósítja a króm effektet egy bemenő szövegre!

Megoldás videó: https://youtu.be/OKdAkI_c7Sc

Megoldás forrása: https://gitlab.com/nbatfai/bhax/tree/master/attention_raising/GIMP_Lisp/Chrome

Tanulságok, tapasztalatok, magyarázat... ezt kell az olvasónak kidolgoznia, mint labor- vagy otthoni mérési feladatot! Ha mi már megtettük, akkor használd azt, dolgozd fel, javítsd, adj hozzá értéket!

9.3. Gimp Scheme Script-fu: név mandala

Írj olyan script-fu kiterjesztést a GIMP programhoz, amely név-mandalát készít a bemenő szövegből!

Megoldás videó: https://bhaxor.blog.hu/2019/01/10/a_gimp_lisp_hackelese_a_scheme_programozasi_nyelv

Megoldás forrása: https://gitlab.com/nbatfai/bhax/tree/master/attention_raising/GIMP_Lisp/Mandala

9.4. Vörös Pipacs Pokol/javíts tovább a javított 19 RF-eden

Megoldás forrása: https://github.com/nbatfai/RedFlowerHell

Helló, Gutenberg!

10.1. Programozási alapfogalmak

Rövid olvasónapló a [PICI] könyvről.

10.2. C programozás bevezetés

Rövid olvasónapló a [KERNIGHANRITCHIE] könyvről.

Megoldás videó: https://youtu.be/zmfT9miB-jY

10.3. C++ programozás

Rövid olvasónapló a [BMECPP] könyvről.

10.4. Python nyelvi bevezetés

Rövid olvasónapló a [BMEPY] könyvről.

III. rész Második felvonás

Bátf41 Haxor Stream

A feladatokkal kapcsolatos élő adásokat sugároz a https://www.twitch.tv/nbatfai csatorna, melynek permanens archívuma a https://www.youtube.com/c/nbatfai csatornán található.

Helló, Arroway!

11.1. Yoda

Írjunk olyan Java programot, ami java.lang.NullPointerEx-el leáll, ha nem követjük a Yoda conditions-t! https://en.wikipedia.org/wiki/Yoda_conditions

A Yoda egy olyan programozási stílus, ahol a kifejezés két oldalát felcseréljük. Ez a technika segít elkerülni a NullPointerEx-et. Erre mutat példát az alábbi program:

```
public class Yoda {
  public static void main(String[] args) {
    String name = null;
    if (name.equals("Reka")){}
}
```

```
Exception in thread "main" java.lang.NullPointerException Create breakpoint at Yoda.main(Yoda.java:4)

Process finished with exit code 1
```

11.1. ábra. A program Yoda conditions nélkül

Láthatjuk, hogy itt még nincs használva a Yoda condition, így a program NullPointerEx-el hibára fut.

```
public class WorkingYoda {
  public static void main(String[] args) {
    String name = null;
    if ("Reka".equals(name)){}
}
```

Process finished with exit code 0

11.2. ábra. A program Yoda conditions-al

Itt már látszik, hogy csak fel kellett cseréljük az equals két oldalát és máris működik a program.

11.2. EPAM: Java Object metódusok

Mutasd be a Java Object metódusait és mutass rá mely metódusokat érdemes egy saját osztályunkban felüldefiniálni és miért. (Lásd még Object class forráskódja)

Az öröklési fa legfelső szintjén az Object(java.lang.Object) osztály található, mely osztály az alábbi metódusokkal rendelkezik: protected Object clone(), boolean equals(Object obj), void finalize(), getClass(), int hashCode(), void notify(), void notifyAll(), String toString(), void wait()

A getClass metódussal az objektum futási osztályát kapjuk vissza.

Az equals metódussal két sztringet hasonlít össze, és megmondja, hogy egyenlőek-e vagy sem.

A clone() egy objektum pontos másolatát készíti el. Létrehoz egy új példányt az aktuális objektum osztályából, és inicializálja az összes mezőjét pontosan az objektum megfelelő mezőinek tartalmával.

A finalizer-t akkor hívják meg, amikor a JVM rájön, hogy ezt a különleges példányt szemétnek kell gyűjteni. Egy ilyen véglegesítő bármilyen műveletet végezhet, beleértve az objektum életre keltését is. A finalize fő célja azonban az objektumok által használt erőforrások felszabadítása, mielőtt eltávolítanák őket a memóriából.

A hashCode() egy egész értéket ad vissza, amelyet egy hash algoritmus generál

Amikor wait() metódust hívunk, arra kényszerítjük az aktuális szálat, hogy megvárja, amíg más szál ugyanarra az objektumra hívja a notify() vagy a notifyAll() metódust.

A toString() metódus az objektum karakterlánc-reprezentációját adja vissza. Ha bármilyen objektumot akarunk kiíratni, a java fordító belsőleg meghívja a toString() metódust az objektumon.

Példaprogram: bhax/thematic_tutorials/bhax_textbook_IgyNeveldaProgramozod/forraStudent.java

11.3. EPAM: Eljárásorientál vs Objektumorientált

Írj egy 1 oldalas értekező esszé szöveget, amiben összehasonlítod az eljárásorientált és az objektumorientált paradigmát, igyekezve kiemelni az objektumorientált paradigma előnyeit!

Eljárás-orientált programozás (POP) és Objektum-orientált programozás (OOP) mindkettő a programozási megközelítés, amely magas szintű nyelvet használ a programozáshoz.

Az OOP programozás arra épül, hogy programunkat különböző modulokra tudjuk felosztani, melyet későbbiekben sokkal egyszerűbben bővíthetünk vagy módosíthatunk, emellett kódunk sokkal átláthatóbb lesz.

A POP programozás során a fő hangsúly az elvégzendő feladat sorrendjére irányul. Ha a program kiterjedt, akkor néhány kisebb függvény segítségével feloszthatjuk. Ezekben a függvényekben megosztják a globális adatokat, ezért felmerül az adatbiztonság kérdése is.

POP a folyamatábrát követi a feladat elvégzéséhez. Az OOP fő hangsúlya adatbiztonság mivel csak egy osztály objektumai férhetnek hozzá az osztály attribútumaihoz vagy funkciójához. A funkciók a nagy programok vagy alprogramok kis egységei, amelyek végrehajtják a fő feladat elvégzését. Ezzel szemben az osztály OOP attribútumai és funkciói meg vannak osztva az osztályok között tárgyak. A POP-ban nincs specifikus hozzáférési mód az attribútumok vagy funkciók elérésére a programban. Ezzel szemben az OOP-ban három public, private, protected hozzáférési mód létezik, amelyeket hozzáférési módszerként használnak attribútumok vagy funkciók eléréséhez. A POP nem támogatja a túlterhelés / polimorfizmus fogalmát. Az OOP igen. A POP-ban nincs fogalom az öröklésről, míg az OOP támogatja azt. A POP kevésbé biztonságos az OOP-hoz képest, mivel az OOP-ban a hozzáférési specifikátor korlátozza a hozzáférést olyan attribútumokhoz vagy funkciókhoz, amelyek növelik a biztonságot. Ha a POP-ban valamilyen adatot meg kell osztani a program összes funkciója között, akkor azt globálisan minden funkción kívül deklarálják. Míg az OOP-ban az osztály adattagjai az osztály tagfunkcióin keresztül érhetők el. A POP-ban nincs a barát funkció fogalma. Ezzel szemben az OOP-ban van egy olyan barát funkció fogalma, amely nem tagja az osztálynak, de mivel barát tag, hozzáférhet az osztály adat tagjának és tag funkcióinak eléréséhez. A POP-ban nincs fogalom a virtuális osztályokról, míg az OOP-ban a virtuális függvények támogatják a polimorfizmust.

A POP előnye, hogy lehetővé teszi, hogy ugyanazt a kódot több helyen is újra felhasználhassuk, megkönnyíti a programáramlás követését, képes modulok építésére. Hátránya azonban, hogy a globális adatok sebezhetők, az adatok a programon belül szabadon mozoghatnak, nehéz az adatok helyzetét ellenőrizni, a funkciók cselekvésorientáltak, a funkciók nem képesek kapcsolódni a probléma elemeihez, a valós problémák nem modellezhetők, a kód részei egymástól függenek, az egyik alkalmazáskód nem használható másik alkalmazásban, az adatok továbbítása a függvények használatával történik.

Az OOP előnye, hogy az objektumok segítenek a feladat particionálásában a projektben, a biztonságos programokat adatrejtés segítségével lehet felépíteni, potenciálisan leképezheti az objektumokat, lehetővé teszi az objektumok különböző osztályokba sorolását. Emellett az objektum-orientált rendszerek könnyedén frissíthetők, a redundáns kódok öröklés útján kiküszöbölhetők, a kódok az újrafelhasználhatósággal kibővíthetők, nagyobb modulitás érhető el, az adatok absztrakciója növeli a megbízhatóságot, rugalmas a dinamikus kötési koncepció miatt, az információ elrejtésével elválasztja az alapvető specifikációt a megvalósításától. Hátránya azonban, hogy több erőforrást igényel, az objektumok dinamikus viselkedése RAM tárolást igényel, az észlelés és a hibakeresés nehezebb az összetett alkalmazásokban, amikor az átadást végrehajtják, az öröklés osztályaikat szorosan összekapcsolja, ami befolyásolja a tárgyak újrahasznosíthatóságát.

Az OOP kijavítja a POP hibáit az "objektum" és az "osztályok" fogalmának bevezetésével. Fokozza az adatbiztonságot, valamint az objektumok automatikus inicializálását és tisztítását. Az OOP lehetővé teszi az objektum több példányának létrehozását interferencia nélkül.

11.4. EPAM: Objektum példányosítás programozási mintákkal

Hozz példát mindegyik "creational design pattern"-re és mutasd be mikor érdemes használni őket!

A Factory Method egy olyan tervezési minta, amely interfészt biztosít objektumok létrehozásához egy

53 / 131

szuperosztályban, de lehetővé teszi az alosztályok számára a létrehozandó objektumok típusának megváltoztatását.

Példaprogram: bhax/thematic_tutorials/bhax_textbook_IgyNeveldaProgramozod/forraFactory2/src/dolgok/Shop.java

Az Abstract Factory olyan tervezési minta, amely lehetővé teszi kapcsolódó objektumok családjainak előállítását anélkül, hogy megadná a konkrét osztályokat.

Példaprogram: bhax/thematic_tutorials/bhax_textbook_IgyNeveldaProgramozod/forra AbstractFactory/src/order/Make.java

A Builder egy tervezési minta, amely lehetővé teszi összetett objektumok lépésről lépésre történő elkészítését.

Példaprogram: bhax/thematic_tutorials/bhax_textbook_IgyNeveldaProgramozod/forraBuilder/src/app/App.java

A Prototype egy olyan tervezési minta, amely lehetővé teszi a meglévő objektumok másolását anélkül, hogy a kódot az osztályuktól függené.

Példaprogram: bhax/thematic_tutorials/bhax_textbook_IgyNeveldaProgramozod/forraPrototype/src/shapes/Main.java

A Singleton olyan tervezési minta, amely lehetővé teszi, hogy egy osztálynak csak egy példánya legyen, miközben globális hozzáférési pontot biztosít ehhez a példányhoz.

Példaprogram: bhax/thematic_tutorials/bhax_textbook_IgyNeveldaProgramozod/forraSingleton/Singleton.java

Helló, Liskov!

12.1. Ciklomatikus komplexitás

Számoljuk ki valamelyik programunk függvényeinek ciklomatikus komplexitását! Lásd a fogalom tekintetében a https://arato.inf.unideb.hu/batfai.norbert/UDPROG/deprecated/Prog2_2.pdf (77-79 fóliát)!

A ciklomatikus komplexitás egy szoftvermetrika, melyet Thomas J. McCabe publikált 1976-ban. Alkotója után gyakran McCabe-komplexitásnak is nevezik. A metrika egy adott szoftver forráskódjának alapján határozza meg annak komplexitását, egy konkrét számértékben kifejezve. A komplexitás számítása a gráfelméletre alapul. A forráskódban az elágazásokból felépülő gráf pontjai, és a köztük lévő élek alapján számítható ki.

A ciklomatikus komplexitás értéke: M = E - N + 2P ahol E a gráf éleinek száma, N a gráfban lévő csúcsok száma, P az összefüggő komponensek száma.

Példaprogram:

```
public class Exam {
  public static void main(String[] args) {

  int points = 91;

  if (points >= 40) {
    if (points <= 60) {
      System.out.println("2");
    }
  else if (points <= 70) {
      System.out.println("3");
    }
  else if (points <= 80) {
      System.out.println("4");
    }
  else {
      System.out.println("5");
    }
  else {
      System.out.println("5");
    }
  else {
      System.out.println("5");
    }
}</pre>
```

```
System.out.println("1");
}
}
//complexity 5
```

../../bhax/thematic_tutorials/bhax_textbook_IgyNeveldaProgramozod/forraskodok/Exam.java

12.2. EPAM: Interfész evolúció Java-ban

Mutasd be milyen változások történtek Java 7 és Java 8 között az interfészekben. Miért volt erre szükség, milyen problémát vezetett ez be?

A Java 8 óta az interfészekben használhatunk statikus metódusokat is. Ézek működése eltér a Java 8 előtti interfészekétől, hiszen eredetileg az interfészek metódusai mind absztrakt metódusok voltak, tehát az implementációt nem kellett megadjuk. Az implementációk megadása az interfészt használó osztály feladata volt.

A statikus metódusoknak az interfészekben való használatakor meg kell adni a body-ját. Ahhoz, hogy egy ilyen metódust létrehozzunk, a static kulcsszót kell használnunk. Ezek a metódusok alapból publikusak lesznek.

Az interfészek statikus metódusai nem öröklődnek, tehát ha ilyen metódust akarunk meghívni, akkor azt közvetlenül az interfészben kell megtenni és nem az azt implementáló osztályban.

```
public interface MyInterface {
    //Működik, hiszen statikus metódusnak van body-ja
    static String name() {
        String name = "Reka";
        return name;
    }
    //nem működik, mivel nincs body
    static String anotherName();
}
```

Megoldás linkje: ../../bhax/thematic_tutorials/bhax_textbook_IgyNeveldaProgramozod/forraskodok/MyInterfactorials/bhax_textbook_IgyNeveldaProgramozod/forraskodok/MyInterfactorials/bhax_textbook_IgyNeveldaProgramozod/forraskodok/MyInterfactorials/bhax_textbook_IgyNeveldaProgramozod/forraskodok/MyInterfactorials/bhax_textbook_IgyNeveldaProgramozod/forraskodok/MyInterfactorials/bhax_textbook_IgyNeveldaProgramozod/forraskodok/MyInterfactorials/bhax_textbook_IgyNeveldaProgramozod/forraskodok/MyInterfactorials/bhax_textbook_IgyNeveldaProgramozod/forraskodok/MyInterfactorials/bhax_textbook_IgyNeveldaProgramozod/forraskodok/MyInterfactorials/bhax_textbook_IgyNeveldaProgramozod/forraskodok/MyInterfactorials/bhax_textbook_IgyNeveldaProgramozod/forraskodok/MyInterfactorials/bhax_textbook_IgyNeveldaProgramozod/forraskodok/MyInterfactorials/bhax_textbook_IgyNeveldaProgramozod/forraskodok/MyInterfactorials/bhax_textbook_IgyNeveldaProgramozod/forraskodok/MyInterfactorials/bhax_textbook_IgyNeveldaProgramozod/forraskodok/MyInterfactorials/bhax_textbook_IgyNeveldaProgramozod/forraskodok/MyInterfactorials/bhax_textbook_IgyNeveldaProgramozod/forraskodok/MyInterfactorials/bhax_textbook_IgyNeveldaProgramozod/forraskodok/MyInterfactorials/bhax_textbook_IgyNeveldaProgramozod/forraskodok/MyInterfactorials/bhax_textbook_IgyNeveldaProgramozod/forraskodok/MyInterfactorials/bhax_textbook_IgyNeveldaProgramozod/forraskodok/MyInterfactorials/bhax_textbook_IgyNeveldaProgramozod/forraskodok/MyInterfactorials/bhax_textbook_IgyNeveldaProgramozod/forraskodok/MyInterfactorials/bhax_textbook_IgyNeveldaProgramozod/forraskodok/MyInterfactorials/bhax_textbook_IgyNeveldaProgramozod/forraskodok/MyInterfactorials/bhax_textbook_IgyNeveldaProgramozod/forraskodok/MyInterfactorials/bhax_textbook_IgyNeveldaProgramozod/forraskodok/MyInterfactorials/bhax_textbook_IgyNeveldaProgramozod/forraskodok/MyInterfactorials/bhax_textbook_IgyNeveldaProgramozod/forraskodok/MyInterfactorials/bhax_textbook_IgyNeveldaProgramozod/forraskodok/MyInterfactorials/bhax_textbook_IgyNe

12.3. EPAM: Liskov féle helyettesíthetőség elve, öröklődés

Adott az alábbi osztály hierarchia.

```
class Vehicle, class Car extends Vehicle, class Supercar extends Car
```

Mindegyik osztály konstruktorában történik egy kiíratás, valamint a Vehicle osztályban szereplő start() metódus mindegyik alosztályban felül van definiálva.

Mi történik ezen kódok futtatása esetén, és miért?

A Liskov-féle behelyettesítési elv, rövid nevén LSP, kimondja, hogy a program viselkedése nem változhat meg attól, hogy az ős osztály egy példánya helyett a jövőben valamelyik gyermek osztályának példányát használom.

WORKING PAPER

```
Vehicle firstVehicle = new Supercar();
firstVehicle.start();
System.out.println(firstVehicle instanceof Car);
Car secondVehicle = (Car) firstVehicle;
secondVehicle.start();
System.out.println(secondVehicle instanceof Supercar);
Supercar thirdVehicle = new Vehicle();
thirdVehicle.start();
```

A firstVehicle egy Supercar lesz, tehát a Supercar class-on belüli start() metódust fogja meghívni a program. Mivel a Supercar osztály kiegészíti a Car osztályt, így a firstVehicle instanceof Car feltétel igaz lesz.

A secondVehicle egyenlő a firstVehicle-el, így szintén a Supercar classban lévő start() metódus kerül meghívásra.

A thirdVehicle esetén a program hibát jelez.

Forráskód: ../../bhax/thematic_tutorials/bhax_textbook_IgyNeveldaProgramozod/forraskodok/liskov/Vehicle.ja

12.4. EPAM: Interfész, Osztály, Absztrak Osztály

Mi a különbség Java-ban a Class, Abstract Class és az Interface között? Egy tetszőleges példával / példa kódon keresztül mutasd be őket és hogy mikor melyik koncepciót célszerű használni.

Hasznos linkek: https://www.javatpoint.com/difference-between-abstract-class-and-interface, https://dzone.com/articles/when-to-use-abstract-class-and-interface

Abstract class:

Az absztrakt osztálynak lehetnek absztrakt és nem absztrakt metódusai. Nem támogatja a többszörös öröklődést. Lehetnek végleges, nem végleges, statikus és nem statikus változók. Az absztrakt osztály biztosíthatja az interfész megvalósítását. Az abstract kulcsszóval deklaráljuk. Az absztrakt osztály kiterjeszthet egy másik Java osztályt és több Java interfészt is megvalósíthat. Kiterjeszthető a "extends" kulcsszóval. Az absztrakt osztályoknak lehetnek private, protected, stb. tagjai. Akkor használjuk, ha meg szeretnénk osztani a kódot több szorosan kapcsolódó osztály között, az absztrakt osztályt kibővítő osztályoknak sok közös módszere vagy mezője van, vagy a nyilvánosaktól eltérő hozzáférés-módosítókat igényelnek, vagy ha nem statikus, vagy nem final mezőket szeretnénk deklarálni.

Interface:

A Java 8 óta rendelkezhet alapértelmezett és statikus metódusokkal is. Támogatja a többszörös öröklődést. Csak statikus vagy final változók vannak. Az interfész nem tudja biztosítani az absztrakt osztály megvalósítását. Az interface kulcsszóval deklaráljuk. Egy interfész csak egy másik Java interfészt bővíthet. Az "implement" kulcsszóval implementálható. Tagjai alapból publikusak. Akkor használjuk, ha nem kapcsolódó osztályok implementálják az interfészünket, meg szeretnénk adni egy adott adattípus viselkedését, de nem érdekel minket, hogy ki hajtja végre a viselkedését vagy ki szeretnénk használni a többszörös öröklődés lehetőségét.

Class:

Nem lehetnek absztakt metódusai. A new kulcsszóval példányosítható. Lehet final-el deklarálni.

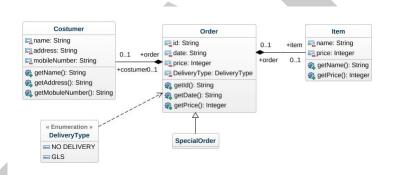
Példakód: ../../bhax/thematic_tutorials/bhax_textbook_IgyNeveldaProgramozod/forraskodok/ClassInterfaceAbsrc/Class.java

Helló, Mandelbrot!

13.1. Forward engineering UML osztálydiagram

UML-ben tervezzünk osztályokat és generáljunk belőle forrást!

13.1. ábra. A program UML terve

```
package order;

public class Costumer {
    private String name;
    private String address;
    private String mobileNumber;

    public String getName() {
        return name;
    }

    public String getAddress() {
        return address;
    }
}
```

```
public String getMobileNumber() {
   return mobileNumber;
}
```

A Costumer osztályban az UML terv szerint megadjuk a vásárló nevét, címét és telefonszámát, majd megadjuk az ezekhez tartozó gettereket.

```
package order;

public class Item {
    private String name;
    private int price;

    public String getName() {
       return name;
    }

    public int getPrice() {
       return price;
    }
}
```

Az Item osztályban a termék nevét, árát és a hozzájuk tartozó gettereket láthatjuk.

```
package order;

public enum DeliveryType {
   NO_DELIVERY, GLS
}
```

A DeliveryType enumban megadjuk, hogy milyen szállítási típusok vannak.

```
package order;

public class Order {
    private String id;
    private String date;
    private int price;
    private DeliveryType deliveryType;

    public String getId() {
        return id;
    }

    public String getDate() {
        return date;
    }
}
```

```
public int getPrice() {
    return price;
}

public DeliveryType getDeliveryType() {
    return deliveryType;
}
```

Az Order osztályban a rendeléshez szükséges adatokat és azok gettereit adtam meg.

```
package order;

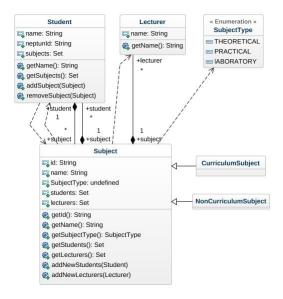
public class SpecialOrder extends Order{
}
```

A SpecialOrder egy kiegészítés az Order osztályhoz.

13.2. EPAM: Neptun tantárgyfelvétel modellezése UML-ben

Modellezd le a Neptun rendszer tárgyfelvételéhez szükséges objektumokat UML diagramm segítségével.

Az UML (Unified Modeling Language) szabványos, általános célú modellező nyelv, üzleti elemzők, rendszertervezők, szoftvermérnökök számára. Grady Booch, Ivar Jacobson és James Rumbaugh egyesített munkájának terméke. Az objektum orientált (OO) modellezés módszerét alkalmazni lehet a való világ bonyolultságának leírására. Az UML egy gyakorlati, objektum orientált modellező megoldás, nagy méretű programrendszerek modelljeinek vizuális dokumentálására alkalmas eszköz. Az UML módszer és leíró nyelv segítségével különböző nézőpontú szöveges és grafikus modellek készíthetőek többek közt rendszerekről, szervezetekről, szereplőkről, üzleti tevékenységekről és folyamatokról, logikai összetevőkről, szoftverekről, programokról, valamint adatbáziksokról.

13.2. ábra. A program UML terve

13.3. EPAM: Neptun tantárgyfelvétel UML diagram implementálás

Implementáld le az előző feladatban létrehozott diagrammot egy tetszőleges nyelven.

```
package student;
import java.util.Set;
import subject.Subject;
public class Student {
 private String name;
 private String neptunId;
 private Set<Subject> subjects;
 public String getName() {
    return name;
  }
 public void setName(String name) {
    this.name = name;
 public Set<Subject> getSubjects() {
    return subjects;
 public String getNeptunId() {
    return neptunId;
```

```
public void addSubject(Subject subject) {
    this.subjects.add(subject);
}

public void removeSubject(Subject subject) {
    this.subjects.remove(subject);
}
```

A Student classban megadjuk a tanuló nevét, Neptun kódját, valamint egy halmazban eltároljuk a felvett tárgyait. Ezekre beállítjuk a gettereket. Létrehozunk egy addSubject metódust, amivel tárgyakat tudunk hozzáadni a halmazunkhoz, valamint egy removeSubject metódust, amivel törölni tudunk.

```
package lecturer;

public class Lecturer {
   private String name;

   public String getName() {
     return name;
   }
}
```

A Lecturer osztályban az oktató adatait adjuk meg.

```
package subject;
import java.util.Set;
import student.Student;
import lecturer.Lecturer;
public class Subject {
 private String id;
 private String name;
 private SubjectType subjectType;
  private Set<Student> students;
 private Set<Lecturer> lecturers;
  public String getId() {
    return id;
 public String getName() {
    return name;
 public SubjectType getSubjectType() {
    return subjectType;
```

```
public Set<Student> getStudents() {
    return students;
}

public Set<Lecturer> getLecturers() {
    return lecturers;
}

public void addNewStudents(Student student) {
    this.students.add(student);
}

public void addNewLecturers(Lecturer lecturer) {
    this.lecturers.add(lecturer);
}
```

A Subject osztályban a tárgyra vonatkozó adatokat adjuk meg. Létrehozunk majd egy enumot a tárgy típusaira, valamint lesz egy Student és egy Lecturer halmazunk. Itt is ugyanúgy megadjuk a gettereket, valamint két metódust, az egyikkel hallgatókat, a másikkal pedik oktatókat adhatunk a halmazunkhoz.

Ezek mellett két alosztályt is létrehozunk, az egyik a CurriculumSubject, a másik pedig a NonCurriculum-Subject. Mindkettő a Subject osztályt egészíti ki.

13.4. EPAM: OO modellezés

Írj egy 1 oldalas esszét arról, hogy OO modellezés során milyen elveket tudsz követni (pl.: SOLID, KISS, DRY, YAGNI).

Az objektum-orientált számítógépes programozásban a SOLID öt tervezési elv rövidítése, amelynek célja a szoftvertervek érthetőbbé, rugalmasabbá és fenntarthatóbbá tétele. Ez nem kapcsolódik a GRASP szoftvertervezési elvekhez. A SOLID elvek elméletét Robert C. Martin vezette be 2000-ben a Design Principles and Design Patterns című cikkében, bár a SOLID rövidítést később Michael Feathers vezette be. Koncepciója: Single-responsibility principle: Egy osztálynak csak egyetlen felelőssége kell, hogy legyen, vagyis a szoftver specifikációjának csak egy részén végzett változtatások befolyásolhatják az osztály specifikációját. Open–closed principle: "A szoftveralanyoknak ... nyitva kell lenniük a kiterjesztésre, de zárva a módisításra." Liskov substitution principle: A programban lévő objektumoknak az altípusok példányaival cserélhetőknek kell lenniük anélkül, hogy a program helyességét megváltoztatnák. Interface segregation principle: Sok ügyfélspecifikus interfész jobb, mint egy általános célú interfész. Dependency inversion principle: Absztrakcióktól kell függni, nem konkretizációktól.

A KISS, a keep it simple, stupid rövidítése, olyan tervezési elv, amelyet az amerikai haditengerészet 1960-ban jegyzett fel. A KISS elv szerint a legtöbb rendszer akkor működik a legjobban, ha egyszerűbbé teszik, nem pedig bonyolulttá teszik őket, ezért a tervezésnél az egyszerűségnek kell kulcsfontosságúnak lennie, és kerülni kell a felesleges bonyolultságot.

A DRY, azaz Don't repeat yourself a szoftverfejlesztés alapelve, amelynek célja a szoftverminták megismétlődésének csökkentése, absztrakciókkal való helyettesítés vagy adatok normalizálása a redundancia elkerülése érdekében. A DRY elv a következőképpen van megfogalmazva: "Minden tudásnak egyetlen, egyértelmű és hiteles képviselettel kell rendelkeznie a rendszeren belül". Az elvet Andy Hunt és Dave Thomas fogalmazták meg The Pragmatic Programmer című könyvükben. Az elvet alkalmazzák még adatbázissémákon, tesztterveken, a build rendszeren, sőt dokumentáción is. A DRY elv sikeres alkalmazásakor a rendszer bármely elemének módosítása nem igényel más logikailag nem kapcsolódó elemek megváltoztatását.

A YAGNI a "You aren't gonna need it" rövidítése, amely az extrém programozás (XP) alapelve, amely szerint a programozónak csak addig kell hozzáadnia a funkciókat, amíg szükségesnek nem találják. Az XP társalapítója, Ron Jeffries azt írta: "Mindig akkor hajtsa végre a dolgokat, amikor valóban szüksége van rájuk, soha ne, amikor csak azt látja, hogy szüksége van rájuk." Számos egyéb gyakorlattal kombinálva, például folyamatos refaktorálással, folyamatos automatizált egységteszteléssel és folyamatos integrációval kívánják használni. Folyamatos refaktorálás nélkül használva rendezetlen kódhoz és hatalmas átdolgozáshoz vezethet, amelyet technical debt-nek neveznek.

14. fejezet

Helló, Chomsky!

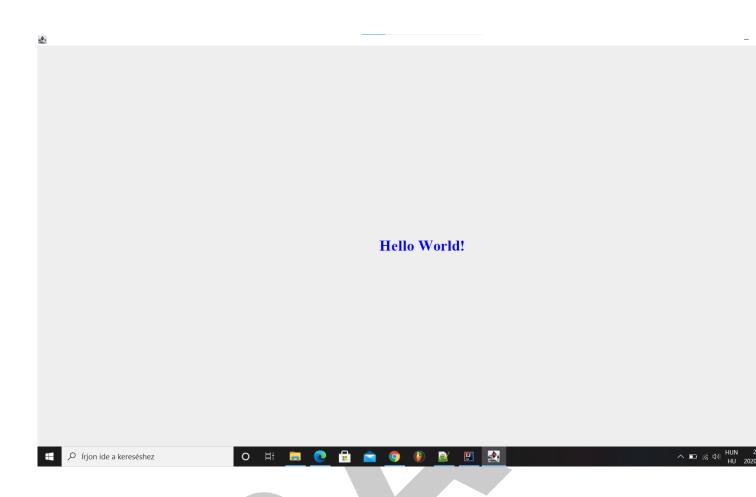
14.1. Full screen

Készítsünk egy teljes képernyős Java programot! Tipp: https://www.tankonyvtar.hu/en/tartalom/tkt/javat-tanitok-javat/ch03.html#labirintus_jatek

```
import javax.swing.*;
import java.awt.*;

public class JavaFullscreen extends JFrame {

   public static void main(String[] args) {
      JavaFullscreen frame = new JavaFullscreen();
      frame.setDefaultCloseOperation(JFrame.EXIT_ON_CLOSE);
      //frame.setSize(600, 500);
      frame.setExtendedState(JFrame.MAXIMIZED_BOTH);
      //frame.setUndecorated(true);
      frame.setVisible(true);
      JLabel label = new JLabel("Hello World!", SwingConstants.CENTER);
      label.setFont(new Font("Times New Roman",Font.BOLD,30));
      label.setForeground(Color.blue);
      frame.add(label);
   }
}
```


14.1. ábra. Java Fullscreen

14.2. EPAM: Order of everything

Collection-ok rendezése esetén jellemzően futási időben derül ki, ha olyan típusú objektumokat próbálunk rendezni, amelyeken az összehasonlítás nem értelmezett (azaz T típus esetén nem implementálják a Comparable < T > interface-t). Pl. ClassCastException a Collections.sort() esetében, vagy ClassCastException a Stream.sorted() esetében. Írj olyan metódust, amely tetszőleges Collection esetén vissza adja az elemeket egy List-ben növekvően rendezve, amennyiben az elemek összehasonlíthatóak velük azonos típusú objektumokkal. Ha ez a feltétel nem teljesül, az eredményezzen syntax error-t. Például: List < Integer > actualOutput = createOrderedList(input); Ahol az input Collection< Integer > típusú. Természetesen más típusokkal is működnie kell, feltéve, hogy implementálják a Comparable interface-t.

```
import static org.hamcrest.MatcherAssert.assertThat;
import static org.hamcrest.Matchers.equalTo;

import java.util.Collection;
import java.util.Collections;
import java.util.List;
import java.util.Set;
import java.util.Set;
import java.util.stream.Collectors;
import java.util.stream.Stream;
```

```
import org.junit.jupiter.params.ParameterizedTest;
import org.junit.jupiter.params.provider.Arguments;
import org.junit.jupiter.params.provider.MethodSource;
public class OrderOfEverythingTest {
  @ParameterizedTest
  @MethodSource("collectionsToSortDataProvider")
  public void testOrderShouldReturnExpectedListWhenCollectionIsPassed ←
     (Collection<Integer> input, List<Integer> expectedOutput) {
    // Given as parameters
    // When
    // createOrderedList(List.of(new OrderOfEverythingTest()));
    // ^ ez piros, az OrderOfEverythingTest nem implementálja a \leftrightarrow
       Comparable<OrderOfEverythingTest> -et
    List<Integer> actualOutput = createOrderedList(input);
    // Then
    assertThat(actualOutput, equalTo(expectedOutput));
 private static Stream<Arguments> collectionsToSortDataProvider() {
    return Stream.of(
      Arguments.of(Collections.emptySet(), Collections.emptyList()),
      Arguments.of(Set.of(1), List.of(1)),
      Arguments.of(Set.of(2,1), List.of(1,2))
    );
  }
 private <T extends Comparable<T>> List<T> createOrderedList( ←
     Collection<T> input) {
    return input.stream()
      .sorted()
      .collect(Collectors.toList());
}
```

A tesztben megvizsgáljuk, hogy az actualOutput egyenlő-e a createOrderedList() metódus eredményével, aminek odaadjuk az inputot. Ha az actualOutput egyenlő az expectedOutput-al, akkor a teszt sikeres.

14.3. EPAM: Bináris keresés és Buborék rendezés implementálása

Implementálj egy Java osztályt, amely képes egy előre definiált n darab Integer tárolására. Ennek az osztálynak az alábbi funkcionalitásokkal kell rendelkeznie:

- Elem hozzáadása a tárolt elemekhez

- Egy tetszőleges Integer értékről tudja eldönteni, hogy már tároljuk-e (ehhez egy bináris keresőt implementálj)

A tárolt elemeket az osztályunk be tudja rendezni és a rendezett (pl növekvő sorrend) struktúrával vissza tud térni (ehhez egy buborék rendezőt implementálj)

```
public class IntegerCollection {
  int[] array;
  int index = 0;
  int size;
 boolean sorted = true;
 public IntegerCollection(int size) {
   this.size = size;
    this.array = new int[size];
  }
 public IntegerCollection(int[] array) {
    this.size = array.length;
    this.index = this.size;
    this.array = array;
    this.sorted = false;
 public void add(int value) {
    if (size <= index) {</pre>
      throw new IllegalArgumentException("The collection is full");
    sorted = false;
    array[index++] = value;
  public boolean contains(int value) {
    if (!sorted) {
      sort();
    int left = 0, right = size - 1;
    while (left <= right) {</pre>
      int mid = left + (right - left) / 2;
      if (array[mid] == value) {
        return true;
      if (array[mid] < value) {</pre>
        left = mid + 1;
      } else {
        right = mid - 1;
```

```
return false;
 }
 public int[] sort() {
   for (int i = 0; i < size - 1; i++) {
      for (int j = 0; j < size - i - 1; j++) {
       if (array[j] > array[j + 1]) {
         int temp = array[j];
         array[j] = array[j + 1];
         array[j + 1] = temp;
     }
   sorted = true;
   return array;
 @Override
 public int hashCode() {
   final int prime = 31;
   int result = 1;
   result = prime * result + Arrays.hashCode(array);
   return result;
  }
 @Override
 public boolean equals(Object obj) {
   if (this == obj) {
     return true;
   if (!(obj instanceof IntegerCollection)) {
     return false;
   IntegerCollection other = (IntegerCollection) obj;
   return Arrays.equals(array, other.array);
 }
 @Override
 public String toString() {
   return "IntegerCollection [array=" + Arrays.toString(array) + "]" ←
      ;
}
```

```
public class Main {
```

```
public static void main(String[] args) {
    IntegerCollection collection = new IntegerCollection(3);
    collection.add(0);
    collection.add(2);
    collection.add(1);
    System.out.println(collection);
    collection.sort();
    System.out.println(collection);
    System.out.println(collection.contains(0));
    System.out.println(collection.contains(1));
    System.out.println(collection.contains(2));
    System.out.println(collection.contains(3));
    System.out.println(collection.contains(4));
}
```

```
IntegerCollection [array=[0, 2, 1]]
IntegerCollection [array=[0, 1, 2]]
true
true
true
false
false
```

14.2. ábra. Output

Az output első sorában kiíratjuk a még nem rendezett tömbünket, majd meghívjuk rá a sort() metódust, ezután újra kiíratjuk és láthatjuk a már rendezett tömböt. Ezt követően megnézzük, hogy bizonyos elemek tagjai-e a tömbünknek. Az outputon láthatjuk, hogy a 0,1,2 még tagja, azonban a 4,5 már nem.

14.4. EPAM: Saját HashMap implementáció

Írj egy saját java.util.Map implementációt, mely nem használja a Java Collection API-t. Az implementáció meg kell feleljen az összes megadott unit tesztnek, nem kell tudjon kezelni null értékű kulcsokat és a "keySet", "values", "entrySet" metódusok nem kell támogassák az elem törlést.

```
import java.util.*;
import java.util.function.BiPredicate;

public class ArrayMap<K, V> implements Map<K, V> {

   private static final int INITIAL_SIZE = 16;
   private static final String NULL_KEY_NOT_SUPPORTED = "This Map ←"
   implementation does not support null keys!";
```

```
private int size = 0;
private K[] keys = (K[]) new Object[INITIAL_SIZE];
private V[] values = (V[]) new Object[INITIAL_SIZE];
@Override
public int size() {
return size;
@Override
public boolean isEmpty() {
return size <= 0;</pre>
@Override
public boolean containsKey(Object key) {
Objects.requireNonNull(key, NULL_KEY_NOT_SUPPORTED);
return searchItemInArray(key, keys, Object::equals) != -1;
}
@Override
public boolean containsValue(Object value) {
int valueIndex = searchItemInArray(value, values, Object::equals);
return valueIndex > -1 && keys[valueIndex] != null;
}
@Override
public V get(Object key) {
Objects.requireNonNull(key, NULL_KEY_NOT_SUPPORTED);
if(size <= 0) {
 return null;
}
int keyIndex = searchItemInArray(key, keys, Object::equals);
if (keyIndex > -1) {
 return values[keyIndex];
}
return null;
}
@Override
public V put(K key, V value) {
Objects.requireNonNull(key, NULL_KEY_NOT_SUPPORTED);
int keyIndex = searchItemInArray(key, keys, Objects::equals);
if (keyIndex < 0) {</pre>
  keyIndex = findFirstEmptyPlace();
```

```
if (keyIndex < 0) {</pre>
  expandArrays();
  keyIndex = size;
V prevValue = values[keyIndex];
keys[keyIndex] = key;
values[keyIndex] = value;
size++;
return prevValue;
@Override
public V remove(Object key) {
Objects.requireNonNull(key, NULL_KEY_NOT_SUPPORTED);
int keyIndex = searchItemInArray(key, keys, Object::equals);
if (\text{keyIndex} > -1) {
 V prevValue = values[keyIndex];
  keys[keyIndex] = null;
  values[keyIndex] = null;
 size--;
 return prevValue;
}
return null;
@Override
public void putAll(Map<\? extends K, ? extends V> m) {
m.forEach(this::put);
@Override
public void clear() {
Arrays.fill(keys, null);
Arrays.fill(values, null);
size = 0;
}
@Override
public Set<K> keySet() {
Set<K> result = new HashSet<>();
for(K i : keys) {
 if (i != null) {
```

```
result.add(i);
}
return result;
}
@Override
public Collection<V> values() {
Collection<V> result = new ArrayList<>();
for(V i : values) {
 if (i != null) {
 result.add(i);
  }
}
return result;
@Override
public Set<Entry<K, V>> entrySet() {
Set<Entry<K, V>> result = new HashSet<>();
for(int i = 0; i < keys.length; ++i) {</pre>
 K \text{ key} = \text{keys[i]};
  if (key != null) {
   V value = values[i];
   result.add(new AbstractMap.SimpleEntry<>(key, value));
 }
}
return result;
private <I> int searchItemInArray(I item, I[] array, BiPredicate<I, \leftarrow
   I> equalFunction) {
for (int index = 0; index < array.length; index++) {</pre>
 if (equalFunction.test(item, array[index]))
 return index;
}
return -1;
private int findFirstEmptyPlace() {
return searchItemInArray(null, keys, Objects::equals);
}
private void expandArrays() {
int expandedSize = size * 2;
```

```
keys = Arrays.copyOf(keys, expandedSize);
values = Arrays.copyOf(values, expandedSize);
}
```

```
import org.junit.jupiter.api.Test;
import org.junit.jupiter.params.ParameterizedTest;
import org.junit.jupiter.params.provider.Arguments;
import org.junit.jupiter.params.provider.MethodSource;
import java.util.Collection;
import java.util.Map;
import java.util.Set;
import java.util.stream.IntStream;
import java.util.stream.Stream;
import static org.hamcrest.CoreMatchers.equalTo;
import static org.hamcrest.MatcherAssert.assertThat;
public class ArrayMapTest {
 private static final String TEST_KEY = "key";
  private static final String TEST_VALUE = "value";
 private static final String NEW_TEST_VALUE = "newValue";
  private static final ArrayMap<String, String> EMPTY_MAP = new ←
     ArrayMap<>();
  @ParameterizedTest
  @MethodSource("provideMapForSize")
 public void sizeShouldReturnCorrectSizeForGivenMap(Map<String, ←</pre>
     String> arrayMap, int expectedSize) {
  // Given
  // When
  int actualSize = arrayMap.size();
  assertThat(actualSize, equalTo(expectedSize));
  }
  @ParameterizedTest
  @MethodSource("provideMapForSize")
  public void isEmptyShouldReturnCorrectValueForGivenMap(Map<String,</pre>
     String> arrayMap, int expectedSize) {
  boolean expectedIsEmpty = expectedSize <= 0;</pre>
```

```
// When
boolean actualIsEmpty = arrayMap.isEmpty();
// Then
assertThat(actualIsEmpty, equalTo(expectedIsEmpty));
@ParameterizedTest
@MethodSource("provideMapForContainsKeyOrValue")
public void containsKeyShouldReturnCorrectContainsKeyForGivenMap( <math>\leftarrow
   Map<String, String> arrayMap, String key, boolean \leftarrow
   expectedContainsKey) {
// Given
// When
boolean actualContainsKey = arrayMap.containsKey(key);
// Then
assertThat(actualContainsKey, equalTo(expectedContainsKey));
@ParameterizedTest
@MethodSource("provideMapForContainsKeyOrValue")
public void ←
   containsValueShouldReturnCorrectContainsValueForGivenMap(Map< \leftarrow
   String, String> arrayMap, String key, boolean \leftarrow
   expectedContainsValue) {
// Given
boolean actualContainsKey = arrayMap.containsValue(key);
// Then
assertThat(actualContainsKey, equalTo(expectedContainsValue));
}
@ParameterizedTest
@MethodSource("provideMapForGet")
public void getShouldReturnCorrectValueForGivenMap(Map<String, ←</pre>
   String> arrayMap, String key, String expectedValue) {
// Given
// When
String actualValue = arrayMap.get(key);
// Then
assertThat(actualValue, equalTo(expectedValue));
@Test
```

```
public void putShouldAddNewValueAndReturnPreviousOne() {
Map<String, String> arrayMap = generateGivenSizeMap(3);
arrayMap.put(TEST_KEY, TEST_VALUE);
// When
String previousValue = arrayMap.put(TEST_KEY, NEW_TEST_VALUE);
// Then
assertThat(previousValue, equalTo(TEST_VALUE));
assertThat(arrayMap.get(TEST_KEY), equalTo(NEW_TEST_VALUE));
}
@Test
public void putShouldCorrectlyExpandInnerArraysIfNeeded() {
// Given
// When
Map<String, String> arrayMap = generateGivenSizeMap(100);
// Then
assertThat(arrayMap.size(), equalTo(100));
for (int i = 0; i < 100; i++) {
  String keyValue = String.valueOf(i);
  assertThat(arrayMap.get(keyValue), equalTo(keyValue));
@Test
public void removeShouldDeleteKeyAndValueFromMap() {
// Given
Map<String, String> arrayMap = new ArrayMap<>();
arrayMap.put(TEST_KEY, TEST_VALUE);
// When
arrayMap.remove(TEST_KEY);
// Then
assertThat(arrayMap.size(), equalTo(0));
assertThat(arrayMap.containsKey(TEST_KEY), equalTo(false));
assertThat(arrayMap.containsValue(TEST_VALUE), equalTo(false));
@Test
public void putAllShouldAddAllEntriesToMap() {
// Given
Map<String, String> originalMap = generateGivenSizeMap(10);
Map<String, String> resultMap = new ArrayMap<>();
```

```
// When
resultMap.putAll(originalMap);
// Then
for(int i = 0; i < 10; i++) {
  String keyValue = String.valueOf(i);
  assertThat(resultMap.get(keyValue), equalTo(keyValue));
}
@Test
public void clearShouldRemoveAllKeysAndValues() {
// Given
Map<String, String> arrayMap = generateGivenSizeMap(2);
arrayMap.put(TEST_KEY, TEST_VALUE);
// When
arrayMap.clear();
// Then
assertThat(arrayMap.size(), equalTo(0));
assertThat(arrayMap.get(TEST_KEY), equalTo(null));
@Test
public void keySetShouldReturnSetContainingAllKeys() {
// Given
Map<String, String> arrayMap = generateGivenSizeMap(3);
Set<String> keySet = arrayMap.keySet();
// Then
assertThat(keySet.size(), equalTo(3));
for (int i = 0; i < 3; i++) {
 String k = String.valueOf(i);
  assertThat(keySet.contains(k), equalTo(true));
}
}
@Test
public void valueShouldReturnCollectionContainingAllValues() {
Map<String, String> arrayMap = generateGivenSizeMap(3);
// When
Collection<String> values = arrayMap.values();
// Then
assertThat(values.size(), equalTo(3));
```

```
for (int i = 0; i < 3; i++) {
  String k = String.valueOf(i);
  assertThat(values.contains(k), equalTo(true));
}
public void entrySetShouldReturnSetContainingAllEntries() {
// Given
Map<String, String> arrayMap = generateGivenSizeMap(3);
Set<Map.Entry<String, String>> entries = arrayMap.entrySet();
// Then
assertThat(entries.size(), equalTo(3));
for (Map.Entry<String, String> entry : entries) {
  assertThat(entry.getKey(), equalTo(entry.getValue()));
}
private static Stream<Arguments> provideMapForSize() {
Map<String, String> removedItemMap = generateGivenSizeMap(5);
removedItemMap.remove(String.valueOf(2));
Map<String, String> removedEmptyMap = generateGivenSizeMap(1);
removedEmptyMap.remove(String.valueOf(0));
return Stream.of(
  Arguments.of(EMPTY_MAP, 0),
  Arguments.of(generateGivenSizeMap(2), 2),
  Arguments.of(generateGivenSizeMap(10), 10),
  Arguments.of(removedItemMap, 4),
 Arguments.of(removedEmptyMap, 0)
);
private static Stream<Arguments> provideMapForContainsKeyOrValue()
   {
Map<String, String> arrayMap = generateGivenSizeMap(2);
return Stream.of(
 Arguments.of(EMPTY_MAP, "0", false),
  Arguments.of(arrayMap, "1", true),
 Arguments.of(arrayMap, "2", false),
  Arguments.of(generateGivenSizeMap(5), "asd", false)
);
private static Stream<Arguments> provideMapForGet() {
```

```
Map<String, String> arrayMap = generateGivenSizeMap(2);
 arrayMap.put("key", "value");
 return Stream.of(
   Arguments.of(EMPTY_MAP, "0", null),
   Arguments.of(arrayMap, "0", "0"),
   Arguments.of(arrayMap, "2", null),
   Arguments.of(arrayMap, "key", "value")
  );
  }
 private static Map<String, String> generateGivenSizeMap(int size) {
 ArrayMap<String, String> result = new ArrayMap<>();
 IntStream.range(0, size)
    .forEachOrdered(i → result.put(String.valueOf(i), String.valueOf \leftarrow
       (i)));
 return result;
  }
}
```


15. fejezet

Helló, Stroustrup!

15.1. Másoló-mozgató szemantika

Kódcsipeteken (copy és move ctor és assign) keresztül vesd össze a C++11 másoló és a mozgató szemantikáját, a mozgató konstruktort alapozd a mozgató értékadásra!

```
BinRandTree(const BinRandTree& old) {
  std::cout << "BT copy ctor" << std::endl;</pre>
  root = cp(old.root, old.treep);
BinRandTree& operator=(const BinRandTree& old) {
  std::cout << "BT copy assign" << std::endl;</pre>
  BinRandTree tmp{ old };
  std::swap(*this, tmp);
  return *this;
BinRandTree(BinRandTree&& old) {
  std::cout << "BT move ctor" << std::endl;</pre>
  root = nullptr;
  *this = std::move(old);
}
BinRandTree& operator=(BinRandTree&& old) {
  std::cout << "BT move assign" << std::endl;</pre>
  std::swap(old.root, root);
  std::swap(old.treep, treep);
  return *this;
```

```
***
BT ctor
BT ctor
---0 1 2
---
---1 1 2
BT copy ctor
BT dtor
BT dtor
***
---1 1 42
BT dtor
```

15.1. ábra. Output

Ezt a kódcsipetet az előző félév binfa forráskódjából vettem ki, hiszen itt jól látszik, hogy a másoló értékadást a másoló konstruktorra, valamint a mozgató konstruktort a mozgató értékadásra alapoztuk. Mivel egy fát akarunk átmásolni egy másikba, így meghívódik a copy assign. Az ebben található BinRandTree tmp{old} sor miatt meghívódik a copy ctor. Majd a swap miatt meghívódik a move ctor, amiben található move miatt meghívódik a move assign.

15.2. EPAM: It's gone. Or is it?

Adott a következő osztály:

Mutass példát arra az esetre, amikor előfordulhat, hogy bár a program futása során meghívtuk a writeStuff() metódust, a fájl, amibe írtunk még is üres.

Magyarázd meg, miért. Mutass alternatívát.

```
import java.io.FileWriter;
import java.io.IOException;
import java.io.Writer;
```

```
public class GoneOrIsIt {
 private static class BugousStuffProducer {
    private final Writer writer;
    public BugousStuffProducer(String outputFileName) throws ←
       IOException {
      writer = new FileWriter(outputFileName);
    public void writeStuff() throws IOException {
      writer.write("Stuff");
    @Override
    public void finalize() throws IOException {
      writer.close();
  }
 public static void main(String[] args) throws IOException {
    BugousStuffProducer bugousStuffProducer = new BugousStuffProducer \leftrightarrow
       ("example.txt");
    bugousStuffProducer.writeStuff();
    System.gc();
  }
```

Itt azért lesz üres a txt, mivel nem garantált, hogy a main() után lefut a finalize().

```
import java.io.FileWriter;
import java.io.IOException;
import java.io.Writer;
public class GoneOrIsItFixed {
 private static class BugousStuffProducer implements AutoCloseable {
   private final Writer writer;
   public BugousStuffProducer(String outputFileName) throws
        IOException {
     writer = new FileWriter(outputFileName);
   public void writeStuff() throws IOException {
      writer.write("Stuff");
    @Override
   public void close() throws Exception {
      writer.close();
  }
 public static void main(String[] args) throws Exception {
```

15.3. EPAM: Kind of equal

Adott az alábbi kódrészlet.

```
// Given
String first = "...";
String second = "...";
String third = "...";
// When
var firstMatchesSecondWithEquals = first.equals(second);
var firstMatchesSecondWithEqualToOperator = first == second;
var firstMatchesThirdWithEquals = first.equals(third);
var firstMatchesThirdWithEqualToOperator = first == third;
```

Változtasd meg a String third = "..."; sort úgy, hogy a firstMatchesSecondWithEquals, firstMatchesSecond-WithEqualToOperator, firstMatchesThirdWithEquals értéke true, a firstMatchesThirdWithEqualToOperator értéke pedig false legyen. Magyarázd meg, mi történik a háttérben.

```
import static org.hamcrest.CoreMatchers.is;
import static org.hamcrest.MatcherAssert.assertThat;
import org.junit.jupiter.api.Test;
public class KindofEqualTest {
  @Test
  public void testKindofEqualExercise() {
   // Given
    String first = "...";
    String second = "...";
    String third = new String("...");
    // When
   var firstMatchesSecondWithEquals = first.equals(second);
   var firstMatchesSecondWithEqualToOperator = first == second;
   var firstMatchesThirdWithEquals = first.equals(third);
    var firstMatchesThirdWithEqualToOperator = first == third;
    // Then
    assertThat(firstMatchesSecondWithEquals, is(true));
    assertThat(firstMatchesSecondWithEqualToOperator, is(true));
    assertThat(firstMatchesThirdWithEquals, is(true));
```

```
assertThat(firstMatchesThirdWithEqualToOperator, is(false));
}
```

A first és a second ugyanarra a objektumra referencia a String interning miatt, a third pedig egy másik, de azonos tartalmú objektum.

15.4. EPAM: Java GC

Mutasd be nagy vonalakban hogyan működik Java-ban a GC (Garbage Collector). Lehetséges az OutOf-MemoryError kezelése, ha igen milyen esetekben?

Források:

https://medium.com/@hasithalgamge/seven-types-of-java-garbage-collectors-6297a1418e82 https://stackoverflow.com/questions/2679330/catching-java-lang-outofmemoryerror

A Java olyan objektum-orientált programozási nyelv, amiben van Automatic Garbage Collection. A Java automatikusan lefoglalja és elosztja a memóriát, így a programokat nem terheli ez a feladat. A Java-12-ben 7 garbage collector típust különböztetünk meg. Mint fejlesztő fontos, hogy tudjuk mikor melyik GC-t használjuk, hiszen mindnek megvannak az előnyei és a hátrányai, így a saját projektünkhöz megfelelően kell választanunk.

1. Serial Garbage Collector:

Ez a legegyszerűbb GC, amit alapvetően single thread környezethez terveztek. Ez a GC megvalósítás fagyasztja az összes alkalmazásszálat, amikor fut. Egyetlen szálat használ a szemétszállításhoz. Ezért nem jó ötlet több szálon futó alkalmazásokban, például szerver környezetben használni.

2. Paralell Garbage Collector:

Ez több szállat használ a szemétszállításhoz. Abban hasonlít a Serial Garbage Collector-hoz, hogy ez is lefagyasztja az összes alkalmazásszálat míg szemetet szállít. Azoknak az alkalmazásoknak a legalkalmasabb, amelyek elviselhetik az alkalmazás szüneteit.

3. Concurrent Mark Sweep (CMS) Garbage Collector:

Több szemétszállító szálat használ, felkeresi a kupac memóriában az elszállítani kívánt példányokat, ezeket megjelöli, majd "kisöpri" a memóriából. Olyan alkalmazásokhoz ajánlott használni, melyek meg tudják osztani a processzor erőforrásait a GC-vel az alkalmazás futása közben.

4. G1 (Garbage First) Garbage Collector:

Felosztja a kupac memóriát, és párhuzamosan gyűjt bennük. Miután minden területen megjelölte a szemetet megnézi, hogy melyik terület a leginkább üres és elsőnek ott kezd el gyűjtögetni. Olyan alkalmazásokra tervezték, amelyek több processzoros gépeken futnak nagy memóriaterülettel.

5. Epsilon Garbage Collector:

Az Epsilon nem működő vagy passzív szemétgyűjtő. Lefoglalja a memóriát az alkalmazás számára, de a nem használt objektumokat nem gyűjti össze. A szemétgyűjtő célja az alkalmazások teljesítményének mérése és kezelése.

6. Z Garbage Collector:

A ZGC minden költséges munkát egyidejűleg végez, anélkül, hogy 10 ms-nál hosszabb időre leállítaná az alkalmazásszálak végrehajtását, ami alkalmassá teszi alacsony késleltetést igénylő alkalmazásokhoz és / vagy nagyon nagy heap-et használó alkalmazásokhoz.

7. Shenandoah:

A Shenandoah egy rendkívül alacsony szünetidővel rendelkező szemétgyűjtő, amely csökkenti a GC szünetidejét azzal, hogy több szemétgyűjtési munkát végez a futó Java programmal egyidejűleg.

Általában, hogy az OutOfMemoryError egy blokkmemória-kiosztás miatt következik be, amely nem elégedett a kupac megmaradt erőforrásaival. Amikor egy hiba eldobásra kerül, a kupac ugyanannyi allokált objektumot tartalmaz, mint a sikertelen kiosztás előtt, és ideje, hogy eldobja a futásidejű objektumok hivatkozásait, hogy még több memória felszabadulhasson, aminek tisztításra lehet szüksége. Ezekben az esetekben kockázatos folytatni, hiszen nem lehetünk benne teljesen biztosak, hogy a JVM javítható állapotban van.

16. fejezet

Helló, Gödel!

16.1. GIMP Scheme hack

Ha az előző félévben nem dolgoztad fel a témát (például a mandalás vagy a króm szöveges dobozosat) akkor itt az alkalom!

```
define (elem x lista)
  (if (= x 1) (car lista) (elem (- x 1) (cdr lista))
)
(define (text-width text font fontsize)
(let*
    (text-width 1)
  (set! text-width (car (gimp-text-get-extents-fontname text fontsize \leftrightarrow
     PIXELS font)))
  text-width
(define (text-wh text font fontsize)
(let*
  (
    (text-width 1)
    (text-height 1)
  )
  (set! text-width (car (gimp-text-get-extents-fontname text fontsize \leftarrow
    PIXELS font)))
  ;;; ved ki a lista 2. elemét
```

```
(set! text-height (elem 2 (gimp-text-get-extents-fontname text \leftrightarrow
     fontsize PIXELS font)))
  ;;;
  (list text-width text-height)
; (text-width "alma" "Sans" 100)
(define (script-fu-bhax-mandala text text2 font fontsize width height \leftrightarrow
   color gradient)
(let*
    (image (car (gimp-image-new width height 0)))
    (layer (car (gimp-layer-new image width height RGB-IMAGE "bg" 100 \leftrightarrow
       LAYER-MODE-NORMAL-LEGACY)))
    (textfs)
    (text-layer)
    (text-width (text-width text font fontsize))
    (text2-width (car (text-wh text2 font fontsize)))
    (text2-height (elem 2 (text-wh text2 font fontsize)))
    ;;;
    (textfs-width)
    (textfs-height)
    (gradient-layer)
  (gimp-image-insert-layer image layer 0 0)
  (gimp-context-set-foreground '(0 255 0))
  (gimp-drawable-fill layer FILL-FOREGROUND)
  (gimp-image-undo-disable image)
  (gimp-context-set-foreground color)
  (set! textfs (car (gimp-text-layer-new image text font fontsize \leftrightarrow
     PIXELS)))
  (gimp-image-insert-layer image textfs 0 −1)
  (gimp-layer-set-offsets textfs (- (/ width 2) (/ text-width 2)) (/ \leftrightarrow
     height 2))
  (gimp-layer-resize-to-image-size textfs)
  (set! text-layer (car (gimp-layer-new-from-drawable textfs image)))
  (gimp-image-insert-layer image text-layer 0 -1)
  (gimp-item-transform-rotate-simple text-layer ROTATE-180 TRUE 0 0)
  (set! textfs (car(gimp-image-merge-down image text-layer CLIP-TO- ←
     BOTTOM-LAYER)))
```

```
(set! text-layer (car (qimp-layer-new-from-drawable textfs image)))
(gimp-image-insert-layer image text-layer 0 -1)
(gimp-item-transform-rotate text-layer (/ *pi* 2) TRUE 0 0)
(set! textfs (car(gimp-image-merge-down image text-layer CLIP-TO- ←)
  BOTTOM-LAYER)))
(set! text-layer (car (gimp-layer-new-from-drawable textfs image)))
(gimp-image-insert-layer image text-layer 0 -1)
(gimp-item-transform-rotate text-layer (/ *pi* 4) TRUE 0 0)
(set! textfs (car(gimp-image-merge-down image text-layer CLIP-TO- \leftrightarrow
  BOTTOM-LAYER)))
(set! text-layer (car (gimp-layer-new-from-drawable textfs image)))
(gimp-image-insert-layer image text-layer 0 -1)
(gimp-item-transform-rotate text-layer (/ *pi* 6) TRUE 0 0)
(set! textfs (car(gimp-image-merge-down image text-layer CLIP-TO- \leftrightarrow
  BOTTOM-LAYER)))
(plug-in-autocrop-layer RUN-NONINTERACTIVE image textfs)
(set! textfs-width (+ (car(gimp-drawable-width textfs)) 100))
(set! textfs-height (+ (car(gimp-drawable-height textfs)) 100))
(gimp-layer-resize-to-image-size textfs)
(gimp-image-select-ellipse image CHANNEL-OP-REPLACE (- (- (/ width 2) \leftrightarrow
    (/ textfs-width 2)) 18)
  (- (- (/ height 2) (/ textfs-height 2)) 18) (+ textfs-width 36) (+ \leftrightarrow
     textfs-height 36))
(plug-in-sel2path RUN-NONINTERACTIVE image textfs)
(gimp-context-set-brush-size 22)
(gimp-edit-stroke textfs)
(set! textfs-width (- textfs-width 70))
(set! textfs-height (- textfs-height 70))
(gimp-image-select-ellipse image CHANNEL-OP-REPLACE (- (- (/ width 2) \leftrightarrow
    (/ textfs-width 2)) 18)
  (- (- (/ height 2) (/ textfs-height 2)) 18) (+ textfs-width 36) (+ \leftrightarrow
    textfs-height 36))
(plug-in-sel2path RUN-NONINTERACTIVE image textfs)
(gimp-context-set-brush-size 8)
(gimp-edit-stroke textfs)
(set! gradient-layer (car (gimp-layer-new image width height RGB- \leftrightarrow
   IMAGE "gradient" 100 LAYER-MODE-NORMAL-LEGACY)))
(gimp-image-insert-layer image gradient-layer 0 -1)
```

```
(gimp-image-select-item image CHANNEL-OP-REPLACE textfs)
  (gimp-context-set-gradient gradient)
  (gimp-edit-blend gradient-layer BLEND-CUSTOM LAYER-MODE-NORMAL-LEGACY \leftrightarrow
      GRADIENT-RADIAL 100 0
 REPEAT-TRIANGULAR FALSE TRUE 5 .1 TRUE (/ width 2) (/ height 2) (+ (+ \leftrightarrow
      (/ width 2) (/ textfs-width 2)) 8) (/ height 2))
  (plug-in-sel2path RUN-NONINTERACTIVE image textfs)
  (set! textfs (car (gimp-text-layer-new image text2 font fontsize \leftrightarrow
     PIXELS)))
  (gimp-image-insert-layer image textfs 0 −1)
  (gimp-message (number->string text2-height))
  (qimp-layer-set-offsets\ textfs\ (-\ (/\ width\ 2)\ (/\ text2-width\ 2))\ (-\ \leftrightarrow
     (/ height 2) (/ text2-height 2)))
  ; (gimp-selection-none image)
  ; (gimp-image-flatten image)
  (gimp-display-new image)
  (gimp-image-clean-all image)
 )
;(script-fu-bhax-mandala "Bátfai Norbert" "BHAX" "Ruge Boogie" 120 1920 ↔
    1080 '(255 0 0) "Shadows 3")
(script-fu-register "script-fu-bhax-mandala"
  "Mandala9"
  "Creates a mandala from a text box."
 "Norbert Bátfai"
  "Copyright 2019, Norbert Bátfai"
  "January 9, 2019"
  11.11
 SF-STRING
                   "Text"
                               "Bátf41 Haxor"
 SF-STRING
                  "Text2"
                               "BHAX"
 SF-FONT
                  "Font"
                              "Sans"
                  "Font size" '(100 1 1000 1 10 0 1)
 SF-ADJUSTMENT
                  "Width"
                              "1000"
 SF-VALUE
                  "Height"
                               "1000"
 SF-VALUE
                               ' (255 0 0)
 SF-COLOR
                  "Color"
                  "Gradient" "Deep Sea"
 SF-GRADIENT
(script-fu-menu-register "script-fu-bhax-mandala"
  "<Image>/File/Create/BHAX"
```

16.2. EPAM: Mátrix szorzás Stream API-val

Implementáld le a mátrix szorzást Java-ban for és while ciklusok használata nélkül.

```
public interface Matrix {
   void setElement(int x, int y, int value);
   Matrix multiply(Matrix input);
}
```

```
import static org.junit.jupiter.api.Assertions.assertEquals;
import org.junit.jupiter.api.Test;
import com.epam.training.matrix.impl.LambdaMatrix;
public class LambdaMatrixTest {
  @Test
  public void testMultiplyShouldReturnWithCorrectValue() {
    // Given
    Matrix matrixA = new LambdaMatrix(new int[][] {{1, 5},
                             {2, 3},
                              {1, 7}});
    Matrix matrixB = new LambdaMatrix(new int[][] {{1, 2, 3, 7},
                             \{5, 2, 8, 1\}\});
    Matrix expected = new LambdaMatrix(new int[][] {{26, 12, 43, 12},
                            {17, 10, 30, 17},
                             {36, 16, 59, 14});
    // When
    Matrix actual = matrixA.multiply(matrixB);
    // Then
    assertEquals(expected, actual);
  @Test
  public void testSetElementShouldSetTheRightCoordinateOfTheMatrix()
    // Given
    Matrix matrix = new LambdaMatrix(2, 3);
    Matrix expected = new LambdaMatrix(new int[][] {{0, 0, 0},
                            \{0, 0, 5\}\});
    // When
```

```
matrix.setElement(1, 2, 5);

// Then
  assertEquals(expected, matrix);
}
```

Ebben a tesztben azt vizsgáljuk meg, hogy a két mátrix szorzatának eredménye megegyezik-e a várt eredményel. A Given részben megadjuk a két mátrixot és azok szorzatának előre kézzel kiszámolt eredményét. A When részben az actual változóban eltároljuk az A és B mátrix multiply() metódussal kiszámolt szorzatának eredményét. Végül a Then részben az assertEquals() metódussal megnézzük, hogy megyegyezik-e a két eredmény, ha igen, akkor a teszt sikeres.

A teszt második részében a mátrix változóban létrehozunk egy 2 soros 3 oszlopos mátrixot. Az expected itt is a kézzel kiszámolt várt érték lesz. A When részben a 2. sor 3. oszlopában lévő elemnek 5 lesz az értéke. A Then részben pedig ismét leellenőrízzük, hogy az expected és az actual megegyezik-e.

16.3. EPAM: LinkedList vs ArrayList

Mutass rá konkrét esetekre amikor a Java-beli LinkedList és ArrayList rosszabb performanciát eredményezhet a másikhoz képest. (Lásd még LinkedList és ArrayList forráskódja). Végezz méréseket is. (mit csinál az ArrayList amikor megtelik)

Az ArrayList és a LinkedList egyaránt implementálja a List felületet, és módszereik és eredményeik szinte megegyeznek. Azonban van néhány különbség, amelyeknél hol az egyik, hol a másik lesz hasznosabb.

LinkedList előnyei:

- get(int index), mivel használható a getFirst() és getLast() metódus.
- add(int index, E element), mivel használható az addFirst és addLast().
- remove(int index), mivel használható removeFirst() és removeLast().
- Az Iterator.remove() O(1)
- És a ListIterator.add(E element) is O(1)

ArrayList előnyei:

- A get(int index) O(1).
- Az add(E element) O(1)

```
import java.util.ArrayList;
import java.util.Comparator;
import java.util.HashMap;
import java.util.LinkedHashMap;
import java.util.LinkedList;
import java.util.TreeMap;
import com.epam.training.measurement.Measurement;
```

```
import com.epam.training.meter.list.ListMeter;
import com.epam.training.meter.map.MapMeter;
import com.epam.training.meter.map.MapWithWrongKeyMeter;
public class Main {
 private static final int SIZE_10M = 10_000_000;
 private static final int SIZE_1M = 1_000_000;
 private static final int SIZE_100K = 100_000;
 private static final int SIZE_10K = 10_000;
 public static void main(String[] args) {
    System.out.println(" --- List measurement ---");
    new Measurement(
        new ListMeter(() -> new ArrayList<>()),
        new ListMeter(() -> new ArrayList<>(SIZE_10M)),
       new ListMeter(() -> new LinkedList<>())
      ).measureCollectionSetup(SIZE_10M)
       .measureFrequentChanges(SIZE_100K)
       .measureGet (SIZE_10M);
    System.out.println(" --- Map measurement ---");
    new Measurement(
        new MapMeter(() -> new HashMap<>()),
        new MapMeter(() -> new LinkedHashMap<>()),
       new MapMeter(() -> new TreeMap<>())
      ).measureCollectionSetup(SIZE_1M)
       .measureFrequentChanges(SIZE_1M)
       .measureGet(SIZE_1M);
    System.out.println(" --- Map with wrong key measurement ---");
    new Measurement (
        new MapWithWrongKeyMeter(() -> new HashMap<>()),
        new MapWithWrongKeyMeter(() -> new LinkedHashMap<>()),
        <code>new MapWithWrongKeyMeter(() -> new TreeMap<> (Comparator. ←</code>
           comparing(MapWithWrongKeyMeter.WrongClass::getString)))
      ).measureCollectionSetup(SIZE_10K)
       .measureFrequentChanges(SIZE_10K)
       .measureGet(SIZE_10K);
```

```
--- List measurement ---
Starting 'collection setup' measuring
ArrayList, Millisec: 1256
ArrayList, Millisec: 850
LinkedList, Millisec: 2688
Starting 'frequent change' measuring
ArrayList, Millisec: 541
ArrayList, Millisec: 494
LinkedList, Millisec: 20
Starting 'get' measuring
ArrayList, Millisec: 0
ArrayList, Millisec: 1
LinkedList, Millisec: 1
```

16.1. ábra. List Measurement

```
--- Map measurement ---
Starting 'collection setup' measuring
HashMap, Millisec: 416
LinkedHashMap, Millisec: 253
TreeMap, Millisec: 402
Starting 'frequent change' measuring
HashMap, Millisec: 364
LinkedHashMap, Millisec: 278
TreeMap, Millisec: 546
Starting 'get' measuring
HashMap, Millisec: 0
LinkedHashMap, Millisec: 0
TreeMap, Millisec: 0
```

16.2. ábra. Map Measurement

```
--- Map with wrong key measurement ---
Starting 'collection setup' measuring
HashMap, Millisec: 1106
LinkedHashMap, Millisec: 957
TreeMap, Millisec: 9
Starting 'frequent change' measuring
HashMap, Millisec: 2923
LinkedHashMap, Millisec: 2898
TreeMap, Millisec: 6
Starting 'get' measuring
HashMap, Millisec: 0
LinkedHashMap, Millisec: 0
TreeMap, Millisec: 0
```

16.3. ábra. Map With Wrong Key Measurement

16.4. EPAM: Refactoring

Adott egy "legacy" kód mely tartalmaz anonymus interface implementációkat, ciklusokat és feltételes kifejezések. Ebben a feladatban ezt a "legacy" kódot szeretnénk átírni lambda kifejezések segítségével (metódus referencia használata előnyt jelent!)

```
import com.epam.training.exercise.Calculator;
import com.epam.training.exercise.Formatter;
import java.util.Arrays;
import java.util.List;
import java.util.Objects;
import java.util.function.Consumer;
import java.util.stream.Collectors;
public class Refactored {
  public void refactored() {
    Runnable runnable = createRunnable();
    runnable.run();
    Calculator calculator = createCalculator();
    System.out.println("Calculation result: " + calculator.calculate \leftrightarrow
       (3));
    List<Integer> inputNumbers = Arrays.asList(1, null, 3, null, 5);
    List<Integer> resultNumbers = inputNumbers
        .stream()
        .filter(Objects::nonNull) // number -> number != null
```

```
.map(calculator::calculate) // number → calculator. ←
          calculate(number)
        .collect(Collectors.toList());
   Consumer<Integer> consumerMethod = createConsumerMethod();
   System.out.println("Result numbers: ");
   resultNumbers.forEach(consumerMethod);
   Formatter formatter = createFormatter();
   System.out.println("Formatted numbers: " + formatter.format( \leftarrow
      resultNumbers));
 private Runnable createRunnable() {
   return () -> System.out.println("Runnable!");
 private Formatter createFormatter() {
   return numbers -> numbers.stream()
       .map(String::valueOf)
                                  // number → String.valueOf( ←
          number)
       .collect(Collectors.joining());
  }
 private Consumer<Integer> createConsumerMethod() {
   return System.out::println; // number → System.out. ←
      println(number);
 private Calculator createCalculator() {
   return number -> number * number;
}
```


17. fejezet

Helló, hetedik hét!

17.1. EPAM: XML feldolgozás

Adott egy koordinátákat és államokat tartalmazó XML (kb 210ezer sor), ezt az XML-t feldolgozva szeretnék létrehozni egy SVG fájlt, melyben minden város megjelenik egy pont formájában az adott koordináták alapján (tetszőleges színnel)

Plusz feladat: A városokat csoportosíthatjuk államok szerint, és minden állam külön színnel jelenjen meg a térképen, így látszódni fognak a határok is.

```
import lombok.Builder;
import lombok.Data;

@Data
@Builder
public class City {

   private String coordinateX;
   private String coordinateY;
   private String state;
}
```

A City osztályban megadjuk az X és Y koordinátákat, valamint az államot, és meghívjuk rá a lombok builder-ét, valamint Data-t.

```
public class ParserSolution {
    private static final String INPUT_FILE = "src/main/resources/input. ←
        xml";
    private static final String OUTPUT_FILE = "src/main/resources/map. ←
        svg";

public void parse() throws XMLStreamException, TransformerException ←
        , FileNotFoundException {
        List<City> cityList = createCityList();
    }
}
```

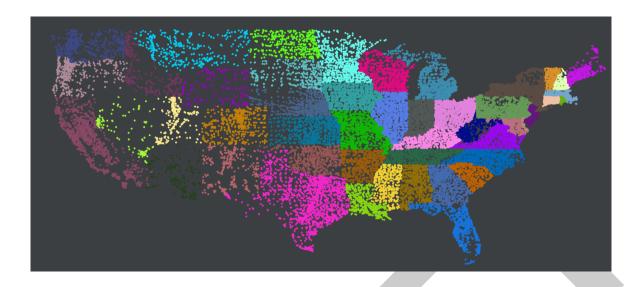
```
Map<String, String> colorsOfStates = createColorsOfStates( \leftarrow
  Document document = createDOMSource(cityList, colorsOfStates);
  TransformerFactory.newInstance().newTransformer().transform(new \leftrightarrow newTransformer).
     DOMSource(document), new StreamResult(OUTPUT_FILE));
private Document createDOMSource(List<City> cityList, Map<String,</pre>
   String> colorsOfStates) {
  Document document = SVGDOMImplementation.getDOMImplementation(). \leftarrow
     createDocument(SVGDOMImplementation.SVG_NAMESPACE_URI, "svg", \leftrightarrow
     null):
  Element rootElement = createRootElement(document);
  cityList.forEach(city -> {
    Element element = document.createElementNS(SVGDOMImplementation \hookleftarrow
        .SVG_NAMESPACE_URI, "circle");
    element.setAttributeNS(null, "cy", city.getCoordinateX());
    element.setAttributeNS(null, "cx", city.getCoordinateY());
    element.setAttributeNS(null, "fill", colorsOfStates.get(city. \leftarrow
       getState()));
    element.setAttributeNS(null, "r", "1");
    rootElement.appendChild(element);
  });
  return document;
private Element createRootElement(Document document) {
  Element rootElement = document.getDocumentElement();
  rootElement.setAttributeNS(null, "width", "800");
  rootElement.setAttributeNS(null, "height", "600");
  return rootElement;
private Map<String, String> createColorsOfStates(List<City> ←
   cityList) {
  return cityList.stream()
      .map(City::getState)
      .distinct()
      .collect(Collectors.toMap(hexColor \rightarrow hexColor, hexColor \rightarrow \leftarrow
         randomHexColor()));
}
private List<City> createCityList() throws XMLStreamException, ←
   FileNotFoundException {
  XMLStreamReader xmlStreamReader = XMLInputFactory.newFactory(). ←
     createXMLStreamReader(new FileInputStream(INPUT_FILE));
  List<City> cityList = new LinkedList<>();
  CityBuilder builder = City.builder();
  while (xmlStreamReader.hasNext()) {
```

```
int actual = xmlStreamReader.next();
    if (isStartElement(actual, "coordinateX", xmlStreamReader)) {
      builder.coordinateX(xmlStreamReader.getElementText());
    } else if (isStartElement(actual, "coordinateY",
       xmlStreamReader)) {
      builder.coordinateY(xmlStreamReader.getElementText());
    } else if (isStartElement(actual, "state", xmlStreamReader)) {
      builder.state(xmlStreamReader.getElementText());
    } else if (isEndElement(actual, "city", xmlStreamReader)) {
      cityList.add(builder.build());
    }
  return cityList;
}
private boolean isStartElement(int actual, String tagName,
   XMLStreamReader xmlStreamReader) {
  return actual == XMLStreamReader.START_ELEMENT && tagName.equals( ←
     xmlStreamReader.getLocalName());
private boolean isEndElement(int actual, String tagName,
   XMLStreamReader xmlStreamReader) {
  return actual == XMLStreamReader.END_ELEMENT && tagName.equals( ←
     xmlStreamReader.getLocalName());
}
private String randomHexColor() {
  return String.format("#%06X", new Random().nextInt(0x1000000));
```

A Solution osztályban először megadjuk az input és az output fájlt. A parse()-ban listába szedjük a városokat a createCityList() segítségével. Itt az input XML-t feldolgozzuk az XMLStreamReader-el, majd az adatoknak létrehozunk egy láncolt listát és meghívjuk a City builderét. Amíg van az XML-ben feldolgozandó elem, majd megnézzk, hogy az aktuális elem kezdőelem-e, majd az adatokat átadjuk a City builderének. Mikor ez elkészült, akkor ezt az egészet betesszük a cityList-be.

A színeket úgy állítjuk be, hogy a cityList-ből csinálunk egy streamet, amiben már csak a state-ekkel fogunk dolgozni. Erre fogunk egy Map-et létrehozni, amiben a név lesz, és egy randomHexColor()-t, ami majd létrehozza a színeket.

Ezután már csak az output fájlt kell létrehozzuk. Ez egy SVGDOMImplementation-el fog megtörténni. A root elementben meghatározzuk a kép felbontását. Ezek után végigmegyünk a city-ken, amiknek létrehozzuk a köröket, amiknek definiáljuk a koordinátáját, színét, a state-jét és sugarát. Ezeket az elemeket pedig hozzáfűzzük a rootElement-hez. Ha ez kész, akkor visszatérünk a kész dokumentummal, amit kiírunk egy output fájlba.

17.1. ábra. Eredmény

17.2. EPAM: ASCII Art

ASCII Art in Java! Implementálj egy Java parancssori programot, ami beolvas egy képet és kirajzolja azt a parancssorba és / vagy egy szöveges fájlba is ASCII karakterekkel.

```
public class Main {

public static void main(String[] args) throws IOException {
   String imageName = args[0];
   String textFileName = args.length != 2 ? null : args[1];
   OutputStream outputStream = textFileName == null ? System.out :  
        new FileOutputStream(textFileName);
   BufferedImage image = ImageIO.read(new File(imageName));

   new AsciiPrinter(outputStream, image).print();
}
```

Létrehozunk egy outputStream-et a fájlnév alapján, ami azt jeleti, hogy ha nem adunk meg fájlnevet, akkor konzolra fogja kiírni a végeredményt. Az ImageIO segítségével tudjuk beolvasni a képet. Erre fogjuk meghívni az AsciiPrinter-t.

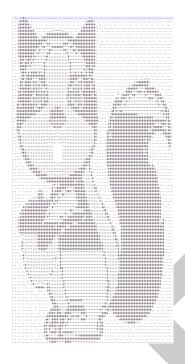
```
public class AsciiPrinter {

   private static final char[] ASCII_PIXELS = { '$', '#', '*', ':', ' . \
        ', ' ' };
   private static final byte[] NEW_LINE = "\n".getBytes();

   private OutputStream outputStream;
```

```
private BufferedImage image;
 public AsciiPrinter(OutputStream outputStream, BufferedImage image) ←
   this.outputStream = outputStream;
   this.image = image;
 public void print() throws IOException {
    for (int i = 0; i < image.getHeight(); i++) {</pre>
      for (int j = 0; j < image.getWidth(); j++) {</pre>
        outputStream.write(getAsciiChar(image.getRGB(j, i)));
     outputStream.write(NEW_LINE);
    }
  }
 public static char getAsciiChar(int pixel) {
   return getAsciiCharFromGrayScale(getGreyScale(pixel));
 public static int getGreyScale(int argb) {
   int red = (argb >> 16) & 0xff;
   int green = (argb >> 8) & 0xff;
   int blue = (argb) & 0xff;
   return (red + green + blue) / 3;
  }
 public static char getAsciiCharFromGrayScale(int greyScale) {
   return ASCII_PIXELS[greyScale / 51];
}
```

Az AsciiPrinter classban elsőnek megadjuk, hogy milyen karaktereket szeretnénk használni. Ezután példányosítjuk a main-ben megadott outputStream-et és a képet. A print methoddal végigmegyünk a kép magasságán és szélességén, majd az RGB színeket átalakítjuk szürkeárnyalatos színné, amiből megkapjuk az ASCII kataktert úgy, hogy a szürkeárnyalatos értéket elosztjuk 51-el és az annak megfelelő karaktert kiíratjuk.

17.2. ábra. Eredmény

17.3. EPAM: Titkos üzenet, száll a gépben!

Implementájl egy olyan parancssori alkalmazást, amely a billentyűzetről olvas soronként ASCII karakterekből álló sorokat, és a beolvasott szöveget Caesar kódolással egy txt fájlba írja soronként.

```
@Override
public String encode(String text) {
    return buildString(text, character -> (char) ((character + offset \( \cdot \)
        ) % 128));
}

private String buildString(String text, Function<Character, \( \cdot \)
    Character> function) {
    StringBuilder result = new StringBuilder();
    for (char character : text.toCharArray()) {
        if (character != ' ') {
            result.append(function.apply(character));
        } else {
            result.append(character);
        }
    }
    return result.toString();
}
```

Ebben az osztályban először megadjuk az offsetet, majd leellenőrízzük, hogy 1 és 127 közé esik-e. Majd meghívjuk rá a decode és encode metódust, aztán összerakjuk az eredményt tartalmazó string-et.

```
public class ConsoleInputToFileCeasarEncoder extends ←
   StreamToFileCeasarEncoder {

   public ConsoleInputToFileCeasarEncoder(String fileName, int offset)
        throws FileNotFoundException {
        super(System.in, fileName, offset);
   }
}
```

Az első osztályban az input fájlt és az offsetet kérjük be, a másodikban pedig meghívjuk a CaesarCoder-t, aminek odaadjuk az offsetet, majd kiírjuk az eredményt egy output fájlba

```
public class StreamEncoder implements AutoCloseable {
   private static final byte[] NEW_LINE = "\n".getBytes();
   private Scanner inputScanner;
   private OutputStream outputStream;
```

```
private Encoder encoder;
 public StreamEncoder(InputStream inputStream, OutputStream ←
     outputStream, Encoder encoder) {
   this.inputScanner = new Scanner(inputStream);
   this.outputStream = outputStream;
   this.encoder = encoder;
 public void handleInputs() throws IOException {
   String line;
   do {
     line = inputScanner.nextLine();
     String encodedLine = encoder.encode(line);
     outputStream.write(encodedLine.getBytes());
     outputStream.write(NEW_LINE);
   } while (!"exit".equals(line));
 @Override
 public void close() throws IOException {
   inputScanner.close();
   outputStream.close();
}
```

Csinálunk egy StreamEncoder buildert, majd a handleInputs metódusban encodeoljuk a sorokat amíg exit-et nem olvasunk.

```
public interface Decoder {
    String decode(String code);
}

public interface Encoder {
    String encode(String text);
}

public class Main {
    public static void main(String[] args) throws IOException {
```

try (StreamEncoder handler = new ConsoleInputToFileCeasarEncoder($\leftarrow$

String fileName = args[0];

fileName, offset)) {
handler.handleInputs();

int offset = Integer.valueOf(args[1]);

```
}
}
```


17.3. ábra. Console Input

fvrqwrv uhnd h{lw

17.4. ábra. Output

18. fejezet

Helló, Lauda!

18.1. EPAM: DI

Implementálj egy alap DI (Dependency Injection) keretrendszert Java-ban annotációk és reflexió használatával megvalósítva az IoC-t (Inversion Of Control).

```
import java.lang.annotation.ElementType;
import java.lang.annotation.Retention;
import java.lang.annotation.RetentionPolicy;
import java.lang.annotation.Target;

@Target(ElementType.METHOD)
@Retention(RetentionPolicy.RUNTIME)
public @interface Bean {
}
```

```
import java.lang.annotation.ElementType;
import java.lang.annotation.Retention;
import java.lang.annotation.RetentionPolicy;
import java.lang.annotation.Target;

@Target(ElementType.PARAMETER)
@Retention(RetentionPolicy.RUNTIME)
public @interface Qualifier {
   public String name();
}
```

```
import com.epam.training.di.Configuration;
import com.epam.training.di.DiContext;
import com.epam.training.di.annotation.Bean;
import com.epam.training.di.annotation.Qualifier;

public class DiContextBuilder {
```

```
public DiContext build(Configuration contextConfiguration) {
  DiContext context = new DiContextImpl();
  List<BeanDefinition> beanDefinitions = new LinkedList< ←
     BeanDefinition>();
  for (Method method : contextConfiguration.getClass().getMethods() ←
    if (isAnnotatedWithBean(method)) {
      \texttt{List} < \texttt{BeanDefinitionParameter} > \texttt{beanDependencies} = \texttt{new} \quad \hookleftarrow
         LinkedList<DiContextBuilder.BeanDefinitionParameter>();
      for (Parameter parameter : method.getParameters()) {
        String name = null;
        if (parameter.getAnnotation(Qualifier.class) != null) {
          name = parameter.getAnnotation(Qualifier.class).name();
        beanDependencies.add(new BeanDefinitionParameter<> (name, \leftrightarrow
           parameter.getType());
      beanDefinitions
          .add(new BeanDefinition(method.getName(), method. ←
             getReturnType(), method, beanDependencies));
  int beanDefinitionsSize = beanDefinitions.size();
  context.addBean("context", context);
  while (beanDefinitions.size() > 0) {
    List<BeanDefinition> resolvedBeanDefinitions = new LinkedList ←
       <>();
    for (BeanDefinition beanDefinition : beanDefinitions) {
      if (isBeanDefinitionResolvable(beanDefinition, context)) {
        context.addBean(beanDefinition.name, createBean( ←
           beanDefinition, context, contextConfiguration));
        resolvedBeanDefinitions.add(beanDefinition);
      }
    beanDefinitions.removeAll(resolvedBeanDefinitions);
    if (beanDefinitionsSize == beanDefinitions.size()) {
      throw new IllegalArgumentException("Circular dependency!");
    } else {
      beanDefinitionsSize = beanDefinitions.size();
  return context;
```

```
private Object createBean (BeanDefinition beanDefinition, DiContext
   context, Object contextConfiguration) {
  List<Object> dependencies = new ArrayList<> (beanDefinition. <math>\leftarrow
     dependencies.size());
  for (BeanDefinitionParameter parameter : beanDefinition. \leftarrow
     dependencies) {
    Optional < Object > dependency;
    if (parameter.name != null) {
      dependency = context.getBean(parameter.name, parameter.type);
    } else {
      dependency = context.getBean(parameter.type);
    dependencies.add(dependency.get());
  try {
    return beanDefinition.builderMethod.invoke(contextConfiguration ←
       , dependencies.toArray());
  \} catch (IllegalAccessException | IllegalArgumentException | \leftrightarrow
     InvocationTargetException e) {
    throw new IllegalArgumentException(e);
  }
private boolean isBeanDefinitionResolvable(BeanDefinition ←
   beanDefinition, DiContext context) {
  for (BeanDefinitionParameter parameter: beanDefinition. \leftarrow
     dependencies) {
    Optional < Object > dependency;
    if (parameter.name != null) {
      dependency = context.getBean(parameter.name, parameter.type);
    } else {
      dependency = context.getBean(parameter.type);
    if (dependency.isEmpty()) {
      return false;
  return true;
private boolean isAnnotatedWithBean(Method method) {
  for (Annotation annotation : method.getDeclaredAnnotations()) {
    if (annotation.annotationType().equals(Bean.class)) {
      return true;
  return false;
```

```
private class BeanDefinition {
    String name;
    Class type;
    Method builderMethod;
    List < Bean Definition Parameter > dependencies;
    public BeanDefinition(String name, Class type, Method \leftrightarrow
       builderMethod,
        List<BeanDefinitionParameter> dependencies) {
      super();
      this.name = name;
      this.type = type;
      this.builderMethod = builderMethod;
      this.dependencies = dependencies;
    }
  }
 private class BeanDefinitionParameter<T> {
    String name;
    Class<T> type;
    public BeanDefinitionParameter(String name, Class<T> type) {
      super();
      this.name = name;
      this.type = type;
    }
  }
}
```

```
contextMappedByType.put(bean.getClass(), objectList);
    }
  }
  @SuppressWarnings("unchecked")
  public <T> Optional<T> getBean(String beanName, Class<T> clazz) {
    Optional<T> ret = null;
    if (context.containsKey(beanName)) {
     ret = Optional.of((T) context.get(beanName));
    } else {
     ret = Optional.empty();
    return ret;
  @SuppressWarnings("unchecked")
  @Override
  public <T> Optional<T> getBean(Class<T> clazz) {
    Optional<T> ret = null;
    List<Object> objestList = contextMappedByType.get(clazz);
    if (objestList == null) {
     ret = Optional.empty();
    } else if (objestList.size() != 1) {
      throw new IllegalArgumentException("There are multiple bean \leftarrow
         available for type: " + clazz);
    } else {
      ret = Optional.of((T) objestList.get(0));
    }
    return ret;
public interface Configuration {
}
public interface DiContext {
 public void addBean(String beanName, Object bean);
 public <T> Optional<T> getBean(String beanName, Class<T> clazz);
 public <T> Optional<T> getBean(Class<T> clazz);
import static org.junit.jupiter.api.Assertions.assertEquals;
import static org.junit.jupiter.api.Assertions.assertThrows;
```

import static org.junit.jupiter.api.Assertions.assertTrue;

```
import java.util.Optional;
import org.junit.jupiter.api.Test;
import com.epam.training.di.Configuration;
import com.epam.training.di.DiContext;
import com.epam.training.di.annotation.Bean;
import com.epam.training.di.annotation.Qualifier;
public class DiContextImplIntegrationTest {
 private DiContext context = new DiContextBuilder().build(new ←
     DiContextImplIntegrationTest.ContextConfig());
  @Test
  public void testGetBeanShouldReturnWithStringAWhenThisBeanExists()
    // Given
    String expected = "StringA";
    // When
    Optional<String> actual = context.getBean("stringBeanA", String. \leftarrow
       class);
   // Then
    assertTrue(actual.isPresent());
    assertEquals(expected, actual.get());
  }
  @Test
  public void testGetBeanShouldReturnWithStringBWhenThisBeanExists()
    // Given
    String expected = "StringB";
    // When
    Optional < String > actual = context.getBean("stringBeanB", String. ←
       class);
    // Then
    assertTrue(actual.isPresent());
    assertEquals(expected, actual.get());
  }
  @Test
  public void ←
    testGetBeanShouldReturnWithIntegerBeanWhenGetIsCalledWithTypeOnly ←
     () {
    // Given
```

```
Integer expected = 10;
  // When
  Optional<Integer> actual = context.getBean(Integer.class);
  // Then
  assertTrue(actual.isPresent());
  assertEquals(expected, actual.get());
}
@Test
public void ↔
  testGetBeanShouldReturnWithStringBuilderBeanWhenGetIsCalledWithTypeOnly
   () {
  // Given
  String expected = "StringA10";
  // When
  Optional<StringBuilder> actual = context.getBean(StringBuilder. ←
     class);
  // Then
  assertTrue(actual.isPresent());
  assertEquals(expected, actual.get().toString());
@Test
public void \leftarrow
   testGetBeanShouldReturnWithOptionalEmptyWhenBeanDoesNotExist() {
  // Given
  // When
  Optional<String> actual = context.getBean("stringBean", String. ←
     class);
 // Then
  assertTrue(actual.isEmpty());
}
@Test
public void ↔
  testGetBeanShouldThrowAnExceptionWhenMoreBeansAreAvailable() {
  // Given
  // When Then
  assertThrows(IllegalArgumentException.class, () \rightarrow context. \leftarrow
     getBean(String.class));
public static class ContextConfig implements Configuration {
```

```
@Bean
public String stringBeanA() {
    return "StringA";
}

@Bean
public String stringBeanB() {
    return "StringB";
}

@Bean
public Integer integerBean() {
    return 10;
}

@Bean
public StringBuilder stringBuilder(@Qualifier(name = "stringBeanA \cdot\)
    ") String string, Integer integer) {
    return new StringBuilder(string).append(integer);
}

}
```

A számítógép-programozásban a dependency injection egy technika, aminek lényege, hogy egy objektum más objektumok függőségeit elégíti ki. A függőséget felhasználó objektum szolgáltatást nyújt, az injekció pedig ennek a függőségnek az átadása a kliens részére. A szolgáltatás a kliens állapotának része. A minta alapkövetelménye a szolgáltatás kliensnek való átadása ahelyett, hogy a szolgáltató objektumot a kliens hozná létre.

A szolgáltató osztály szempontjából ez azt jelenti, hogy a kliens nem hívhat rajta konstruktort, vagy statikus metódust. Paramétereit más osztályoktól kapja, azok állítják be. A függőséget előállítja valaki más, például a kontextus vagy a konténer problémája lesz.

A minta célja, hogy annyira leválassza a szolgáltató objektumot a kliensről, hogy ha kicserélik, akkor ne kelljen módosítani a klienst.

A dependency injection a vezérlés megfordításának egyik formája. Ahelyett, hogy az alacsony szintű kód hívná a magas szintűt, a magas szintű fogadja az alacsony szintűt, amit hívhat. Ez megfordítja a procedurális programozás szokásos vezérlési mintáját.

dependency injection a következő problémákat oldja meg:

- Hogyan lehet az alkalmazás független attól, hogyan hozzák létre az objektumait?
- Hogyan lehet egy objektum független attól, hogy az általa megkövetelt objektumok hogyan jönnek létre?
- Hogyan lehet elérni azt, hogy minden objektum tulajdonságait külön konfigurációs fájlban lehessen megadni?
- Hogyan támogathat az alkalmazás több különböző konfigurációt?

A dependency injection fajtái:

- Konstruktor injekció: a szolgáltató objektumokról a konstruktor gondoskodik.
- Szetter injekció: a szolgáltató objektumot a szetter igényli
- Interfész injekció: a szolgáltató objektumnak van injektáló metódusa, ami injektálja bármely kliensbe, amit megkap paraméterként. A klienseknek meg kell valósítaniuk egy interfészt, ami előír egy szetter metódust, ami fogadja az injekciót.

18.2. EPAM: JSON szerializáció

Implementálj egy JSON szerializációs könyvtárat, mely képes kezelni sztringeket, számokat, listákat és beágyazott objektumokat. A megoldás meg kell feleljen az összes adott unit tesztnek.

Plusz feladat: a könyvtár tudjon deszerializálni

```
public class BooleanSerializer implements Serializer<Boolean> {
    @Override
    public String serialize(Boolean obj, Serializer<Object> ←
        mainSerializer) {
        return obj ? "true" : "false";
    }
    @Override
    public Class<Boolean> getSourceClass() {
        return Boolean.class;
    }
}
```

```
public class ListSerializer implements Serializer<List> {
    @Override
    public String serialize(List obj, Serializer<Object> mainSerializer ←
        ) {
        return (String) obj.stream()
            .map(o -> mainSerializer.serialize(o, mainSerializer))
            .collect(Collectors.joining(",", "[", "]"));
    }
    @Override
    public Class<List> getSourceClass() {
        return List.class;
    }
}
```

```
public class MainSerializer implements Serializer<Object> {
```

```
private final List<Serializer<\?>> serializerList;
  private final Serializer<\?> nullSerializer;
 public MainSerializer(List<Serializer<\?>> serializerList, ←
     Serializer<\?> nullSerializer) {
   this.serializerList = serializerList;
    this.nullSerializer = nullSerializer;
  }
  @Override
 public String serialize(Object obj, Serializer<Object> \leftrightarrow
    mainSerializer) {
    Serializer<Object> selectedSerializer = (Serializer<Object>) ←
       selectSerializer(obj);
    return selectedSerializer.serialize(obj, this);
  }
  @Override
  public Class<Object> getSourceClass() {
   return Object.class;
 private Serializer<\?> selectSerializer(Object obj) {
    return serializerList.stream()
        .filter(serializer -> serializer.qetSourceClass().isInstance( ←
           obj))
        .findFirst()
        .orElse(nullSerializer);
public class NullSerializer implements Serializer<Object> {
  @Override
  public String serialize(Object obj, Serializer<Object> ←
    mainSerializer) {
   return "null";
  }
  @Override
  public Class<Object> getSourceClass() {
   return Object.class;
  }
```

```
public class NumberSerializer implements Serializer<Number> {
```

```
public class ObjectSerializer implements Serializer<Object> {
  @Override
  public String serialize(Object obj, Serializer<Object> ←
     mainSerializer) {
    return Arrays.stream(obj.getClass().getDeclaredFields())
        .map(field -> {
          try {
            String name = field.getName();
            if (!field.canAccess(obj)) {
              field.setAccessible(true);
            String value = mainSerializer.serialize(field.get(obj), \leftrightarrow
               mainSerializer);
            return String.format("\"%s\":%s", name, value);
          } catch (IllegalAccessException e) {
            e.printStackTrace();
          return "";
        })
        .collect(Collectors.joining(",", "{", "}"));
  }
  @Override
  public Class<Object> getSourceClass() {
    return Object.class;
```

```
public interface Serializer<T> {
    /**
    * Returns the given object serialized into JSON.
```

```
public class MiniObjectMapper {

   private static final Serializer<\?> nullSerializer = new \( \to \)
        NullSerializer();
   private static final List<Serializer<\,\?>> SERIALIZER_LIST = List. \( \to \)
        of(
            new StringSerializer(),
            new NumberSerializer(),
            new BooleanSerializer(),
            new ListSerializer(),
            new ObjectSerializer()
        );

   private final MainSerializer mainSerializer;

   /**
        * Creates a new MiniObjectMapper instance.
        */
   public MiniObjectMapper() {
        this.mainSerializer = new MainSerializer(SERIALIZER_LIST, \( \to \)
}
```

```
nullSerializer);
}
/**
 \star Creates a new MiniObjectMapper instance with the additional \longleftrightarrow
    given serializers.
 * @param customSerializerList custom serializer list to be used
public MiniObjectMapper(List<Serializer<\?>> customSerializerList)
List<Serializer<\?>> finalSerializerList = new ArrayList<>( \leftrightarrow 
   customSerializerList);
finalSerializerList.addAll(SERIALIZER_LIST);
this.mainSerializer = new MainSerializer(finalSerializerList, ←
   nullSerializer);
}
/**
 * Returns the given object serialized into JSON.
 * @param obj object to be serialized
 * @return given object in JSON serialized form
 */
public String toJson(Object obj) {
return mainSerializer.serialize(obj, mainSerializer);
```

```
public class ExampleData {
  private final String string;
  private final int primitiveInt;
 private final Integer boxedInt;
  private final Long boxedLong;
 private final Double boxedDouble;
  private final List<String> stringList;
  private final InnerData innerData;
 private final boolean aBoolean;
 public ExampleData(String string, int primitiveInt, Integer \leftrightarrow
     boxedInt, Long boxedLong, Double boxedDouble, List<String> \leftrightarrow
     stringList, InnerData innerData, boolean aBoolean) {
  this.string = string;
  this.primitiveInt = primitiveInt;
  this.boxedInt = boxedInt;
  this.boxedLong = boxedLong;
  this.boxedDouble = boxedDouble;
  this.stringList = stringList;
  this.innerData = innerData;
  this.aBoolean = aBoolean;
```

```
public String getString() {
return string;
public int getPrimitiveInt() {
return primitiveInt;
}
public Integer getBoxedInt() {
return boxedInt;
public Long getBoxedLong() {
return boxedLong;
public Double getBoxedDouble() {
return boxedDouble;
}
public List<String> getStringList() {
return stringList;
public InnerData getInnerData() {
return innerData;
}
public boolean isaBoolean() {
return aBoolean;
public static class InnerData {
private final String innerString;
private final int innerPrimitiveInt;
private final Object nullObject = null;
public InnerData(String innerString, int innerPrimitiveInt) {
 this.innerString = innerString;
  this.innerPrimitiveInt = innerPrimitiveInt;
public String getInnerString() {
 return innerString;
}
public int getInnerPrimitiveInt() {
  return innerPrimitiveInt;
```

```
public Object getNullObject() {
   return nullObject;
}
}
```

```
public class MiniObjectMapperTest {
  public static final String TEST_STRING = "string";
  public static final Long TEST_NUMBER = 12345L;
 private final ObjectMapper objectMapper = new ObjectMapper();
 private final MiniObjectMapper underTest = new MiniObjectMapper();
  @ParameterizedTest
  @MethodSource("provideTestCases")
  \verb"public void toJsonShouldWorkAsJacksonObjectMapperWhenSerializing" ( \hookleftarrow
     Object obj) throws JsonProcessingException {
    // Given
    String expected = objectMapper.writeValueAsString(obj);
    String actual = underTest.toJson(obj);
    // Then
    assertThat(actual, equalTo(expected));
 private static Stream<Arguments> provideTestCases() {
    return Stream.of(
        Arguments.of(generateExampleData()),
        Arguments.of(TEST_STRING),
        Arguments.of(TEST_NUMBER),
        Arguments.of(TEST_NUMBER.intValue()),
        Arguments.of(List.of(generateExampleData(), \leftarrow
           generateExampleData())),
        Arguments.of(true),
        Arguments.of((Object) null)
    );
 private static ExampleData generateExampleData() {
    ExampleData.InnerData innerData = new ExampleData.InnerData(" \leftrightarrow
       innerStringSerialized", 2131);
    return new ExampleData (
        "outerStringSerialized",
        1113,
```

```
1134,
1515L,
3.141592654,
Arrays.asList("first", "second", "third"),
innerData,
false);
}
```

18.3. EPAM: Kivételkezelés

Adott az alábbi kódrészlet. Mi történik, ha az input változó 1F, "string" vagy pedig null? Meghívódik e minden esetben a finally ág? Válaszod indokold!

```
public void test(Object input) {
   try {
       System.out.println("Try!");
       if (input instanceof Float) {
            throw new ChildException();
       } else if (input instanceof String) {
            throw new ParentException();
       } else {
            throw new RuntimeException();
   } catch (ChildException e) {
       System.out.println("Child Exception is caught!");
        if (e instanceof ParentException) {
            throw new ParentException();
   } catch (ParentException e) {
       System.out.println("Parent Exception is caught!");
       System.exit( status: 1);
   } catch (Exception e) {
       System.out.println("Exception is caught!");
   } finally {
       System.out.println("Finally!");
```

18.1. ábra. Feladat

```
public class ChildException extends ParentException {
}
```

```
public class ParentException extends RuntimeException {
}
```

```
public class ExceptionHandling {
 public static void main(String[] args) {
    System.out.println("Test case when input is null!");
   test(null);
   try {
     System.out.println("Test case when input is float!");
     test(1F);
    } catch (Exception ignored) {
     // Ide miért kerül a vezérlés!?
   System.out.println("Test case when input is String!");
   test("string");
 private static void test(Object input) {
      System.out.println("Try!");
      if (input instanceof Float) {
       throw new ChildException();
      } else if (input instanceof String) {
       throw new ParentException();
      } else {
       throw new RuntimeException();
    } catch (ChildException e) {
     System.out.println("Child Exception is caught!");
      if (e instanceof ParentException) {
       throw new ParentException();
      }
    } catch (ParentException e) {
     System.out.println("Parent Exception is caught!");
     System.exit(1);
    } catch (Exception e) {
     System.out.println("Exception is caught!");
    } finally {
      System.out.println("Finally!\n");
```

}

```
Test case when input is null!
Try!
Exception is caught!
Finally!

Test case when input is float!
Try!
Child Exception is caught!
Finally!

Test case when input is String!
Try!
Parent Exception is caught!

Process finished with exit code 1
```

18.2. ábra. Output

null esetén: meghívjuk a test metódust, aminek null lesz az inputja. Belépünk a try ágba, majd RuntimeExceptiont fogunk dobni, amit az Exception catch ágban fogunk elkapni. Ezek után a finally ág is le fog futni.

Float esetén: A try ágban mivel az input a Float része ezért ChildException-t fogunk dobni, amit a Child-Exception catch ágban fogunk elkapni. Itt is lefut a finally ág.

String esetén: a try ágban mivel az input String, ezért ParentException-t fogunk dobni. Ezt a ParentException catch ágban kapunk el. Az itt lévő System.exit(1); parancs miatt leáll a program, és nem hívódik meg a finally ág.

19. fejezet

Helló, Calvin!

19.1. MNIST

Fealadatleírás

19.2. Deep MNIST

Fealadatleírás

19.3. CIFAR-10

Fealadatleírás, ZÖLD FELADAT

19.4. Android telefonra a TF objektum detektálója

Fealadatleírás

19.5. SMNIST for Machines

Fealadatleírás

19.6. Minecraft MALMO-s példa

Fealadatleírás

20. fejezet

Helló, Berners-Lee! - Olvasónapló

20.1. C++ vs Java

C++: Benedek Zoltán, Levendovszky Tihamér Szoftverfejlesztés C++ nyelven

Java: Nyékyné Dr. Gaizler Judit et al. Java 2 útikalauz programozóknak 5.0 I-

Ebből a két könyvből pár oldalas esszé jellegű kidolgozást kérek, Java és C++ összehasonlítás mentén, pl. kb.: kifejezés fogalom ua., Javában minden objektum referencia, mindig dinamikus a kötés, minden függvény virtuális, klónozás stb.

A Java egy objektumorientált nyelv, ami azt jelenti, hogy egy Java program objektumok, és ezek mintáinak tekinthető osztályok összessége. Egy osztály változókból, valamint metódusokból épül fel. A változókban adatokat lehet tárolni, a metódusokban pedig megadjuk, hogy milyen műveleteket szeretnénk elvégezni rajtuk.

Mikor változókat használunk meg kell adni azok típusát is. Ilyen például a boolean, ami igaz/hamis értéket vesz fel, a char, ami 16 bites Unicode karakter, a byte, a short, az int és a long, ami 8, 16, 32, és 64 biten tárol előjeles egész számokat, illetve a float és a double, melyek 32 és 64 bites lebegőpontos számok tárolására szolgálnak. Ezen kívül vannak még sztringek, melyekre a String típussal hivatkozunk. A változókhoz = operátorral tudunk értéket rendelni. Arra is figyelnünk kell, hogy ezeket a változókat hogyan nevezzük el. Csak betűvel kezdődhetnek, majd betűvel vagy számmal folytatódhatnak, betűk közé tartozik még a _ és a \$ karakter.

Java nyelvben [] jelöléssel adjuk meg a tömböket. Ezek indexelése 0-val kezdődik. A tömb értéket a new operátorral adjuk meg. Méretét a length használatával kérdezhetjük le.

Egyszerű típusok és objektumok inicializálásához literálokat használunk: objektumok (az egyetlen literál a null, bárhol használható objektumreferencia helyett), logikai érték (true vagy false értékek), egész számok (lehet oktális, hexadecimális vagy decimális), lebegőpontos számok (szerepelhet benne tizedespont vagy exponens is), karakterek (aposztrófok között adjuk meg), szövegek (idézőjelek között adjuk meg), osztályok.

Felsorolási típusokkal definiálhatunk könnyen megjegyezhető, kifejező nevű értékeket tartalmazó típusokat, például a hét napjait így adnánk meg: enum Napok {HÉTFŐ, KEDD, ..., VASÁRNAP;}. Ezekhez a nyelv több hasznos műveletet biztosít. Az ordinal függvény megadja, hogy egy típusérték hányadik helyen szerepel a felsorolásban. Egy felsorolási típus értékeit tömbbe is tehetjük, erre szolgál a values függvény.

Javában beszélhetünk még elágazásokról és ciklusokról is. Az elágazásoknak két féle szerkezete lehet. Egyszerű elágazásokhoz az if szerkezetet használjuk melynek szintaxisa a következő: if (logikai kifejezés) utasítás1 else utasítás2. Összetett elágazásoknál a switch elágazást használjuk. Itt a fejrészben lévő kifejezés lesz kiértékelve, ezt követően pedig a case ágakban lévő címkeértékek lesznek megvizsgálva. Ha valamelyik címkeérték megegyezik a fejlécben lévő kifejezéssel, akkor az abban lévő utasítások lesznek végrehajtva a switch végéig vagy a break utasításig. Ha nincs megfelelő címke, akkor a default ág kerül végrehajtásra. Ciklusok esetében beszélhetünk előltesztelő, hátultesztelő, léptető, valamint bejáró ciklusokról. Az előltesztelő ciklusban először a ciklus feltétele lesz kiértékelve. Ez egy logikai kifejezés. Ha ez igaz értékű, akkor a ciklus folytatja a futását, ha kezdetben hamis, akkor a ciklusmag egyszer sem fog lefutni. Szintaxisa: while (logikai kifejezés) utasítás. A hátultesztelő ciklus a ciklusmag lefutása után vizsgálja meg a feltételt, ami, ha igaz, a ciklusmag újra lefut. Ha kezdetben hamis, akkor is egyszer le fog futni a ciklusmag. Szintaxisa: do utasítás while (logikai kifejezés). A léptető ciklus nem más, mint a for ciklus, melynek szintaxisa for (kezdet; logikai kifejezés; léptetés). A for ciklus fejrészében deklarált változók csak a cikluson belül lesznek érvényesek. A bejáró ciklussal egy adatszerkezet bejárását végezhetjük, ez lehet tömb, sorozat vagy halmaz. Szintaxisa: for (típus változó: gyűjtemény) utasítás.

Beszélhetünk még címkékről is, ezek bármely utasítás elé írhatóak, az utasítás egyértelmű azonosítását teszik lehetővé. A break utasítást egy blokkból való kilépésre használjuk. Ha nem áll mellette címke, akkor a legbelső blokkból lép ki. A continue utasítással át lehet ugrani egy ciklus magjának hátralévő részét. Egy metódusból a return [kifejezés] utasítással térhetünk vissza.

A kifejezések kiértékelési sorrendjét az operátorok határozzák meg. Először a legbelső zárójel kerül végrehajtásra, ha nincs zárójel, akkor a nagyobb prioritású operátor lesz végrehajtva. Ha több egyenlő prioritású operátor van, akkor balról jobbra haladunk. Beszélhetünk postfix operátorokról (tömb indexelése, minősített név, zárójelezett kifejezés, postfix csökkentő, illetve növelő operátorok) és prefix operátorokról (prefix csökkentő, illetve növelő műveletek, előjelváltás, logikai tagadó művelet, bitszintű nem művelet). Ezeken kívül léteznek még objektum létrehozására (new) és típuskényszerítésre ((típus)kifejezés) használható operátorok, valamint multiplikatív (*, /, %) és additív (+, -) operátorok, léptető műveletek, összehasonítások, egyenlőségvizsgálatok (==, !=), bitenkénti műveletek (~, l), logikai műveletek (ll, stb.), feltételes kifejezés (? : operátor), és értékadások.

A Java egy erősen típusos nyelv, szinte minden esetben megvizsgálja, hogy a kifejezésekben összeegyeztethető típusok vannak-e. Az egyszerű típusok között végrehajthatunk értékadásokat, ha az értéket fogadó változó tartománya nagyobb, mint az eredeti. Egy adott osztály objektumának referenciáját bárhol fel lehet használni, ahol valamelyik ősosztályhoz tartozó típus van a kifejezésben. Ezek az automatikus konverziók közé tartoznak. Ha az előbb felsorolt konverziókat nem érjük el, vagy nem egyértelműek, akkor explicit módon is megadhatjuk őket, de ezek nem biztonságosak, vagy információvesztéssel járnak. Szövegek esetében, ha egy kifejezésben String típusra van szükség, de a kifejezésben lévő elem nem az, akkor a fordító meghívja az adott objektum toString metódusát. A szövegeket tudjuk konkatenálni a + operátorral, ebben az esetben is a toString metódus lesz meghívva.

A Javában a legkisebb önálló egységek az osztályok, melyek azonos típusú dolgok modelljét írja le. Ezek létrehozására a class kulcsszót kell használnunk. a class szó előtt szerepelhetnek módosítók, pl public (az adott osztály hozzáférhető más csomagokból is), abstract vagy final. Ha valamelyik osztály nem public, akkor csak a saját csomagján belül használjuk. Az osztály fejlécében kell megadni azt is, hogy az adott osztályt melyik másik osztály kiterjesztéseként definiáljuk, illetve, hogy mely interfészeket valósítja meg. Osztályon belül tetszőlegesen felsorolhatjuk annak változóit és metódusait. Minden elemnek külön tudjuk szabályozni a láthatóságát, ez lehet public, ami mindenki számára látható, private, ami senki más számára nem látható, illetve protected, ami csak a leszármazottak számára látható. Osztályon belül a new operátorokkal hozhatunk létre új objektumokat. Az objektum egy elemére az objektum és az elem nevéből

álló, ponttal elválasztott minősített névvel tudunk hivatkozni. Létezik egy spaciális referencia érték, a null, amely nem mutat egyetlen objektumra sem. A static kulcsszóval deklarált elemek nem az objektumhoz fognak tartozni, hanem az osztályhoz, ami azt jelenti, hogy a new operátor használatakor nem lesz számukra memóriaterület foglalva, az objektum adattagjainak inicializálásakor nem kell ezeknek is értéket adni, nemcsak az objektum, hanem osztály nevén keresztül is lehet rájuk hivatkozni. Itt is használunk különböző módosítókat. Vannak félnyilvános, nyilvános, privát és leszármazottban hozzáférhető tagok. Léteznek osztályváltozók, melyek olyan változók, amik magához az osztályhoz kapcsolódnak. Az osztálymetódusok az osztály példányain értelmezett műveleteket jelentik. Minden programban kell lennie egy main metódusnak, ami maga a főprogram. Léteznek konstruktorok, ezek olyan programkódok, melynek végrehajtása a példányisításkor automatikusan megtörténik. Annyiban különböznek a metódusoktól, hogy az azonosító kötött, nem szabad semmilyen visszatérési típust feltüntetni, és csak hozzáférési kategóriát meghatározó módosítókat alkalmazhatunk. Ezek törzsét úgy kell megírunk, mintha void metódus törzse lenne. Konstruktorok mellett beszélhetünk destruktorokról is, amiket akkor használunk, ha értesülni akarunk egy adott objektum megsemmisüléséről. Fontos, hogy a metódusunk protected void és paraméter nélküli legyen. Meghívása a finalize metódussal történik.

Javában fontos az öröklődés fogalma. Legegyszerűbb esete az, amikor egy már létező osztályt szeretnénk kibővíteni új változókkal vagy metódusokkal. Az új osztály a bővítendő osztálytól függetlenül lehet public vagy nem public. Az osztálydefinícióban az extends kulcsszóval jelezzük, hogy melyik osztályt szeretnénk bővíteni. Az eredeti osztályt szülőosztálynak, míg a bővítettet gyerekosztálynak nevezzük. A gyermek csak azokhoz az elemekhez férhet hozzá, amelyeket a szülő engedélyez. Például a szülő private változóit a gyermek közvetlenül nem érheti el, azonban a szülő örökölt metódusain keresztül használhatja őket. A gyermek nem örökli a konstruktorokat. Ez úgy oldható meg, hogy a konstruktor törzsében a this kulcsszó helyett super-t használunk. Az osztályok rokonsági viszonyát osztályhierarchiának nevezzük. Az Object osztály egy kiemelt osztály, mely implicit módon minden olyan osztálynak szülője, amelynek definíciójában nem adtunk meg extends tagot.

Az osztályok mellett a nyelv másik fontos építőkövei az interfészek. Egy interfész egy új referencia típus, absztrakt metódusok deklarációjának és konstans értékeknek az összessége. Itt hiányoznak a valódi változtatható adattagok, és a metódusokat is csak deklarálni lehet bennük. Használata implementáción keresztül történik. Egy osztály akkor implementál egy interfészt, ha az összes, az interfész által specifikált metódushoz implementációt ad. Az interfészek között is létezik öröklődés, annyi különbséggel, hogy itt lehet többszörös öröklődés. Egy interfész a következő módon épül fel: opcionális interfészmódosítók (public vagy abstract), név, az interfész által kiterjesztett interfészek (ha vannak), és az interfésztörzs.

Egy programozónak fontos arra is törekednie, hogy kódja átlátható és könnyen olvasható legyen. A Javában erre a célra úgynevezett csomagokat használunk. Minden csomag egy önálló namespace-t vezet be, amivel egyedivé teszi a benne definiált típusok nevét, ezzel elkerüljük az egyező változónevek keveredését. A csomagoknál is beállíthatjuk azok láthatóságát. A csomagok szerkezete hierarchikus, tehát köztük alárendelő viszony lehet. Egy csomagban tetszőleges számú alcsomag lehet. Az alcsomag annyiban különbözik a csomagtól, hogy megadják melyik csomagnak képezi a részét. Ennek megfelelően egy alcsomagnak is lehetnek további alcsomagjai. Egy csomag tartalmazhat alcsomagokat és típusokat. Ezek használatához kiterjesztett neveket kell majd használni. Új csomagot a package csomagdeklarációval hozhatunk létre. Emellett létezhetnek még névtelen csomagok. Ezek tárolása adatbázisban vagy fájlrendszerben történik. A JDK a fájlrendszerbeli tárolást támogatja. Adatbázisban történő tárolás esetén a csomagok, a fordítási egységek és a hozzájuk tartozó bájtkód kerül tárolásra. A fordítási egység az a hely, ahol a csomag kódja található. A csomagdeklaráció utáni lehetséges elemek az importdeklarációk. Ez lehetővé teszi más csomagokban deklarált publikus típusok, vagy más osztályokban deklarált statikus tagok egyszerű elérését. Az importdeklarációknak három fajtája van: egyszerű, igény szerinti, és statikus. Mindháromnál az import

kulcsszót kell használni. Egyszerű típusimport-deklaráció esetében az import után egy típus kiterjesztett nevét kell megadni, ennek hatására a fordítási egységben a típus egyszerű nevét is lehet használni. Az igény szerinti típusimport-deklaráció arra jó, hogy ne csak egy meghatározott típust lehessen elérni a csomagból, hanem a csomag összes publikus típusát. Statikus importdeklaráció esetén minősítés nélkül lehet hivatkozni osztályváltozók értékeire.

Egy metódus két részből áll, fejből és törzsből. a fej megadja a metódus visszatérési típusát, az azonosítóját, és a paramétereit. A fej előtt használhatunk módosítókat, például public, protected, private, abstract, static, final synchronized és native. A törzs a működést definiáló utasításblokkot tartalmazza. Javában a metódusokat is class kulcsszóval kell bevezetni. A metódus meghívásakor meg kell adnunk definíció szerint a paramétereit. Ezeket zárójelben vesszővel elválasztva tehetjük meg. Void típusú metódust akkor hívhatunk, ha nincs szükség visszatérési értékre. A törzsben a this pszeudováltozóval hivatkozhatunk az aktuális példányra.

Fontos, hogy programunk megbízható legyen, és kivételes helyzetekben is meg tudjuk szabni annak menetét. Amikor valamilyen hiba lép fel a metódus futása során, akkor egy kivételobjektum jön létre, amely információkat tartalmaz a kivétel fajtájáról és a program futási állapotáról. A kivételeknek három fajtája lehet: program futása közben történt rendellenes dolog, a program egy throw utasítása váltott ki kivételt, vagy aszinkron kivétel lépett fel. A kivételek lehetnek ellenőrzöttek vagy nem ellenőrzöttek. Az ellenőrzötteket az kapcsolja össze, hogy mindig el kell kapni vagy specifikálni. ha egy program ennek nem tesz eleget akkor a fordító hibát jelez. Erre használjuk az exception handling-et. A throw kulcsszóval tudunk kivételt kiváltani. A try -catch-finally szerkezettel a kivételkezelőnek egy-egy blokkját lehet létrehozni. A try blokk vezérli a benne fellépő kivételek kezelését, meghatározza a blokkot követő catch ágak és finally ág érvényességi körét. Minden try blokk után következni kell egy ahhoz tartozó catch vagy finally blokknak. Lényeges a catch ágak sorrendje, mivel lehet olyan kivétel, amit több ág is kezel. A teljes kód lefutása után a következők történhetnek: nem lép fel kivétel, kivétel lépett fel és valamelyik catch ágon megy tovább a program, vagy a fellépett kivételt egyik catch ág sem kezeli. A finally után szereplő utasítások mindhárom esetben végrehajtódnak. A catch ágak a kivételeket úgy kezelik, hogy hibaüzeneteket írnak ki. A kivételek osztálya a java.lang.Throwable, aminek két gyermek osztálya van, a java.lang.Exception és a java.lang.Error. Az Error utódai a nem ellenőrzött kivételosztályok közé tartoznak és tetszőleges helyen bekövetkezhet. Az Exception-nek számos leszármazottja van, egyik ilyen a RuntimeException, mely futás idejű kivételeket kezel. A megbízhatóbb programok kezelése érdekében állításokat hozunk létre, amely program futása közben kiértékelődő logikai kifejezés, ami helyes működés esetén igaz értéket ad. Az állításoknak is több fajtája van: helyesség ellenőrzése tetszőleges ponton, program haladásának kontrollálása, és elő- és utófeltételek.

A Java 5. verziójában megjelentek a generikusok, melyek segítségével az elvégzendő feladatokat típusokkal is paraméterezhetjük. A generikusokat különböző célokra használják: típusok feletti absztrakció, növekvő biztonság, egyszerű implementálhatóság, hatékonyság, kompatibilitás az eddig megírt Java kódokkal, és kompatibilitás a jövendőbeli fejlesztsekkel. Azt, hogy a korábban megírt kódokat és osztálykönyvtárakat megőrizhessük típustördelést kell használnunk. A típustördelés az az eljárás, amikor egy típust leképezünk egy másik, most már nem paraméteres típusra. Törés után az adott típus paraméter nélküli, azaz nyers (raw) verzióját kapjuk. Az Inner típus metódusa az Outer típusparaméterétől függ. Ha az Outer-t típusparaméter nélkül használjuk, akkor az Inner-hez sem köthetünk típust, az is nyers típus lesz. Egy generikus típusnak lehet static tagja. Ezek egy példányban léteznek az őket tartalmazó típusban, függetlenül az objektumok számától és attól, hogy hány féle paraméter típust alkalmazunk a generikusra. A generikusok bevezetése mögött az egyik legnagyobb motiváció a gyűjtemény keretrendszer biztonságossá tétele volt. Javában intenzíven használjuk az interfész fogalmát, minden olyan esetben, amikor az osztályok egy csoportjának valamilyen közös tulajdonságát szeretnénk leírni. Mivel a generikus és nem generikus osztályok egyaránt

részt vehetnek az öröklődésben, számos kombinációt kell figyelembe vennünk: generikus osztály örököl nem generikustól, nem generikus osztály örököl egy konkrét típusparaméterrel ellátott generikustól, generikus osztály örököl egy generikus nyers típusától, nem származtathatunk nem-generikus osztályt generikus bázisból, nem működik a mixin konstrukció, amikor a generikus a típusparaméterétől örököl. Az atípusosság invariáns a típusparaméterekre, ami azt jelenti, hogy a típusparaméterek közötti öröklődés relációk teljesen közömbösek a generikus típusok közötti relációk szempontjából. A következők kivételével az összes referencia-típus lehet generikus: névtelen belső osztályok, kivétel típusok, felsorolási típusok.

Javában megtalálhatóak különböző gyűjtemények is, melyek olyan típuskonstrukciós eszközök, melyeknek célja egy vagy több típusba tartozó objektumok példányainak memóriában történő összefoglaló jellegű tárolása, manipulálása, és lekérdezése. A halmaz interfész nem tartalmaz kifejezéseket a Collection interfészhez képest, csupán annak bizonyos metódusaira tesz megszorításokat. A halmazműveletek a következők: a containsAll metódus a tartalmazást segíti eldönteni, az addAll az uniót, a retainAll a metszet, a removeAll pedig a kivonás. A lista szintén a Collection interfész leszármazottja, mint List interfész. A listában az elemek duplikáltan is szerepelhetnek és lényeges a sorrendjük. A lista interfész tartalmaz néhány kiterjesztést, miszerint az elemeket pozíció szerint elérhetjük, tudunk keresni, valamit tartalmaz listaiterációt és részlista-kezelést. A listáknál a remove parancs csak a megadott elem legelső előfordulását törli, az add és az addAll műveletek a lista végére szúrják be az új elemeket. A FIFO adatszerkezeteket nevezzük még soroknak is, aminek az a lényege, hogy a legelőször betett objektumot tudjuk majd elsőnek kivenni. A sorokon a következő műveleteket hajthatjuk végre: az offerrel teszünk be új elemet a sorba, a remove és a poll metódusokkal vehetünk ki elemet, az element és a peek a legelső elemet adják vissza. A leképzés egy olyan adatszerkezet, amely kulcs-érték párokat tűrol, ennek megvalósítása a Map interfész. Minden kulcshoz csak egy érték tartozhat. Leképzések esetén szükség lehet különböző rendezésekre, ilyenkor lehet maga a gyűjtemény rendezett, vagy pedig egy rendező algoritmus segítségével sorba tesszük az elemeket. Ilyen algoritmus lehet például bináris keresés, minimum- és maximumkeresés, rotálás, helyettesítés, csere vagy gyakoriság lekérdezése.

Egy Java program tervezése három szakaszra osztható: analízis, azaz a probléma megfogalmazása és körvonalazása, rendszertervezés, azaz a körvonalazott rendszer részekre bontása, osztálytervezés, azaz a rendszert alkotó osztályok és kapcsolataik kidolgozása.

A C++-ban a memóriát háromféle módon használjuk: van statikus memória, amelyikben egy objektum számára a szerkesztőprogram a program futásának idejére foglal helyet, van automatikus memória, melyeben függyényargumentumok és a helyi változók kapnak helyet, valamint a szabad tár, melyet a programozó kezel. A Java programok virtuális gépen futnak, így a memóriát nem tudjuk elérni, csak szimbolikusan. C++-ban az objektumok élettartama pontosan ismert, az automatikus változók a deklaráló blokkba történő belépéskor keletkeznek, és pontosan a blokk végrehajtásáig élnek. A szabad tárban allokált objektumok élettartamát mi határozzuk meg. Javában egészen addig míg referenciánk van egy adott objektumra, az egészen addig él. A C++ nyelv többparadigmás, míg a Java csak az objektumorientált programozást támogatja. Fordításkor C-ben és C++-ban először az előfordító dolgozza fel a programot. Ilyen a Java-ban nincs. C++-ban bizonyos forrásállományokhoz headerekkel férünk hozzá. Ezt a program fejlécében #include paranccsal jelezzük. Erre Java nyelven nincs szükség. Java nyelvben nincsenek külön objektumok és mutatók, míg C++-ban többször is használnunk kell őket. Javában nincsen lehetőség a felhasználói operátorok definiálására. C++-ban egy függvény argumentumainak adhatunk alapértelmezett értéket, míg ilyen lehetőségJavában nincsen. A Java és a C++ utasításkészlete nagyon hasonlít. Java-ban megkülönböztetünk osztályokat és interfészeket. Osztályok körében a Java egyszeres öröklődést támogat, és nincs megkülönböztetés a private, public vagy protected öröklődés között.

20.2. Python

Python: Forstner Bertalan, Ekler Péter, Kelényi Imre: Bevezetés a mobilprogramozásba. Gyors prototípus-fejlesztés Python és Java nyelven (35-51 oldal)

Itt a kijelölt oldalakból egy 1 oldalas élmény-olvasónaplóra gondoltam.

IV. rész Irodalomjegyzék

20.3. Általános

[MARX] Marx, György, Gyorsuló idő, Typotex, 2005.

[PICI] Juhász, István, Magas szintű programozási nyelvek I.

[SMNIST] Norbert Bátfai, Dávid Papp, Gergő Bogacsovics, Máté Szabó, Viktor Szilárd Simkó,

Márió Bersenszki, Gergely Szabó, Lajos Kovács, Ferencz Kovács, and Erik Szilveszter Varga, *Object file system software experiments about the notion of number in humans and machines*, Cognition, Brain, Behavior. An Interdisciplinary Journal, DOI

10.24193/cbb.2019.23.15, 2019.

20.4. C

[KERNIGHANRITCHIE] Kernighan, Brian W. és Ritchie, Dennis M., A C programozási nyelv, Bp., Műszaki, 1993.

20.5. C++

[BMECPP] Benedek, Zoltán és Levendovszky, Tihamér, *Szoftverfejlesztés C++ nyelven*, Bp., Szak Kiadó, 2013.

20.6. Python

[BMEPY] Ekler, Péter, Forstner, Bertalan, és Kelényi, Imre, *Bevezetés a mobilprogramozásba - Gyors prototípusfejlesztés Python és Java nyelven*, Bp., Szak Kiadó, 2008.

20.7. Lisp

[METAMATH] Chaitin, Gregory, *META MATH! The Quest for Omega*, http://arxiv.org/PS_cache/math/pdf/0404/0404335v7.pdf , 2004.

Köszönet illeti a NEMESPOR, https://groups.google.com/forum/#!forum/nemespor, az UDPROG tanulószoba, https://www.facebook.com/groups/udprog, a DEAC-Hackers előszoba, https://www.facebook.com/groups/DEACHackers (illetve egyéb alkalmi szerveződésű szakmai csoportok) tagjait inspiráló érdeklődésükért és hasznos észrevételeikért.

Ezen túl kiemelt köszönet illeti az említett UDPROG közösséget, mely a Debreceni Egyetem reguláris programozás oktatása tartalmi szervezését támogatja. Sok példa eleve ebben a közösségben született, vagy itt került említésre és adott esetekben szerepet kapott, mint oktatási példa.

A tananyag elkészítését az EFOP-3.4.3-16-2016-00021 számú projekt támogatta. A projekt az Európai Unió támogatásával, az Európai Szociális Alap társfinanszírozásával valósult meg.